

2025/1

8.1.2025.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2025/1

(2024. gada 27. novembris),

ar ko izveido apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Apdrošināšanas sabiedrību grūtības var būtiski ietekmēt dalībvalstu ekonomiku un sociālo labklājību, ja šādas grūtības mazinātu apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem vai cietušajām personām sniegto aizsardzību. Pārapdrošināšanas sabiedrību loma ekonomikā, to savstarpējā saistība ar primārajām apdrošināšanas sabiedrībām un finanšu tirgiem plašākā nozīmē, kā arī salīdzinoši koncentrētais pārapdrošināšanas tirgus prasa piemērotu regulējumu, lai pienācīgi pārvarētu to grūtības vai maksātnespēju. Tāpēc gan primāro apdrošināšanas sabiedrību, gan pārapdrošināšanas sabiedrību atvēršanai un noregulējumam būtu jāpievēršas, ņemot vērā to attiecīgās īpatnības.
- (2) Globālā finanšu krīze 2008. gadā atklāja finanšu sektora neaizsargātību un tā savstarpējo saistību. Šķiet, ka grūtību un maksātnespējas cēloņi *inter alia* ir saistīti ar finanšu tirgu attīstību un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darbību patieso būtību. Šajā ziņā kā galvenās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību bažas bieži tiek minēti parakstīšanas riski, proti, nepietiekami nodrošinātas prasības, nepareizu cenu noteikšana, proti, pārāk zemu novērtētas prēmijas, nepareiza aktīvu un saistību pārvaldība un ieguldījumu zaudējumi. Šajā kontekstā nodokļu maksātāju nauda tika izmantota, lai atjaunotu vairāku apdrošināšanas sabiedrību finansiālo stāvokli, kas ir pasliktinājies. Lai gan Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽³⁾ mērķis bija stiprināt finanšu sistēmu Savienībā un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību noturību, tā pilnībā nenovērsa šādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksātnespējas iespējamību. Liels tirgus svārstīgums un ilgstoši zemās procentu likmes varētu īpaši kaitēt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību rentabilitātei un maksātnespējas stāvoklim. Tāpēc, ņemot vērā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību jutīgumu pret tirgus un ekonomikas attīstību, ir vajadzīga īpaša piesardzība un atbilstoša sistēma, lai pārvaldītu, tostarp preventīvi, iespējamu finansiālā stāvokļa pasliktināšanos šādām sabiedrībām. Daži nesenie gadījumi, kad iestājās maksātnespēja vai gandrīz iestājās maksātnespēja, jo īpaši pārrobežu mērogā, ilustrēja pašreizējā regulējuma trūkumus, kas ir jānovērš, lai pienācīgi organizētu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību aiziešanu no tirgus sakārtotā veidā.
- (3) Darbības, pakalpojumi vai operācijas, ko veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības un ko nevar viegli aizstāt saprātīgā termiņā vai par saprātīgām izmaksām apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem vai cietušajām personām, jāuzskata par kritiskām funkcijām, kas ir jāturpina. Šādas darbības, pakalpojumi vai operācijas var būt kritiskas Savienības, valsts vai reģionālā līmenī. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas aizsardzības nepārtrauktība bieži vien ir vēlamāka nekā maksātnespējīgas sabiedrības likvidācija,

⁽¹⁾ OV C 275, 18.7.2022., 45. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2024. gada 23. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 5. novembra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātnespēja II), (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

jo šāda nepārtrauktība nodrošina vislabvēlīgāko iznākumu apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem vai cietušajām personām. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai būtu pieejami atbilstoši instrumenti, ar ko novērst maksātnespēju un, ja iestājas maksātnespēja, līdz minimumam samazināt negatīvās sekas, saglabājot šo kritisko funkciju nepārtrauktību.

- (4) Efektīva maksātnespējīgu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējuma nodrošināšana Savienībā ir būtisks elements iekšējā tirgus izveides pabeigšanā. Šādu sabiedrību maksātnespēja ietekmē ne tikai apdrošinājumaņēmējus un, iespējams, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti tirgos, kuros šīs apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības darbojas tieši, bet arī uzticēšanos iekšējam apdrošināšanas tirgum. Iekšējā finanšu pakalpojumu tirgus izveides pabeigšana ir pastiprinājusi mijiedarbību starp dažādām valstu finanšu sistēmām. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības darbojas finanšu tirgos, lai pārvaldītu savu ieguldījumu portfeli un riskus, kas saistīti ar to darbību. Šajā kontekstā dalībvalstu nespēja novērst apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātnespēju un to noregulēt paredzamā un saskaņotā veidā un efektīvi novērst plašāku sistēmisku kaitējumu var apdraudēt finanšu tirgu stabilitāti un līdz ar to arī iekšējo tirgu finanšu pakalpojumu jomā.
- (5) Pasaules finanšu krīze 2008. gadā izgaismoja vajadzību izstrādāt atbilstošu atveseļošanas un noregulējuma režīmu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Starptautiskā līmenī Finanšu stabilitātes padome 2011. gada oktobrī publicēja un 2014. gada oktobrī atjaunināja dokumentu "Efektīvu noregulējuma režīmu pamatelementi finanšu iestādēm", kurā ir iekļauti apsvērumi par jebkādas apdrošināšanas sabiedrības noregulējumu, kura varētu būt sistēmiski nozīmīga vai kritiska tās maksātnespējas gadījumā. Finanšu stabilitātes padome 2016. gada jūnijā izdeva papildu norādījumus par efektīvu noregulējuma stratēģiju un plānu izstrādi sistēmiski nozīmīgiem apdrošinātājiem. Vienlaikus Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācija 2019. gada novembrī pieņēma apdrošināšanas pamatprincipus visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, vienotu sistēmu starptautiski aktīvām apdrošināšanas grupām, kurā sīki izklāstīti standarti preventīvas atveseļošanas plānošanai, un darbības, kuras iestādēm ir jāveic attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kas izstāsies no tirgus un uzsāks noregulējumu. Minētās norises būtu jāņem vērā, nosakot regulējumu maksātnespējīgu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanai un noregulējumam.
- (6) Daudzas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības darbojas ārpus valsts robežām. Bez koordinācijas un sadarbības starp publiskajām iestādēm, lai sagatavotos pārrobežu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības grūtībām vai maksātnespējai un tās pārvaldītu, būtu apdraudēta dalībvalstu savstarpējā uzticēšanās, rastos neoptimāls iznākums apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām un tiktu ietekmēta iekšējā apdrošināšanas tirgus uzticamība.
- (7) Pašlaik Savienības līmenī netiek saskaņotas procedūras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējumam koordinētā veidā. Tā vietā valstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ar ko reglamentē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksātnespēju dalībvalstīs, pastāv ievērojamas atšķirības pēc būtības, kā arī procesuālas atšķirības. Turklāt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām ne vienmēr varētu būt piemērotas uzņēmumu maksātnespējas procedūras, jo šīs procedūras ne vienmēr var nodrošināt apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, reālajai ekonomikai pienācīgu kritisko funkciju nepārtrauktību vai finanšu stabilitāti kopumā.
- (8) Ir jānodrošina kritisko funkciju nepārtrauktība maksātnespējīgām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām vai tām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, vienlaikus līdz minimumam samazinot šādas sabiedrības maksātnespējas ietekmi uz ekonomiku vai finanšu sistēmu. Tādēļ ir jānosaka regulējums, kas nodrošinātu iestādēm uzticamu instrumentu kopumu, lai pietiekami savlaicīgi un ātri iesaistītos apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas. Šādam regulējumam būtu jānodrošina, ka zaudējumus pirmām kārtām sedz akcionāri un ka kreditori zaudējumus sedz pēc akcionāriem, ar noteikumu, ka nevienam no kreditoriem nerodas lielāki zaudējumi par tiem, kas tam rastos, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība būtu likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā saskaņā ar principu, ka nevienam kreditoram nevajadzētu būt sliktākā situācijā kā parastā maksātnespējas procedūrā (princips "neviens kreditors nav sliktākā situācijā"). Nolūkā nodrošināt precīzu atspoguļojumu režīmam, kas skartajiem akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem būtu bijis piemērots gadījumā, ja noregulējamajai sabiedrībai būtu sāta parastā maksātnespējas procedūra, būtu jāņem vērā visi attiecīgie notikumi, ko radītu parastā maksātnespējas procedūra vai kas rastos pirms tās sākšanas, kā arī visi attiecīgie notikumi, kas saistīti ar šādas procedūras sākšanu, tostarp tie, kas ir saistīti ar

cietušo personu aizsardzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/103/EK^(*) attiecībā uz kaitējumu, kas radies nelaimes gadījumu rezultātā, ja apdrošināšanas sabiedrība ir maksātnespējīga.

- (9) Pamatojoties uz Direktīvu 2009/138/EK, izstrādājamajam regulējumam būtu jāļauj iestādēm nodrošināt apdrošināšanas aizsardzības nepārtrauktību apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, attiecīgā gadījumā nodot dzīvotspējīgas darbības un portfeļus, kas ir apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai, un sadalīt zaudējumus taisnīgā un paredzamā veidā. Šiem mērķiem būtu jāpalīdz izvairīties no nevajadzīgiem zaudējumiem vai sociālām grūtībām, kas rodas apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, mazināt negatīvo ietekmi uz reālo ekonomiku, līdz minimumam samazināt negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem un samazināt izmaksas nodokļu maksātājiem.
- (10) Direktīvas 2009/138/EK pārskatīšanai un jo īpaši tādu kapitāla prasību ieviešanai, kas ir vairāk atkarīgas no riska, pastiprinātai uzraudzībai, uzlabotai likviditātes uzraudzībai un labākiem makroprudenciālās politikas instrumentiem būtu vēl vairāk jāsamazina apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību maksātnespējas iespējāmība un jāuzlabo šo sabiedrību noturība pret ekonomisko spriedzi neatkarīgi no tā, vai šo spriedzi izraisījuši sistēmiski traucējumi vai konkrētajai sabiedrībai specifiski notikumi. Tomēr, neraugoties uz stabilu un noturīgu uzraudzības sistēmu, finansiālo grūtību situācijas nevar pilnībā izslēgt. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt gatavām un to rīcībā vajadzētu būt atbilstošiem atveseļošanas un noregulējuma instrumentiem, lai pārvarētu situācijas, kas saistītas gan ar sistēmisku krīzi, gan atsevišķu sabiedrību maksātnespēju. Šādu instrumentu vidū vajadzētu būt mehānismiem, kas iestādēm ļauj efektīvi risināt jautājumus, kuri saistīti ar sabiedrībām, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas. Izmantojot šādu instrumentus un īstenojot šādas pilnvaras, būtu jāņem vērā maksātnespējas apstākļi.
- (11) Dažas dalībvalstis jau ir ieviesušas preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības un mehānismus maksātnespējīgu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību noregulējumam. Tomēr kopēju nosacījumu, pilnvaru un procedūru trūkums apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību atveseļošanai un noregulējumam Savienībā var būt šķērslis vienmērīgai iekšējā tirgus darbībai un apgrūtināt valsts iestāžu sadarbību ar grūtībās nonākušu vai maksātnespējīgu pārrobežu sabiedrību grupām saistīto jautājumu risināšanā. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad atšķirīgas pieejas nozīmē to, ka valsts iestādēm nav vienāds kontroles līmenis vai vienāda spēja veikt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību noregulējumu. Minētās atšķirības atveseļošanas un noregulējuma režīmos varētu ietekmēt vienlīdzīgu konkurences apstākļus un potenciāli radīt konkurences izkropļojumus starp sabiedrībām. Lai nodrošinātu to, ka netiek apdraudēts iekšējais tirgus, būtu jānovērš minētais šķērslis un jāpieņem noteikumi. Šajā nolūkā noteikumiem, kas reglamentē preventīvu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu, būtu jāpiemēro kopēji minimālie saskaņošanas noteikumi. Lai nodrošinātu saskaņotību ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem apdrošināšanas pakalpojumu jomā, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībām, uz kurām attiecas Direktīvā 2009/138/EK noteiktās prudenciālās prasības, būtu jāpiemēro preventīvais atveseļošanas un noregulējuma režīms.
- (12) Ar grupu saistītas vienības maksātnespēja var ātri ietekmēt visas grupas maksātspeju un darbības. Tāpēc ir jāievieš preventīvas atveseļošanas un noregulējuma plānošanas prasības grupai. Turklāt iestāžu rīcībā vajadzētu būt efektīviem rīcības līdzekļiem attiecībā uz minētajām vienībām, lai noteiktu korektīvus pasākumus, kuros ņemta vērā visu grupas vienību finansiālā stabilitāte, novērstu šķēršļus noregulējamībai grupas kontekstā un izveidotu konsekventu noregulējuma shēmu grupai kopumā, jo īpaši pārrobežu kontekstā. Tāpēc preventīvās atveseļošanas un noregulējuma plānošanas un noregulējamības prasības un noregulējuma režīms būtu jāpiemēro arī mātes-uzņēmumiem, pārvaldītājsabiedrībām un citām grupas vienībām, tostarp tādu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību filiālēm, kas ir iedibinātas ārpus Savienības.
- (13) Lai nodrošinātu netraucētu atveseļošanas un noregulējuma plānošanas un faktiskā noregulējuma norisi apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas ir daļa no finanšu konglomerātiem, vai apdrošināšanas grupām, kuras pašas ir finanšu konglomerāti vai daļas no finanšu konglomerātiem, un lai samazinātu administratīvo slogu, būtu jānosaka informācijas apmaiņas pienākumi starp apdrošināšanas un banku noregulējuma iestādēm un

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/103/EK (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 263, 7.10.2009., 11. lpp.).

uzraudzības iestādēm un banku noregulējuma iestādei būtu jāpiespīķir novērotāja statuss noregulējuma kolēģijā tādai apdrošināšanas grupai apdrošināšanas, kura saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/87/EK ⁽⁹⁾ ir finanšu konglomerāts vai daļa no finanšu konglomerāta, un otrādi.

- (14) Ar jaunajiem, šīs direktīvas ieviestajiem noteikumiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas noregulējuma iestādēm un banku noregulējuma iestādēm būs katrai savs noregulējuma regulējums, kas ir pielāgots apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozaru, kā arī banku nozares specifikai. Noregulējuma grafiks apdrošināšanas un pārapdrošināšanas kontekstā atšķiras no noregulējuma banku darbības kontekstā. Lai novērstu masveidīgu līdzekļu izņemšanu no bankām, parasti Vienotajai noregulējuma valdei un valstu banku noregulējuma iestādēm ir jāriķojas ātri. No otras puses, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas noregulējuma iestādēm bieži vien ir vairāk laika, lai rastu īstos risinājumus, kas ir vislabvēlīgākie apdrošinājuma ņēmējiem. Tas, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozarē notiks kaut kas līdzīgs masveidīgai līdzekļu izņemšanai no bankām, ir mazāk ticams, un šāda notikuma sekas atšķirtos no sekām banku sektorā.
- (15) Tiesiskie regulējumi abās nozarēs attiecīgajām iestādēm ir radījuši neatkarīgas lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Tāpēc apdrošināšanas un pārapdrošināšanas noregulējuma iestādēm un banku noregulējuma iestādēm būtu jāriķojas vienlīdzīgos apstākļos. Lai veiktu noregulējuma uzdevumus, ir ārkārtīgi svarīgi, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas noregulējuma iestādes un banku noregulējuma iestādes informētu viena otru un godprātīgi sadarbotos. Informācijas apmaiņas prasībām, ko izvirzījusi šī direktīva, būtu jāveicina minētā sadarbība. Tādēļ apdrošināšanas un pārapdrošināšanas un banku noregulējuma iestādēm, kā arī attiecīgajām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas un banku uzraudzības iestādēm būtu nekavējoties jāapmainās ar informāciju, ko tās uzskata par nepieciešamu attiecīgi savu uzdevumu veikšanai.
- (16) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādes tiek pastāvīgi informētas un ar tām apspriežas pietiekami agri un strukturēti, kas ļauj tām ar pietiekamu informāciju un konsekvēnti īstenot savas pilnvaras, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas un banku noregulējuma iestādes būtu savstarpēji jāauzicina piedalīties noregulējuma kolēģijās novērotāja statusā. Tas ir īpaši svarīgi saistībā ar preventīvas atveseļošanas plānošanu un noregulējuma plānošanu, kā arī, lai novērtētu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi, un, visbeidzot, veicot noregulējuma darbības attiecībā uz vienu vai vairākām vienībām, kas ir daļa no finanšu konglomerātiem. Lai izmantotu gūto pieredzi, Komisijai būtu jāpārskata attiecīgie šīs direktīvas noteikumi laikā līdz pieciem gadiem pēc tās stāšanās spēkā.
- (17) Jānodrošina atveseļošanas un noregulējuma režīma piemērotība un efektivitāte, vienlaikus izvairoties no nevajadzīga administratīvā sloga un izmaksām sabiedrībām un iestādēm. Tāpēc šāda atveseļošanas un noregulējuma režīma īstenošanai vajadzētu būt samērīgai ar attiecīgās sabiedrības un tās darbību un pakalpojumu būtību, apjomu un sarežģītību. Turklāt būtu jāņem vērā atšķirības starp atveseļošanu, no vienas puses, un noregulējumu, no otras puses. Attiecībā uz atveseļošanas un noregulējuma plānošanas prasību darbības jomu iestādēm, pamatojoties uz kritēriju kopumiem, kuri ir balstīti uz risku, būtu jānosaka, uz kurām sabiedrībām attiecas pilnā joma vai vienkāršotās plānošanas prasības. Lai veicinātu uzticēšanos vienotajam apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgum un veicinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus, – nosakot minimālo tirgus seguma līmeni, būtu jāsasniedz minimālā sagatavotības pakāpe dzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgum un nedzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgum. Attiecībā uz noregulējuma plānošanas prasību darbības jomu iestādēm būtu jānosaka, kuru to kompetencē esošo sabiedrību noregulējuma darbība maksātspējas gadījumā, visticamāk, būtu sabiedrības interesēs salīdzinājumā ar citām sabiedrībām vai kuras no sabiedrībām veic kritiskas funkcijas.
- (18) Tā paša iemesla dēļ iestādēm vajadzības gadījumā būtu jāpiemēro atšķirīgas vai samazinātas preventīvās atveseļošanas un noregulējuma plānošanas un informēšanas prasības, pamatojoties uz konkrētām sabiedrībām, un jāprasa mazāks atjaunināšanas biežums. Piemērojot šādus vienkāršotus pienākumus, iestādēm būtu jāņem vērā sabiedrības darbības veids, lielums, sarežģītība un aizstājamība, tās akcionāru struktūra un juridiskā forma, riska profils un tās savstarpējā saistība ar citām regulētām sabiedrībām vai finanšu sistēmu kopumā. Iestādēm būtu jāņem vērā arī tas, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspēja un vēlāk tās likvidācija saskaņā ar

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EEK un 2000/12/EEK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

parasto maksātnespējas procedūru varētu būtiski negatīvi ietekmēt apdrošinājumaņēmējus, finanšu tirgus, citas sabiedrības vai ekonomiku kopumā. Iestādēm katru gadu būtu jāziņo Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (EAAPI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010⁽⁶⁾, par šādu vienkāršotu pienākumu piemērošanu.

- (19) Lai nodrošinātu sakārtotu noregulējuma procesu un izvairītos no interešu konfliktiem, dalībvalstīm būtu jāieceļ publiskas pārvaldes iestādes vai iestādes, kam uzticētas publiskas pārvaldes pilnvaras un kas veiks funkcijas un uzdevumus saistībā ar atveseļošanas un noregulējuma režīmu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, ka minētajām noregulējuma iestādēm tiek piešķirti pienācīgi resursi. Ja dalībvalsts izraugās noregulējuma iestādi, kurai ir citas funkcijas, būtu jāievieš pienācīgi strukturālie pasākumi, lai nošķirtu šīs funkcijas no funkcijām, kas saistītas ar noregulējumu, un nodrošinātu darbības neatkarību. Šādai nošķiršanai nebūtu jāliedz noregulējuma funkcijai piekļūt jebkādai informācijai, kas tai vajadzīga pienākumu izpildei saskaņā ar atveseļošanas un noregulējuma režīmu vai sadarbībai starp dažādām iestādēm, kas iesaistītas atveseļošanas un noregulējuma režīma piemērošanā.
- (20) Ņemot vērā sekas, ko apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātnespēja varētu radīt dalībvalsts apdrošinājumaņēmējiem, finanšu sistēmai un ekonomikai, un ņemot vērā iespējamo nepieciešamību izmantot publiskā sektora līdzekļus maksātnespējas nepieļaušanai, krīzes pārvarēšanā un noregulējumā jau no paša sākuma būtu cieši jāiesaista dalībvalstu finanšu ministrijas vai citas attiecīgās ministrijas.
- (21) Ir būtiski, lai grupas vai attiecīgā gadījumā atsevišķas sabiedrības sagatavotu un regulāri atjauninātu preventīvos atveseļošanas plānus, kuros izklāstītas darbības, kas minētajām grupām vai sabiedrībām jāveic, lai atjaunotu savu finansiālo stāvokli pēc būtiskas stāvokļa pasliktināšanās, kas varētu apdraudēt to dzīvotspēju. Tāpēc apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānosaka kvantitatīvu un kvalitatīvu rādītāju kopums, kas varētu iedarbināt šādos preventīvos atveseļošanas plānos paredzētos korektīvos pasākumus. Šādiem rādītājiem būtu jāpalīdz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, ievērojot sabiedrību riska pārvaldības sistēmas, veikt korektīvus pasākumus savu apdrošinājumaņēmēju interesēs, un tiem nevajadzētu noteikt jaunas regulatīvās prudenciālās prasības. Tādēļ šai direktīvai nebūtu nedz jāliedz sabiedrībām savos preventīvajos atveseļošanas plānos iekļaut kapitāla pozīcijas pasliktināšanās punktus, kura rastos pirms neatbilstības Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļā noteiktajai maksātnespējas kapitāla prasībai, nedz arī prasīt, lai sabiedrības savos preventīvajos atveseļošanas plānos tos iekļautu. Preventīvi atveseļošanas plāni, kas attiecas uz visām būtiskajām juridiskajām personām grupā, būtu sīki jāizklāsta, un tiem būtu jābalstās uz realitiski pieņemamiem, kas ir piemērojami dažādos robustos un smagos scenārijos. Šiem preventīvajiem atveseļošanas plāniem vajadzētu būt neatņemamai sabiedrības pārvaldības sistēmas sastāvdaļai. Sagatavojot šādus preventīvus atveseļošanas plānus, var ņemt vērā esošos instrumentus, tostarp pašu riska un maksātnespējas novērtējumus, ārkārtas situāciju plānus vai likviditātes riska pārvaldības plānus. Tomēr prasība sagatavot preventīvu atveseļošanas plānu būtu jāpiemēro samērīgi, un tai nebūtu jāskar realistiska atveseļošanas plāna izstrāde un iesniegšana, kā prasīts Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 2. punktā. Attiecīgā gadījumā preventīvā atveseļošanas plāna elementi varētu sniegt informāciju vai kalpot par pamatu atveseļošanas plāna izstrādei, kā paredzēts Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 2. punktā.
- (22) Jānodrošina pienācīgs sagatavotības līmenis krīzes situācijām. Tāpēc no galvenajiem mētesuzņēmumiem vai atsevišķām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāprasa, lai tie uzraudzības iestādēm iesniegtu preventīvos atveseļošanas plānus pilnīga novērtējuma veikšanai, tostarp novērtējumam par to, vai šie plāni ir visaptveroši un vai tie varētu laikus atjaunot sabiedrības vai grupas dzīvotspēju pat smagas finansiālas spriedzes laikos. Ja sabiedrība iesniedz preventīvu atveseļošanas plānu, kas nav pienācīgs, uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām pieprasīt, lai šī sabiedrība veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu būtiskās plāna nepilnības.
- (23) Noregulējuma plānošana ir būtisks elements efektīvā noregulējuma procesā. Tādēļ noregulējuma iestāžu rīcībā vajadzētu būt visai informācijai, kas nepieciešama, lai noteiktu kritiskās funkcijas un nodrošinātu to nepārtrauktību. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir konfidenciālas zināšanas par savu darbību un ar to saistītajām problēmām, un tādēļ noregulējuma iestādēm būtu jāizstrādā noregulējuma plāni, *inter alia* pamatojoties uz attiecīgo sabiedrību sniegto informāciju. Lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga, noregulējuma iestādēm nepieciešamā informācija vispirms būtu jāsaņem no uzraudzības iestādēm.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

- (24) Mazām un nesarežģītām sabiedrībām nevajadzētu uzlikt pienākumu izstrādāt atsevišķus preventīvus atveseļošanas plānus, nedz arī piemērot noregulējuma plānošanu, izņēmums ir gadījumi, kad šāda sabiedrība rada īpašu risku valsts vai reģionālā līmenī.
- (25) Lai paredzētu varbūtēju korektīvo un noregulējuma pasākumu mijiedarbību un uzlabotu sagatavotību krīzēm un grupu noregulējamību, visām grupas vienībām, uz kurām attiecas grupas uzraudzība, būtu jāpiemēro kāds grupas režīms attiecībā uz preventīvu atveseļošanas un noregulējuma plānošanu. Preventīvajos atveseļošanas un noregulējuma plānos būtu jāņem vērā attiecīgās grupas finansiālā, tehniskā un darbības struktūra un tās iekšējās savstarpējās saistības pakāpe.
- (26) Preventīvie grupas atveseļošanas un noregulējuma plāni būtu jā sagatavo visai grupai, un tajos būtu jānosaka pasākumi gan attiecībā uz galveno mētasuzņēmumu, gan atsevišķiem mētasuzņēmumiem, kas ietilpst minētajā grupā. Tomēr tam, cik lielā mērā preventīvajos grupas atveseļošanas un noregulējuma plānos tiek ņemti vērā mētasuzņēmumi, vajadzētu būt samērīgam ar to nozīmīgumu grupai un apdrošinājuma ņēmējiem, reālai ekonomikai un finanšu sistēmai dalībvalstīs, kurās šie mētasuzņēmumi darbojas. Noregulējuma plānu izstrādē būtu jāiesaista to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās attiecīgajai grupai ir mētasuzņēmumi. Attiecīgajām iestādēm, darbojoties uzraudzības vai noregulējuma kolēģijās, būtu jā dara viss iespējama, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par minēto plānu novērtēšanu un pieņemšanu. Tomēr pienācīgu gatavību krīzēm nedrīkstētu ietekmēt tas, ka uzraudzības vai noregulējuma kolēģijās nav kopīga lēmuma. Šādos gadījumos katrai uzraudzības iestādei, kas ir atbildīga par mētasuzņēmumu, vajadzētu spēt pieprasīt preventīvu atveseļošanas plānu attiecībā uz tās jurisdikcijā esošajiem mētasuzņēmumiem un pašai novērtēt preventīvo atveseļošanas plānu. To pašu iemeslu dēļ katrai noregulējuma iestādei, kas ir atbildīga par mētasuzņēmumu, attiecībā uz tās jurisdikcijā esošajiem mētasuzņēmumiem būtu jāizstrādā un jāatjaunina noregulējuma plāns. Individuālus preventīvus atveseļošanas un noregulējuma plānus sabiedrībām, kas ietilpst grupā, arī turpmāk būtu jāizstrādā izņēmuma kārtā, pienācīgi pamatoti un jāpiemēro tādi paši standarti, kādus piemēro salīdzināmām sabiedrībām attiecīgajā dalībvalstī. Sagatavojot individuālus preventīvus atveseļošanas un noregulējuma plānus sabiedrībām, kas ietilpst grupā, attiecīgajām iestādēm būtu jācenšas pēc iespējas nodrošināt to konsekvenci ar preventīvajiem pārējās grupas atveseļošanas un noregulējuma plāniem.
- (27) Noregulējuma iestādes, kas neiebilst pret kopīgu lēmumu, var savstarpēji pieņemt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma plānu, kā arī par būtisku šķēršļu apzināšanu un vajadzības gadījumā par to pasākumu novērtējumu, kurus šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai ierosinājis galvenais mētasuzņēmums un kurus pieprasījušas iestādes.
- (28) Lai pilnībā un pastāvīgi informētu visas attiecīgās iestādes, uzraudzības iestādēm visi preventīvie atveseļošanas plāni un visas to izmaiņas būtu jānosūta attiecīgajām noregulējuma iestādēm, un noregulējuma iestādēm visi noregulējuma plāni un visas to izmaiņas būtu jānosūta attiecīgajām uzraudzības iestādēm.
- (29) Pamatojoties uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību noregulējamības novērtējumu, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām tieši vai netieši ar uzraudzības iestādes starpniecību pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības mainītu savu struktūru un organizāciju. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī iespējai veikt nepieciešamus, bet samērīgus pasākumus, lai samazinātu vai novērstu jebkādas būtiskus šķēršļus noregulējuma instrumentu piemērošanai un nodrošinātu attiecīgo vienību noregulējamību. Noregulējuma iestādēm būtu jānovērtē apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību noregulējamība minēto sabiedrību līmenī, ja ir sagaidāms, ka saskaņā ar grupas noregulējuma plānu tiks veiktas noregulējuma darbības. Noregulējuma iestāžu spēja pieprasīt izmaiņas kādas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības struktūrā un organizācijā vai veikt pasākumus, lai samazinātu vai novērstu jebkādas būtiskus šķēršļus noregulējuma instrumentu piemērošanai un nodrošinātu attiecīgo sabiedrību noregulējamību, nedrīkstētu pārsniegt to, kas ir nepieciešams, lai vienkāršotu attiecīgās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības struktūru un darījumus nolūkā uzlabot minētās sabiedrības noregulējamību.

- (30) Preventīvā atveseļošanas plānā vai noregulējuma plānā izklāstīto darbību īstenošana varētu ietekmēt apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību darbiniekus. Attiecīgajā gadījumā minētajos plānos būtu jāiekļauj procedūras, kas jāizmanto, lai informētu darba ņēmēju pārstāvjus un apspriestos ar tiem atveseļošanas un noregulējuma procesos. Šajās procedūrās būtu jāņem vērā koplīgumi, citi sociālo partneru paredzēti nolīgumi un valsts un Savienības tiesību akti par arodbiedrību un darba ņēmēju pārstāvju iesaistīšanu uzņēmuma pārstrukturēšanas procesos.
- (31) Efektīvai tādu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību vai grupu atveseļošanai un noregulējumam, kuras darbojas visā Savienībā, ir nepieciešama uzraudzības iestāžu un noregulējuma iestāžu sadarbība uzraudzības iestāžu kolēģijās un noregulējuma kolēģijās visos procesa posmos: no preventīvu atveseļošanas un noregulējuma plānu sagatavošanas līdz faktiskam sabiedrības noregulējumam. Ja iestādes nepiekrīt lēmumiem, kas jāpieņem attiecībā uz grupām un sabiedrībām, tad kā galējais līdzeklis starpnieka loma būtu jāuzņemas EAAPI.
- (32) Atveseļošanas posmā un preventīvajos posmos akcionāriem būtu jāsiglabā pilnīga atbildība un kontrole pār apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību. Tiem vairs nebūtu jāsiglabā šāda atbildība, tiklīdz sākas sabiedrības noregulējuma process. Tāpēc noregulējuma regulējumā būtu jāparedz savlaicīga noregulējuma sākšana, t. i., pirms apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība kļūst maksātnespējīga atbilstīgi bilancei vai naudas plūsmai, pirms viss pašu kapitāls ir pilnībā dzēsts vai pirms apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība nespēj izpildīt savas maksājumu saistības noteiktajā termiņā. Noregulējums būtu jāsāk, ja uzraudzības iestāde, apspriedusies ar noregulējuma iestādi, vai noregulējuma iestāde, apspriedusies ar uzraudzības iestādi, konstatē, ka apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un ka alternatīvi pasākumi šādu maksātnespēju nenovērstu pieņemamā laikposmā. Būtu jāuzskata, ka apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, jebkurā no šādiem gadījumiem: i) ja sabiedrība neizpilda vai, iespējams, neizpildīs minimālā kapitāla prasību, kas noteikta Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 5. iedaļā, un ja nav pamatotu izredžu atjaunot atbilstību; ii) ja sabiedrība vairs neatbilst atļaujas piešķiršanas nosacījumiem vai ja sabiedrība nopietni nepilda savas juridiskās saistības saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas uz to attiecas, vai tuvākajā nākotnē, iespējams, nopietni nepildīs savas juridiskās saistības saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas uz to attiecas, tādā veidā, kas pamatotu atļaujas atsaukšanu; iii) ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības aktīvi ir mazāki par tās saistībām, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka sabiedrības aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām; iv) ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība nespēj vai tuvākajā nākotnē, iespējams, nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības, tostarp maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem noteiktajā termiņā; vai v) ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai ir vajadzīgs ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem.
- (33) Lai skaidri nodalītu uzraudzības un noregulējuma iestāžu pienākumus, būtu jāprecizē, ka, tiklīdz noregulējuma iestāde ir veikusi noregulējuma darbību, galīgo atbildību par efektīvu šādas noregulējuma darbības īstenošanu uzņemas noregulējuma iestāde. Tāpēc no minētā brīža uzraudzības iestādei būtu jāatturas no jebkādu pasākumu pieņemšanas attiecībā uz noregulējamo sabiedrību bez noregulējuma iestādes iepriekš sniegtas piekrišanas. Tāpat noregulējuma iestādei vajadzētu būt pilnvarotai izbeigt jebkādu uzraudzības iestādes veiktu pasākumu saistībā ar noregulējuma darbību, ja minētā pasākuma turpināšana kavētu noregulējuma instrumentu piemērošanu.
- (34) Noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošana varētu apdraudēt apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību akcionāru un kreditoru tiesības. Akcionāru īpašumtiesības jo īpaši ietekmē noregulējuma iestāžu pilnvaras bez akcionāru piekrišanas pārvest apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības akcijas vai visus tās aktīvus vai daļu no tiem privātam pircējam. Turklāt tiesības izlemt, kuras saistības pārvest no maksātnespējīgas sabiedrības, lai nodrošinātu pakalpojumu nepārtrauktību un izvairītos no nelabvēlīgas ietekmes uz apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti kopumā, varētu ietekmēt vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem. Tādēļ noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tikai tām apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kuras kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, un tikai tad, ja tas ir nepieciešami un samērīgi, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, kas ir sabiedrības interesēs, ņemot vērā mērķi – aizsargāt kolektīvās apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju intereses. Atsevišķām kādas konkrētas personas vai grupas interesēm nevajadzētu gūt pārsvaru pār kolektīvajām attiecīgās sabiedrības apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju interesēm..

- (35) Konkrētāk, noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tikai tad, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību nevar likvidēt saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām, lieki neietekmējot apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju aizsardzību, nedestabilizējot finanšu sistēmu vai neliedzot ātri pārvest un turpināt kritiskas funkcijas, un ja nav saprātīgu izredžu rast alternatīvu privāto risinājumu, tostarp izredžu, ka jau esošie akcionāri vai kāda trešā persona pietiekami palielinās kapitālu, lai pilnībā atjaunotu vienības dzīvotspēju, neietekmējot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas prasības. Nosakot, vai sabiedrības interesēm ir nepieciešama noregulējuma instrumentu piemērošana, būtu jāņem vērā apdrošināšanas garantiju shēmas, kas piemērojamas sabiedrībai, kura atbilst maksātnespējas procedūras vai noregulējuma nosacījumiem. Jebkādiem akcionāru un kreditoru tiesību aizskārumiem, ko rada noregulējuma darbība, vajadzētu būt saderīgiem ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"). Jo īpaši tad, ja saistībā ar noregulējuma darbību vienas kategorijas kreditoriem piemēro atšķirīgu attieksmi, šādām atšķirībām vajadzētu būt attaisnojamām ar sabiedrības interesēm un samērīgām ar risku, pret ko vēršas, kā arī tām nevajadzētu būt nedz tieši, nedz netieši diskriminējošām valstspiederības dēļ.
- (36) Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt zināmai elastībai, lai panāktu līdzsvaru starp noregulējuma mērķiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā katra gadījuma būtību un apstākļus.
- (37) Īstenojot noregulējuma mērķus, noregulējuma iestādēm būtu jānovērtē vispiemērotākais veids, kā līdz minimumam samazināt noregulējuma izmaksas. Noregulējuma mērķis ir līdz minimumam samazināt paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, taču noregulējuma izmaksas arī ir šāda atbalsta izmantošana. Tomēr izmaksu samazināšana nebūtu jāuzskata par atsevišķu noregulējuma mērķi, bet drīzāk par principu, pēc kura noregulējuma iestādēm būtu jāvadās, lemjot par to, kā vislabāk sasniegt noregulējuma mērķus.
- (38) Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādēm būtu jāveic visi piemērotie pasākumi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība tiek veikta saskaņā ar principu, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas atlīdzības prasības tiek skartas pēc tam, kad akcionāri un citi kreditori ir uzņēmušies savu daļu no zaudējumiem. Turklāt noregulējuma iestādēm būtu arī jānodrošina, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējuma izmaksas tiktu samazinātas līdz minimumam un lai vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemērotu vienlīdzīgu attieksmi.
- (39) Kapitāla instrumentu, parāda instrumentu un citu atbilstīgo saistību norakstīšanai vai konvertācijai būtu jānodrošina iekšējais zaudējumu absorbcijas mehānisms. Minētajam mehānismam kopā ar pārveduma instrumentiem, kuru mērķis ir saglabāt apdrošināšanas seguma nepārtrauktību apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un cietušo personu labā, būtu jāļauj sasniegt noregulējuma mērķus un lielā mērā būtu jāierobežo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātnespējas ietekme uz apdrošinājuma ņēmējiem. Tomēr varētu būt ārkārtēji gadījumi, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējums var prasīt konkrētu valsts shēmu, jo īpaši apdrošināšanas garantiju sistēmas vai noregulējuma fonda, iesaistīšanos, lai nodrošinātu papildu zaudējumu absorbciju un pārstrukturēšanas resursus vai kā galējo līdzekli – ārkārtas finansējumu no publiskajiem līdzekļiem. Aizsardzības pasākumiem, kuri nepieciešami, lai aizsargātu kreditorus, būtu jāatspoguļo arī šādu konkrētu valsts shēmu pastāvēšana, kurām savukārt ir jāatbilst Savienības valsts atbalsta regulējumam. Norakstīšanas vai konvertācijas instruments būtu jāpiemēro, pirms tiek izmantots jebkāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem.
- (40) Īpašumtiesību aizskārumiem nevajadzētu būt nesamērīgiem. Tāpēc skartajiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību akcionāriem, apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem nevajadzētu rasties lielākiem zaudējumiem par tiem, kas būtu radušies, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība būtu likvidēta laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulējumu. Princips "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" atspoguļo Hartas 17. pantā aizsargātās pamattiesības uz īpašumu. Minētās tiesības būtu jāaizsargā administratīvajā noregulējuma procedūrā, nodrošinot, lai neviens skartais akcionārs, apdrošinājuma ņēmējs, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, prasītājs vai cits kreditors nebūtu sliktākā situācijā, kā būtu bijis parastā maksātnespējas procedūrā. Vērtējot attieksmi pret apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām šādā gadījumā, būtu jāņem vērā visi maksājumi, ko apdrošinājuma ņēmēji, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji un cietušās personas attiecīgā gadījumā būtu saņēmuši no apdrošināšanas garantiju sistēmām un no kompensācijas struktūrām saskaņā ar Direktīvu 2009/103/EK. Ja noregulējamās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvi un saistības tiek daļēji pārvesti privātam pircējam vai pagaidu sabiedrībai, noregulējamās sabiedrības atlikusī daļa būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Likvidējamā

apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrībā atlikušajiem akcionāriem un kreditoriem vajadzētu būt tiesībām likvidācijas procesā saņemt prasījumu apmaksu vai kompensāciju tādā apmērā, kas nav mazāka par summu, kuru tie būtu atguvuši, ja visa apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

- (41) Lai aizsargātu akcionāru un kreditoru, tostarp apdrošinājumaņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju, tiesības, ir jānosaka skaidri pienākumi attiecībā uz noregulējamās sabiedrības aktīvu un saistību novērtēšanu un to vērtējumu, kāda būtu bijusi attieksme pret akcionāriem un kreditoru, tostarp apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un prasītājiem gadījumā, ja sabiedrība būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tādēļ ir jāparedz, ka pirms jebkādas noregulējuma darbības veikšanas tiek taisnīgi un reālistiski novērtēti apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības aktīvi un saistības. Uz šādu novērtējumu būtu jāattiecas pārsūdzības tiesībām. Tomēr, ņemot vērā noregulējuma darbības būtību un tās ciešo saikni ar novērtējumu, šādai pārsūdzībai vajadzētu būt iespējamai tikai tad, ja tā vienlaikus ir vērsta pret noregulējuma lēmumu. Turklāt ir jānosaka, ka pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas tiek salīdzināta attieksme, kāda pret akcionāriem un kreditoriem, tostarp apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un prasītājiem faktiski ir bijusi, un tā attieksme, kāda pret tiem būtu bijusi parastā maksātnespējas procedūrā. Minētajam *ex post* salīdzinājumam vajadzētu būt apstrīdamam, izņemot noregulējuma lēmumu. Akcionāriem un kreditoriem, kas saņēmuši mazāk par summu, ko tie būtu saņēmuši parastā maksātnespējas procedūrā, vajadzētu būt tiesībām uz starpības samaksu.
- (42) Kad tiek veiktas noregulējuma darbības, apdrošinājumaņēmēji varētu paturēt dažus vai visus labumus, kas paredzēti to līgumos, un tiem nebūtu obligāti jānoslēdz jauns apdrošināšanas līgums. Gadījumos, kad sabiedrība tiek likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā, līguma maiņa apdrošinājumaņēmējiem varētu radīt aizstāšanas izmaksas. Īpaši attiecībā uz ilgtermiņa apdrošināšanas līgumiem tirgus nosacījumi un pašu apdrošinājumaņēmēju iezīmes, kā arī papildu izmaksas, piemēram, starpniecības un slēgšanas maksas, varētu radīt ievērojamas izmaksas apdrošinājumaņēmējiem, kuriem ir jāaizstāj savi līgumi. Aplēšot šādas aizstāšanas izmaksas saistībā ar principu “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”, ir jāpieņem, ka jauna apdrošināšanas līguma noslēgšana ar salīdzināmu segumu, kas ir pieejams tirgū par dominējošām tirgus likmēm, notiek saprātīgā termiņā no apdrošināšanas polises noregulējuma darbības dienas.
- (43) Ir svarīgi, lai apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības maksātnespējas gadījuma tiktu atzīti zaudējumi. Maksātnespējīgu apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrību aktīvu un saistību novērtēšanai būtu jābalstās uz godīgiem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem noregulējuma instrumentu piemērošanas brīdī. Tomēr, kad tiek veikta novērtēšana, apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības finansiālajam stāvoklim nevajadzētu ietekmēt saistību vērtību. Vērtējumiem, kuru mērķis ir nodrošināt informāciju noregulējuma darbību izvēlei un izstrādei, vajadzētu būt saskanīgiem ar piemērojamo prudenciālo tiesisko regulējumu, taču noregulējuma kontekstā varētu mērķtiecīgi mainīt šā regulējuma pamatā esošos principus, jo īpaši tad, ja neapstiprinās pieņēmums, ka sabiedrība turpinās savu darbību kā darbībā esošs uzņēmums. Ārkārtas steidzamības gadījumos vajadzētu būt iespējai, ka noregulējuma iestādes ātri novērtē maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības aktīvus un saistības. Šai vērtēšanai vajadzētu būt provizorisks, un tā būtu jāpiemēro līdz brīdim, kad tiek veikta neatkarīga vērtēšana. EAAPI būtu jānosaka pamatprincipi, kas jāizmanto šādu vērtēšanu veiksānā, un attiecīgā gadījumā būtu jāļauj noregulējuma iestādēm un neatkarīgajiem vērtētājiem izmantot atšķirīgas, tiem specifiskas metodikas.
- (44) Veicot noregulējuma darbības, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā noregulējuma plānos paredzētie pasākumi un tie jāievēro, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos.
- (45) Noregulējuma instrumenti būtu jāizstrādā tā, lai tos varētu izmantot dažādos lielā mērā neparedzamos scenārijos, ņemot vērā iespējamo atšķirību starp krīzes situācijā nokļuvušu vienu apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrību un plašāku sistēmisku krīzi. Tādēļ noregulējuma instrumentiem būtu jāattiecas uz katru no minētajiem scenārijiem, tostarp uz maksātnespējīgu saistību izpildi, kas noregulējamajai sabiedrībai ir atlikušas līdz savas darbības izbeigšanai, uz noregulējamās sabiedrības uzņēmējdarbības vai akciju pārdošanu, uz pagaidu sabiedrības izveidi, uz aktīvu un saistību nodalīšanu no maksātnespējīgās sabiedrības portfeļiem ar samazinātu vai nepietiekamu ienesīgumu un uz maksātnespējīgās apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības kapitāla instrumentu un citu atbilstīgu saistību norakstīšanu vai konvertāciju.

- (46) Īpašos gadījumos, kad dažas no grupas vienībām sniedz noregulējamai sabiedrībai pakalpojumus, kas ir būtiski, lai nodrošinātu apdrošināšanas seguma nepārtrauktību, noregulējuma iestādei vajadzētu būt pilnvarām nodrošināt, lai šāda pamatpakalpojumu sniedzēja piegādātās preces un sniegtie pakalpojumi arī turpmāk tiktu nodrošināti gadījumos, kad tā finansiālais stāvoklis pasliktinās tāpēc, ka kļūst maksātnespējīga kāda apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība tajā pašā grupā, un ja šādu pilnvaru izmantošana ir nepieciešama, lai saglabātu citu grupas vienību nodrošinātā apdrošināšanas seguma nepārtrauktību. Minētās pilnvaras varētu ietvert noregulējuma pilnvaru izmantošanu un noregulējuma instrumentu piemērošanu pamatpakalpojumu sniedzējam.
- (47) Ja ir izmantoti noregulējuma instrumenti, lai pārvestu apdrošināšanas portfeļus stabilai vienībai, kas varētu būt privātā sektora pircējs vai pagaidu sabiedrība, atlikusī sabiedrības daļa būtu jālikvidē piemērotā termiņā. Minētā termiņa ilgumam vajadzētu būt balstītam uz to, ka maksātnespējīgajai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai ir jāsniedz pakalpojumi vai atbalsts, lai privātā sektora pircējs vai pagaidu sabiedrība varētu veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, kas iegūti minētās pārvešanas rezultātā.
- (48) Katrā dalībvalstī būtu jāizveido finansēšanas mehānismi, lai izmaksātu kompensāciju šajā dalībvalstī licencētu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un prasītājiem. Vajadzētu būt pieejamiem finansēšanas mehānismiem, lai apmierinātu citu kreditoru un akcionāru prasījumus saskaņā ar principu “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”, ja tas ir nepieciešams, lai izvairītos no paļaušanās uz publiskajiem līdzekļiem. Minētie prasījumi būtu jāaprēķina saskaņā ar kreditoru hierarhiju parastajā maksātnespējas procedūrā, lai novērstu to, ka akcionāriem vai citiem kreditoriem kompensācija tiek izmaksāta, pirms pilnu kompensāciju saņem apdrošinājumaņēmēji, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji vai prasītāji. Lai gan būtu jāizvairās tieši absorbēt apdrošināšanas sabiedrības zaudējumus, tomēr vajadzētu būt iespējai izmantot šādus finansēšanas mehānismus, lai finansētu citas izmaksas, kas saistītas ar noregulējuma instrumentu izmantošanu kā galējo līdzekli tādā mērā, kāds ir nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai, un ciktāl tiek pilnībā ievēroti noregulējuma principi. Dalībvalstīm vajadzētu varēt pieņemt lēmumu, ka finansēšanas mehānismus varētu izmantot, lai absorbētu apdrošinājumaņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju zaudējumus. Šādā gadījumā maksātnespējīgā sabiedrība atstātu tirgu un visi apdrošināšanas līgumu portfeļi vai to daļa vai nu tiktu pārvesti uzņēmuma pārdošanas instrumenta ietvaros vai pārvesti pagaidu sabiedrībai, vai arī saglabāti noregulējamajā sabiedrībā, ja tai tiktu piemērota atlikušo saistību maksātnespējīga izpilde. Jebkurā gadījumā, pirms zaudējumu absorbcijai varētu izmantot finansēšanas mehānismus, akcionāriem vajadzētu būt norakstītiem. Ņemot vērā apdrošināšanas tirgu daudzveidību, dalībvalstīm būtu jādod zināma elastība attiecībā uz precīzu ārējā finansējuma kārtību, kamēr vien tiek nodrošināts, ka pieejamā likviditāte ir pietiekama, lai garantētu kompensāciju saprātīgā termiņā. Dalībvalstij pienākums iemaksāt būtu jāuzliek tikai tām apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kas ir licencētas minētajā dalībvalstī, un tām trešās valsts sabiedrības filiālēm Savienībā, kuras ir iedibinātas tās teritorijā.
- (49) Uzņēmuma pārdošanas instrumentam būtu jāļauj noregulējuma iestādēm bez akcionāru piekrišanas pārdot apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību vai tās darbības daļas vienam vai vairākiem pircējiem. Piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, iestādēm vajadzētu veikt mārketinga pasākumus attiecīgās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības vai tās darbības daļas pārdošanai atklātā, pārredzamā un nediskriminējošā veidā, cenšoties panākt pēc iespējas augstāku pārdošanas cenu. Ja steidzamības apsvērumu dēļ šāds process nav iespējams, attiecīgajām iestādēm būtu jāveic pasākumi, lai novērstu kaitīgo ietekmi uz konkurenci un iekšējo tirgu.
- (50) Kad tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, jebkādi neto ieņēmumi no noregulējamās sabiedrības aktīvu vai saistību pārvešanas būtu jāsaņem likvidējamajai sabiedrībai. Kad tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, jebkādiem neto ieņēmumiem no noregulējamās sabiedrības emitēto akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvešanas būtu jānāk par labu minēto akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem, ar noteikumu, ka vispirms kompensāciju saņem apdrošinājumaņēmēji un citi kreditori tādā mērā, kādā to prasījumi ir norakstīti bez pilnīgas kompensācijas. Aprēķinot ieņēmumus, būtu jāatskaita apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības maksātnespējas un noregulēšanas radītās izmaksas.
- (51) Informācija par maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības tirdzniecību un sarunas ar potenciālajiem pircējiem pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas, iespējams, būs sensitīvas un varētu radīt riskus attiecībā uz uzticēšanos apdrošināšanas tirgum. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka šādas informācijas

atklāšanu sabiedrībai, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 596/2014 ⁽⁷⁾, var atlikt uz laiku, kas nepieciešams, lai plānotu un strukturētu attiecīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējumu.

- (52) Pagaidu sabiedrība ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskām iestādēm vai ko kontrolē noregulējuma iestāde. Galvenais pagaidu sabiedrības mērķis ir nodrošināt, lai maksātnespējīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības apdrošinājumaņēmējiem arī turpmāk tiktu nodrošinātas kritiskas funkcijas. Tādēļ pagaidu sabiedrībai būtu jādarbojas kā dzīvotspējīgai, darbībā esošai sabiedrībai, un tā būtu jālaiž tirgū, tiklīdz apstākļi ir piemēroti, vai jālikvidē, ja tā nav dzīvotspējīga.
- (53) Aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentam būtu jāļauj iestādēm pārvest noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības uz atsevišķu struktūru, lai atceltu, pārvaldītu un likvidētu šādus aktīvus, tiesības vai saistības. Lai maksātnespējīgajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai novērstu nepamatotas konkurences priekšrocības, aktīvu un saistību nodalīšanas instruments, kura galvenais mērķis ir vienkāršot portfeļa nodošanu, būtu jāizmanto tikai kopā ar citiem instrumentiem.
- (54) Efektīvam noregulējuma režīmam būtu jānodrošina iespēja noregulēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības tā, lai līdz minimumam samazinātu maksātnespējas negatīvo ietekmi uz apdrošinājumaņēmējiem, nodokļu maksātājiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti. Norakstīšanai vai konvertācijai būtu jānodrošina, ka, pirms tiek skartas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas atlīdzības prasības, maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcionāri un kreditori cieš zaudējumus vispirms un sedz attiecīgo daļu izmaksu, kas rodas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātnespējas rezultātā, tiklīdz tiek izmantotas noregulējuma pilnvaras. Tādējādi norakstīšanas vai konvertācijas instrumentam būtu jānodrošina lielāks stimuls apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību akcionāriem un kreditoriem un zināmā mērā arī apdrošinājumaņēmējiem parastos apstākļos uzraudzīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības veselību.
- (55) Ir svarīgi nodrošināt, lai noregulējuma iestādēm dažādos apstākļos būtu nepieciešamā elastība panākt noregulējamās sabiedrības maksātpēju, pārvest tās aktīvus, tiesības un saistības atbilstoši labākajiem nosacījumiem apdrošinājumaņēmējiem vai sadalīt atlikušos zaudējumus. Tādēļ ir lietderīgi noteikt, ka noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu gan tad, ja mērķis ir noregulēt maksātnespējīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību kā maksātpējīgu sabiedrību, gan tad, ja kritiski apdrošināšanas pakalpojumi tiek nodoti, bet apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības atlikusi daļa beidz darbību un tiek likvidēta. Šajā kontekstā apdrošināšanas saistību pārstrukturēšana varētu būt pamatota, lai nodrošinātu, ka tiek turpināta būtiska apdrošināšanas seguma daļa, un tad, ja uzskata, ka tas ir apdrošinājumaņēmēju interesēs.
- (56) Ja ir reālas izredzes atjaunot sabiedrības dzīvotspēju un apdrošinājumaņēmējiem noregulējuma procesā nerodas nekādi zaudējumi, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu varētu izmantot, lai noregulējamo sabiedrību atjaunotu līdz darbībā esošai sabiedrībai. Šādā gadījumā noregulējums, veicot norakstīšanu vai konvertāciju, būtu jāpapildina ar vadības aizstāšanu, izņemot gadījumus, kad vadības saglabāšana ir piemērota un nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai.
- (57) Nav lietderīgi norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu piemērot prasījumiem, ja tie ir nodrošināti vai citādi garantēti, jo šāda norakstīšana vai konvertācija varētu būt neefektīva vai šāda norakstīšana vai konvertācija var negatīvi ietekmēt finanšu stabilitāti. Tomēr, lai nodrošinātu norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta efektivitāti un tā mērķu sasniegšanu, vēlams, lai to varētu piemērot pēc iespējas plašākam maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības nenodrošināto saistību klāstam. Neraugoties uz iepriekš minēto, no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas jomas ir lietderīgi izslēgt atsevišķus nenodrošināto saistību veidus. Tādējādi, lai nodrošinātu kritisko funkciju nepārtrauktību, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu nevajadzētu piemērot atsevišķām saistībām pret maksātnespējīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbiniekiem vai komercprasījumiem, kuri attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kas ir kritiski apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības ikdienas darbībai. Lai ievērotu tiesības uz pensiju un pensiju summas, kas pienākas pensiju ieguldījumu fondiem un to pārvaldītājiem, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu nevajadzētu piemērot maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības saistībām pret pensiju shēmu. Lai mazinātu risku, ka kaitīgā ietekmes sistēmiski izplatīsies, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu nevajadzētu piemērot saistībām, kas izriet

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

no dalības maksājumu sistēmās, kuru atlikušais termiņš nepārsniedz septiņas dienas, vai saistībām pret apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru sākotnējais termiņš nepārsniedz septiņas dienas, izņēmums ir vienības, kas ietilpst tajā pašā grupā.

- (58) Viens no galvenajiem noregulējuma mērķiem ir kolektīvo apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju interešu aizsardzība. Tāpēc apdrošināšanas un pārapdrošināšanas atlīdzības prasībām norakstīšanas vai konvertācijas instruments būtu jāpiemēro tikai kā galējais līdzeklis, un noregulējuma iestādēm būtu rūpīgi jāapsver sekas, ko rada iespējama to apdrošināšanas atlīdzības prasību norakstīšana, kuras izriet no fizisku personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu apdrošināšanas līgumiem.
- (59) Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai izslēgt vai daļēji izslēgt saistības vairākos gadījumos, ja saprātīgā laikposmā nav iespējams norakstīt vai konvertēt šādas saistības, ja izslēgšana ir noteikti nepieciešama un ir samērīga, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, vai ja norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošana izraisītu tādu vērtības iznīcināšanu, ka citiem kreditoriem radušies zaudējumi būtu lielāki nekā tad, ja minētās saistības nebūtu izslēgtas. Ja tiek piemērota minētā izslēgšana, var palielināt citu atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas līmeni, lai ņemtu vērā šādu izslēgšanu, ja vien tiek ievērots princips "neviens kreditors nav sliktākā situācijā". Tajā pašā laikā no dalībvalstīm nebūtu jāprasa finansēt noregulējumu no sava vispārējā budžeta.
- (60) Piemērojot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu apdrošināšanas līgumiem, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā tas, lai pēc līguma pārstrukturēšanas būtu sasniegti piemērojamajos tiesību aktos paredzētie obligātie minimālie seguma līmeņi. Tas nedrīkstētu liegt noregulējuma iestādei piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu apdrošināšanas prasījumiem, kas radušies pirms noregulējuma darbības dienas.
- (61) Parasti noregulējuma iestādēm norakstīšanas vai konvertācijas instruments būtu jāpiemēro tā, lai ievērotu līdzvērtīgu attieksmi pret kreditoriem un prasījumu likumisko klasifikāciju atbilstoši maksātnespējas jomā piemērojamiem tiesību aktiem. Tāpēc zaudējumi vispirms būtu jāabsorbē, izmantojot regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla instrumentus, un būtu jāsadala starp akcionāriem, vai nu anulējot vai pārvedot akcijas, vai arī būtiski samazinot kapitāla vērtību. Ja ar to nepietiek, būtu jākonvertē vai jānoraksta pakārtotais parāds. Ja pakārtotais parāds ir pilnībā konvertēts vai norakstīts, tikai tad būtu jākonvertē vai jānoraksta augstākās prioritātes saistības. Iespējai apstrīdēt instrumenta vai saistību pamatsummas samazināšanu vai konvertāciju, kas izriet no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas, vajadzētu būt tikai saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras noregulējuma iestāde īstenoja norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.
- (62) Atbrīvojumi no saistībām, *inter alia* attiecībā uz maksājumu un norēķinu sistēmām, darbiniekiem vai tirdzniecības kreditoriem, vai prioritāru rangu, būtu vienlīdz jāpiemēro trešās valstīs un Savienībā. Lai nodrošinātu, ka saistības var norakstīt vai konvertēt trešās valstīs, ir jāparedz, ka līguma noteikumos, ko reglamentē trešo valstu tiesību akti, minētā iespēja tiek atzīta. Šādus līguma noteikumus nevajadzētu prasīt attiecībā uz saistībām, kas ir atbrīvotas no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas vai gadījumos, kad atbilstoši attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem vai ar trešo valsti noslēgtam saistošam nolīgumam attiecīgās dalībvalsts noregulējuma iestāde drīkst piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu.
- (63) Akcionāriem un kreditoriem, cik tas ir nepieciešams, būtu jāpiedalās maksātnespējīgas sabiedrības zaudējumu sadales mehānismā. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka brīdī, kad konstatē, ka emitējošā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nav dzīvotspējīga, zaudējumus pilnībā absorbē, izmantojot pirmā, otrā un trešā līmeņa kapitāla instrumentus. Attiecīgi būtu jāprasa, lai noregulējuma iestādes brīdī, kad konstatē, ka attiecīgā sabiedrība nav dzīvotspējīga, un pirms noregulējuma darbības veikšanas pilnībā noraksta minētos instrumentus vai attiecīgā gadījumā tos konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos. Minētajā nolūkā par brīdī, kad konstatē, ka attiecīgā sabiedrība nav dzīvotspējīga, būtu jānoskaidro brīdis, kad attiecīgā noregulējuma iestāde konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība atbilst noregulējuma nosacījumiem, vai brīdis, kad attiecīgā noregulējuma iestāde nolēm, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vairs nebūs dzīvotspējīga, ja netiks norakstīti vai konvertēti minētie kapitāla instrumenti. Šīs prasības būtu jāatzīst instrumenta noteikumos un visos prospektos vai piedāvājuma dokumentos, kas publicēti vai sniegti saistībā ar instrumentiem.
- (64) Lai nodrošinātu noregulējuma efektīvu īstenošanu, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt visām nepieciešamajām juridiskajām pilnvarām, kuras dažādās kombinācijās var izmantot, piemērojot noregulējuma instrumentus. Minētajām juridiskajām pilnvarām būtu jāietver tiesības pārvest maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcijas vai aktīvus un tiesības vai saistības citai vienībai, tostarp citai sabiedrībai vai pagaidu

sabiedrībai, pilnvaras norakstīt vai anulēt akcijas vai norakstīt vai konvertēt maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības saistības, pilnvaras nomainīt vadību un pilnvaras noteikt pagaidu moratoriju prasījumu atlīdzībai. Ir nepieciešamas papildu pilnvaras, tostarp pilnvaras no citām grupas daļām pieprasīt būtisko pakalpojumu nepārtrauktību.

- (65) Nav nepieciešams noteikt precīzus līdzekļus, ar kuru palīdzību noregulējuma iestādēm būtu jāveic intervence maksātnespējīgajā apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībā. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai pārņemt kontroli ar tiešu intervenci apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībā vai ar izpildrikojuma palīdzību. Attiecīgais lēmums tām būtu jāpieņem atbilstoši lietas apstākļiem.
- (66) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbības tiek pienācīgi izziņotas un nodotas atklātībai, jānosaka procesuālas prasības. Tomēr informācija, ko noregulējuma procesā ieguvušas noregulējuma iestādes un to profesionālie konsultanti, iespējams, ir sensitīva, un tāpēc uz to būtu jāattiecinā efektīvs konfidencialitātes režīms, pirms noregulējuma lēmums tiek publiskots. Jebkāda informācija, kas tiek sniegta attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir jāuzskata par tādu, kas ietekmē attiecīgās darbības skartās sabiedrības un privātās intereses. Tādēļ ir jānodrošina, ka pastāv atbilstoši mehānismi šādas informācijas, tostarp atvēršanas un noregulējuma plānu satura un sīkāka izklāsta un šajā sakarībā veikto novērtēšanu rezultātu, konfidencialitātes saglabāšanai.
- (67) Nevajadzētu kavēt informācijas apmaiņu starp noregulējuma iestādēm un nodokļu iestādēm. Šādi informācijas apmaiņai būtu jāatbilst valsts tiesību aktiem, un, ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, ar to būtu jāapmainās tikai ar tās attiecīgās kompetentās iestādes nepārprotamu piekrišanu, kas ir informācijas avots.
- (68) Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt papildu pilnvarām, lai nodrošinātu akciju vai parāda instrumentu un aktīvu, tiesību un saistību efektīvu pārvešanu trešās personas pircējam vai pagaidu sabiedrībai. Jo īpaši, lai veicinātu apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas atlīdzības prasību pārvešanu, neietekmējot attiecīgā portfeļa un ar to saistīto tehnisko rezervju un kapitāla prasību vispārējo riska profilu, būtu jāsaglabā pārapsdrošināšanas līgumu nodrošinātie saimnieciskie labumi. Tādēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai pārvest apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas atlīdzības prasības kopā ar to attiecīgajām pārapsdrošināšanas tiesībām. Minētajā iespējā būtu jāiekļauj arī pilnvaras atcelt trešo personu tiesības uz pārvestajiem instrumentiem vai aktīviem, pilnvaras nodrošināt līgumu izpildi un pilnvaras nodrošināt procedūru nepārtrauktību attiecībā uz pārvesto aktīvu un akciju saņēmēju. Nevajadzētu skart arī pušu tiesības izbeigt līgumu ar noregulējamo sabiedrību vai tās grupas vienību tādu iemeslu dēļ, kuri nav maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības noregulējums. Turklāt noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī papildu pilnvarām pieprasīt atlikušajai apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībai, kas tiek likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, sniegt pakalpojumus, kuri nepieciešami, lai sabiedrība, kurai ar uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas palīdzību ir pārvesti aktīvi vai akcijas, varētu veikt savu uzņēmējdarbību.
- (69) Saskaņā ar Hartas 47. pantu ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Tādēļ noregulējuma iestāžu pieņemtajiem lēmumiem būtu jāpiemēro pārsūdzības tiesības.
- (70) Noregulējuma iestādēm krīzes pārvarēšanas pasākumu veikšanai var būt nepieciešami sarežģīti ekonomiskie novērtējumi un plaša rīcības brīvība. Noregulējuma iestāžu rīcībā ir specializētas zināšanas, kas nepieciešamas, lai veiktu minētos novērtējumus un noteiktu rīcības brīvības atbilstošu lietojumu. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka valsts tiesas, izskatot attiecīgos krīzes pārvarēšanas pasākumus, par pamatu izmanto noregulējuma iestāžu minētajā sakarībā veiktos sarežģītos ekonomiskos novērtējumus. Tomēr šo novērtējumu sarežģītībai nevajadzētu valsts tiesu atturēt no tā, lai pārbaudītu to, vai pierādījumi, uz kuriem noregulējuma iestāde paļāvusies, ir faktu ziņā precīzi, uzticami un konsekvēti, vai šie pierādījumi ietver visu būtisko informāciju, kas būtu jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tie ir spējīgi pamatot secinājumus, kuri izdarīti, balstoties uz šiem pierādījumiem.
- (71) Lai risinātu steidzamas situācijas, ir jāparedz, ka pārsūdzības iesniegšana neizraisa apstrīdētā lēmuma seku automātisku apturēšanu un ka noregulējuma iestādes lēmums ir izpildāms nekavējoties, pieņemot, ka tā apturēšana būtu pretrunā sabiedrības interesēm.

- (72) Ir jāaizsargā trešās personas, kas, iestādēm īstenojot noregulējuma pilnvaras, ir labticīgi iegādājušās noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības un saistības. Tāpat ir jānodrošina finanšu tirgu stabilitāte. Tāpēc tiesībām pārsūdzēt noregulējuma lēmumu nevajadzētu ietekmēt nevienu turpmāku administratīvu aktu vai darījumu, kas noslēgts, pamatojoties uz atceltu lēmumu. Šādos gadījumos tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz nelikumīgu lēmumu būtu jāaprobežojas ar kompensācijas piešķiršanu skartajām personām par tām nodarīto kaitējumu.
- (73) Var būt nepieciešams steidzami veikt krīzes pārvarēšanas pasākumus nopietnu finanšu stabilitātes risku dēļ attiecīgajā dalībvalstī un Savienībā. Tāpēc jebkurai procedūrai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz pieteikumu par krīzes pārvarēšanas pasākuma *ex ante* tiesas apstiprinājumu un šāda pieteikuma izskatīšanu tiesā, vajadzētu būt ātrai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecīgā iestāde var pieņemt lēmumu uzreiz pēc tam, kad tiesa ir devusi savu apstiprinājumu. Šai iespējai nebūtu jāskar ieinteresēto personu tiesības iesniegt tiesā pieteikumu par lēmuma atcelšanu. Tomēr, lai nepamatoti neaizkavētu noregulējuma lēmuma piemērošanu, šāda iespēja būtu jāpiešķir tikai uz ierobežotu laikposmu pēc tam, kad noregulējuma iestāde ir veikusi krīzes pārvarēšanas pasākumu.
- (74) Lai noregulējums būtu efektīvs un lai novērstu jurisdikcijas kolīzijas, būtu jānodrošina, ka tikmēr, kamēr noregulējuma iestāde īsteno savas noregulējuma pilnvaras vai piemēro noregulējuma instrumentus, attiecībā uz maksātnespējīgu apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību netiek uzsākta vai turpināta parastā maksātnespējas procedūra, izņemot gadījumus, kad tas notiek pēc noregulējuma iestādes iniciatīvas vai ar tās piekrišanu. Tādēļ ir jānosaka, ka konkrētas līgumsaistības var apturēt uz ierobežotu laiku, lai noregulējuma iestādes varētu piemērot noregulējuma instrumentus. Tomēr minētā iespēja nebūtu jāattiecinā attiecībā uz pienākumiem saistībā ar sistēmām, ko dalībvalsts izraudzījies, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/26/EK⁽⁸⁾, tostarp centrālajiem darījumu partneriem. Direktīva 98/26/EK mazīna risku, kas saistīts ar dalību maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, jo īpaši mazinot traucējumus šādās sistēmas dalībnieka maksātnespējas gadījumā. Jānodrošina, ka minēto aizsardzību turpina piemērot krīzes situācijās un ka tiek saglabāta pienācīga noteiktība maksājumu un vērtspapīru sistēmu operatoriem un citiem tirgus dalībniekiem. Tāpēc krīzes novēršanas pasākums vai krīzes pārvarēšanas pasākums pats par sevi nebūtu jāuzskata par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskās saistības saskaņā ar attiecīgajiem līgumiem.
- (75) Jānodrošina, ka noregulējuma iestādēm, pārvedot aktīvus un saistības privātā sektora pircējam vai pagaidu sabiedrībai, ir pietiekams laiks, lai identificētu pārvedamos līgumus. Tādēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai ierobežot darījumu partneru tiesības slēgt, paātrināt vai citādi izbeigt finanšu līgumus pirms pārveduma veikšanas. Šādiem ierobežojumiem būtu jāļauj noregulējuma iestādēm gūt patiesu priekšstatu par maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības bilanci, nemainot vērtību un darbības jomu, ko radītu izbeigšanas tiesību plaša izmantošana, un tiem būtu jāpalīdz izvairīties no tirgus nestabilitātes radīšanas. Tomēr iejaukšanās darījumu partneru līgumtiesībās būtu jāierobežo līdz nepieciešamajam minimumam. Tāpēc jebkādi noregulējuma iestāžu noteikti ierobežojumi attiecībā uz izbeigšanas tiesībām būtu jāpiemēro tikai attiecībā uz krīzes pārvarēšanas pasākumiem vai notikumiem, kas ir tieši saistīti ar šādu pasākumu piemērošanu. Tādējādi būtu jāzaglabā tiesības izbeigt līgumu, kas izriet no jebkuras citas saistību neizpildes, tostarp par to, ka nav samaksāta vai piegādāta drošības rezerve.
- (76) Jāzaglabā likumīgi kapitāla tirgus pasākumi gadījumā, ja tiek pārvesti daži, bet ne visi maksātnespējīgas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības aktīvi, tiesības un saistības. Tādēļ ir lietderīgi noteikt aizsardzības pasākumus, lai novērstu saistīto saistību vai saistīto tiesību un līgumu sadalīšanu, tostarp līgumus ar vienu un to pašu darījumu partneri, uz kuriem attiecas nodrošinājuma līgumi, līgumi par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, vienošanās par ieskaitu, savstarpējā ieskaita līgumi un strukturēti finanšu līgumi. Šādu aizsardzības pasākumu piemērošanas gadījumā noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pienākumam visus saistītos līgumus pārvest nodrošinājuma līguma ietvaros vai tos visus atstāt atlikušajai maksātnespējīgajai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai. Šiem aizsardzības pasākumiem vajadzētu nodrošināt, ka netiek skarta riska darījumu, uz kuriem attiecas ieskaita līgums, novērtēšana regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla noteikšanas vajadzībām Direktīvas 2009/138/EK nolūkā.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

- (77) Lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai nodrošinātu finanšu stabilitāti, būtu jāievieš moratorijs apdrošinājumaņēmēju atpirkuma tiesībām. Šādam moratorijam un no tā izrietošajai attiecīgās sabiedrības finanšu stabilitātei būtu jādod noregulējuma iestādēm pietiekami daudz laika, lai tās varētu veikt minēto sabiedrību vērtēšanu un novērtēt, kādi noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro. Šādam moratorijam būtu arī jānodrošina vienlīdzīga attieksme pret apdrošinājumaņēmējiem un tādējādi jāizvairās no iespējamās nelabvēlīgas finansiālas ietekmes uz apdrošinājumaņēmējiem, kas nebūtu starp pirmajiem, kuri atsakās no savas polises. Tā kā viens no noregulējuma mērķiem ir apdrošināšanas seguma saglabāšana, apdrošinājumaņēmējiem būtu jāturpina veikt visus obligātos maksājumus saskaņā ar attiecīgajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumiem, tostarp attiecībā uz ikgadējiem maksājumiem.
- (78) Nodrošinot, ka noregulējuma iestāžu rīcībā ir vieni un tie paši noregulējuma instrumenti un pilnvaras, tiks atvieglota koordinēta rīcība pārrobežu grupas maksātnespējas gadījumā. Tomēr ir vajadzīga turpmāka rīcība, lai veicinātu sadarbību un novērstu sadrumstalotu valstu reakciju. Lai vienotos par grupas noregulējuma shēmu, noregulējot grupas vienības, noregulējuma iestādēm būtu savstarpēji jāapspriežas un jāsadarbojas noregulējuma kolēģijās. Lai nodrošinātu forumu diskusijām un šādas vienošanās panākšanai, noregulējuma kolēģijas būtu jāizveido ap pastāvošo uzraudzības iestāžu kolēģiju kodolu, iekļaujot tajās noregulējuma iestādes un iesaistot kompetentās ministrijas, EAAPI un attiecīgā gadījumā par apdrošināšanas garantiju sistēmām atbildīgās iestādes. Noregulējuma kolēģijām nevajadzētu būt lēmumu pieņemšanas struktūrām, bet gan platformām, kas veicina lēmumu pieņemšanu valstu iestādēs, savukārt kopīgo lēmumu pieņemšanai vajadzētu būt attiecīgo valsts iestāžu ziņā.
- (79) Ņemot vērā regulējuma attīstību, reaģējot uz globālo finanšu krīzi, kā arī pieredzi, kas gūta kopš minētās krīzes, un šīs direktīvas piemērošanu, Komisijai pēc apspriešanās ar EAAPI būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā būtu novērtēta apdrošināšanas garantiju sistēmu minimālo kopīgo standartu piemērotība Savienībā. Ar minēto ziņojumu vajadzētu veikt vismaz šādas darbības: novērtēt apdrošināšanas garantiju sistēmu pašreizējo stāvokli dalībvalstīs (seguma līmenis, segtie apdrošināšanas veidi, izraisītājfaktori); apspriest politikas risinājumus, tostarp dažādus politikas risinājumus, piemēram, apdrošināšanas garantiju sistēmu izmantošanu apdrošināšanas polišu turpināšanai vai likvidācijai, tādējādi pienācīgi ņemot vērā apdrošināšanas produktu atšķirības dažādās dalībvalstīs; novērtēt nepieciešamību ieviest un attiecīgā gadījumā izklāstīt nepieciešamos pasākumus, lai visā Savienībā ieviestu apdrošināšanas garantiju sistēmu minimālās pamatprasības. Ziņojumam vajadzības gadījumā būtu jāpievieno leģislatīvā akta priekšlikums.
- (80) Pārrobežu grupu noregulējuma gadījumā būtu jāpanāk līdzsvars starp nepieciešamību pēc procedūrām, kurās būtu ņemts vērā situācijas kritiskums un kuras ļautu rast efektīvus, taisnīgus un savlaicīgus risinājumus grupai kopumā, no vienas puses, un nepieciešamību aizsargāt apdrošinājumaņēmējus, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas, no otras puses. Tāpēc dažādajām noregulējuma iestādēm būtu jāapmainās ar savu viedokli noregulējuma kolēģijā, un grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātās noregulējuma darbības būtu jāsaģatavo un jāapspriež starp dažādām noregulējuma iestādēm saistībā ar grupas noregulējuma plāniem. Lai pēc iespējas veicinātu ātrus un kopīgus lēmumus, noregulējuma kolēģijām būtu jāņem vērā arī visu to dalībvalstu noregulējuma iestāžu viedokļi, kurās grupa darbojas.
- (81) Grupas līmeņa noregulējuma iestādei veicot noregulējuma darbības, vienmēr būtu jāņem vērā to ietekme uz apdrošinājumaņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. Tāpēc tās dalībvalsts noregulējuma iestādēm, kurā meitasuzņēmums ir iedibināts, vajadzētu spēt pienācīgi pamatotos gadījumos iebilst, izmantojot to kā galējo līdzekli, pret grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumiem, ja minētās noregulējuma iestādes uzskata, ka noregulējuma darbības un pasākumi nav piemēroti vai nu tāpēc, ka ir jāaizsargā apdrošinājumaņēmēji, reālā ekonomika un finanšu stabilitāte minētajā dalībvalstī, vai arī tāpēc, ka ir jāpilda pienākumi, kas attiecas uz salīdzināmām sabiedrībām attiecīgajās dalībvalstīs.
- (82) Grupas noregulējuma shēmām būtu jāatvieglo koordinēts noregulējums, kas nodrošinātu lielākas iespējas sasniegt vislabāko rezultātu attiecībā uz visām grupas sabiedrībām. Tāpēc grupas līmeņa noregulējuma iestādēm būtu jāierosina grupas noregulējuma shēmas un jāiesniedz šīs shēmas noregulējuma kolēģijai. Noregulējuma iestādēm, kas nepiekrīt grupas noregulējuma shēmai vai nolemj veikt neatkarīgu noregulējuma darbību, grupas līmeņa

noregulējuma iestādei un citām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, būtu jāizskaidro domstarpību iemesli un jāpaziņo minētie iemesli kopā ar informāciju par jebkādu neatkarīgu noregulējuma darbību, ko tās plāno veikt. Jebkurai noregulējuma iestādei, kas nolemj neiesaistīties grupas noregulējuma shēmā, būtu pienācīgi jāapsver šādas neiesaistīšanās iespējamā ietekme uz apdrošinājumaņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās atrodas pārējās noregulējuma iestādes, un šādas neiesaistīšanās iespējamā ietekme uz citām grupas daļām.

- (83) Lai nodrošinātu koordinētu rīcību grupas līmenī, noregulējuma iestādes būtu jāaicina grupas noregulējuma shēmas ietvaros piemērot vienu un to pašu instrumentu vienībām, kas pieder pie grupas un atbilst noregulējuma nosacījumiem. Tādējādi grupas līmeņa noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām piemērot pagaidu sabiedrības instrumentu grupas līmenī, lai stabilizētu grupu kopumā un nodotu meitasuzņēmumu īpašumtiesības pagaidu sabiedrībai nolūkā turpmāk pārdot šādus meitasuzņēmumus vai nu kā paketi, vai atsevišķi, ja tirgus apstākļi ir piemēroti. Turklāt grupas līmeņa noregulējuma iestādei vajadzētu būt pilnvarām piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu mātesuzņēmuma līmenī.
- (84) Starptautiski aktīvu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību un grupu efektīvam noregulējumam ir nepieciešama sadarbība starp dalībvalstīm un trešo valstu noregulējuma iestādēm. Šajā nolūkā, ja to pamato pašreizējā situācija, EAAPI būtu jāpilnvaro izstrādāt un noslēgt nesaistošus sadarbības pamatnolīgumus ar trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. pantu. Tā paša iemesla dēļ valsts iestādēm būtu jāļauj slēgt divpusējus nolīgumus ar trešo valstu iestādēm saskaņā ar EAAPI sadarbības pamatnolīgumiem. Šādu divpusēju nolīgumu izstrādei būtu jānodrošina efektīva plānošana, lēmumu pieņemšana un koordinācija attiecībā uz šādām starptautiski aktīvām apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām. Lai radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, šādiem divpusējiem nolīgumiem vajadzētu būt abpusējiem, noregulējuma iestādēm savstarpēji atzīstot un īstenojot procedūras, ja vien nav piemērojams kāds izņēmums, kas ļauj noraidīt trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšanu.
- (85) Sadarbībai starp noregulējuma iestādēm būtu jānotiek gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu grupu meitasuzņēmumiem, gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību filiālēm. Trešo valstu grupu meitasuzņēmumi ir sabiedrības, kas ir iedibinātas Savienībā, un tāpēc uz tiem pilnībā attiecas Savienības tiesību akti, tostarp jebkādu noregulējuma instrumentu piemērošana. Tomēr ir nepieciešams, lai dalībvalstis saglabātu tiesības rīkoties attiecībā uz to apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību filiālēm, kuru galvenie biroji ir trešās valstīs, ja trešās valsts ar filiāli saistīto noregulējuma procedūru atzīšana un piemērošana apdraudētu reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti Savienībā vai ja Savienības apdrošinājumaņēmējiem netiktu piemērots tāds pats režīms kā trešo valstu apdrošinājumaņēmējiem. Šādos apstākļos dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām pēc apspriešanās ar savām noregulējuma iestādēm atteikties trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšanu.
- (86) Šīs direktīvas īstenošanai nevajadzētu kavēt to, ka valstu apdrošināšanas garantiju sistēmas pastāv līdzās atvērto un noregulējuma režīmam – neatkarīgi no valsts apdrošināšanas garantiju sistēmu finansējuma avota. Noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošanai attiecībā uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību nebūtu jāliedz apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un citiem prasītājiem saņemt kompensāciju, izmantojot šīs valsts apdrošināšanas garantiju sistēmas.
- (87) EAAPI būtu jāveicina noregulējuma iestāžu prakses konverģence, izmantojot pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu. Konkrētāk, EAAPI būtu jāprecizē viss turpmāk minētais: a) sīkāka informācija par kritērijiem, kas attiecas uz vienkāršotu pienākumu piemērošanu konkrētām sabiedrībām; b) virkne preventīvu atvērto un noregulējuma plānu scenāriju un kvalitatīvo un kvantitatīvo rādītāju minimālais saraksts; c) kritisko funkciju noteikšanas kritēriji; d) papildu jautājumi un kritēriji attiecībā uz noregulējamības novērtējumu; e) informācija par pasākumiem, kuru mērķis ir pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai, un apstākļiem, kādos var piemērot katru pasākumu; un f) kā informācija jāsniedz kopsavilkuma vai apkopojuma veidā konfidencialitātes prasību ievērošanas nolūkā.

- (88) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jāatvieglo konsekventa saskaņošana un atbilstoša apdrošinājuma ņēmēju, ieguldītāju un patērētāju aizsardzība visā Savienībā. Būtu lietderīgi un piemēroti uzticēt EAAPI kā iestādei ar augsti specializētām zināšanām izstrādāt un iesniegt Komisijai regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektus, kas nav saistīti ar politikas izvēli.
- (89) Ja tas paredzēts šajā direktīvā, Komisijai ar deleģētiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu, būtu jāpieņem EAAPI izstrādātie regulatīvo tehnisko standartu projekti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu, lai precizētu šādus elementus: a) kritēriji tam, lai sabiedrību pakļautu preventīvas atveseļošanas plānošanai, metodes, kas jāizmanto, nosakot tirgus daļas atveseļošanas plānošanas nolūkos, un informācija, kas iekļaujama preventīvajos atveseļošanas plānos; b) noregulējuma plānu saturs un grupas noregulējuma plānu saturs; c) dažādi vērtēšanas elementi, tostarp apstākļi, kādos personu uzskata par neatkarīgu vērtēšanas nolūkā, metodika aktīvu un saistību vērtības novērtēšanai noregulējuma kontekstā, dažādu vērtējumu nodalīšana, metodika papildu zaudējumu rezervju aprēķināšanai, kas iekļaujamas provizoriskajos vērtējumos, metodika un principi to saistību vērtēšanai, kuras izriet no atvasinātajiem instrumentiem, un metodika atšķirīgas attieksmes vērtēšanas veikšanai; d) to līguma noteikumu saturs, kas iekļaujami finanšu līgumos, kurus reglamentē trešās valsts tiesību akti; e) noregulējuma kolēģiju operatīvā darbība. Ja tas paredzēts šajā direktīvā, Komisijai ar īstenošanas aktiem būtu jāpieņem EAAPI izstrādātie īstenošanas tehnisko standartu projekti, ievērojot LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu, lai precizētu procedūras, standarta veidlapu un paraugu saturu un minimālo kopumu informācijas sniegšanai noregulējuma plānu un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības sadarbības nolūkos.
- (90) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/25/EK⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/36/EK⁽¹⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1132⁽¹¹⁾ ir ietverti noteikumi par to sabiedrību akcionāru un kreditoru aizsardzību, uz kuriem attiecas minēto direktīvu darbības joma. Situācijā, kad noregulējuma iestādēm jārikojas ātri, minētie noteikumi varētu traucēt efektīvu noregulējuma darbību un noregulējuma iestāžu noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošanu. Tāpēc atkāpes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES⁽¹²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/23⁽¹³⁾ būtu jāattiecinā arī uz darbībām, kas veiktas saistībā ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējumu. Lai ieinteresētajām personām garantētu maksimālās pakāpes juridisko noteiktību, šādas atkāpes būtu jānosaka skaidri, tām vajadzētu būt ierobežotām un tās jāizmanto tikai sabiedrības interesēs un tad, kad ir izpildīti kritēriji noregulējuma sākšanai.
- (91) Lai nodrošinātu pienācīgu informācijas apmaiņu un piekļuvi visām attiecīgajām iestādēm, ir jānodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pārstāvētas visos attiecīgajos forumos un ka EAAPI izmanto speciālās zināšanas, kas vajadzīgas, lai veiktu uzdevumus saistībā ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu. Tāpēc Regula (ES) Nr. 1094/2010 būtu jāgroza, lai noregulējuma iestādes izraudzītos par kompetentajām iestādēm, kā noteikts minētajā regulā. Šāda noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu pielīdzināšana atbilst funkcijām, kas EAAPI piešķirtas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1094/2010 25. pantu, lai sniegtu ieguldījumu un aktīvi piedalītos atveseļošanas un noregulējuma plānu izstrādē un koordinēšanā.
- (92) Jānodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, personas, kas faktiski kontrolē to uzņēmējdarbību, un to pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra pilda savus pienākumus attiecībā uz šādu sabiedrību noregulējumu. Tāpat ir jānodrošina, ka minētajām sabiedrībām, personām, kas faktiski kontrolē to darbību, un to pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai visā Savienībā piemēro līdzīgu režīmu. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāparedz administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi, kas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Šādiem

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK (2007. gada 11. jūlijs) par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).

administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz tiem, kam tie paredzēti, kritērijiem, kuri jāņem vērā, piemērojot administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu, administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu publicēšanu, sodu piemērošanas pamatpilnvarām un administratīvā naudas soda apmēru. Stingri ievērojot dienesta noslēpumu, EAAPI būtu jāuztur centralizēta datubāze par visiem administratīviem sodiem vai citiem administratīviem pasākumiem un informāciju par pārsūdzībām, par kurām tai ziņojušas uzraudzības iestādes un noregulējuma iestādes.

- (93) Dalībvalstīm nebūtu jāparedz noteikumi par administratīviem sodiem vai citiem administratīviem pasākumiem par šīs direktīvas pārkāpumiem, uz kuriem attiecas valsts krimināltiesības. Tomēr kriminālsodu saglabāšanai administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu par pārkāpumiem vietā nevajadzētu mazināt vai citādi ietekmēt noregulējuma iestāžu un uzraudzības iestāžu spēju savlaicīgi sadarboties, piekļūt informācijai un veikt informācijas apmaiņu ar noregulējuma iestādēm un uzraudzības iestādēm citās dalībvalstīs, tostarp pēc ikviena attiecīgā pārkāpuma nodošanas kompetentajām tiesu iestādēm kriminālvajāšanai.
- (94) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, saskaņot apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību noregulējuma noteikumus un procesus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka jebkuras sabiedrības maksātspējas ietekmes dēļ visā Savienībā šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (95) Pieņemot lēmumus vai veicot darbības saskaņā ar šo direktīvu, uzraudzības iestādēm un noregulējuma iestādēm vienmēr būtu pienācīgi jāņem vērā to lēmumu un darbību ietekme uz apdrošinājumaņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti citās dalībvalstīs un jāapsver ikviena meitasuzņēmuma vai pārrobežu darbību nozīme tās dalībvalsts apdrošinājumaņēmējiem, finanšu sektoram un ekonomikai, kurā šāds meitasuzņēmums ir iedibināts vai šīs darbības tiek veiktas, pat gadījumos, kad attiecīgais meitasuzņēmums vai pārrobežu darbības ir mazāk nozīmīgi grupai.
- (96) Piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisijai, pamatojoties uz gūto pieredzi un pēc apspriešanās ar EAAPI, būtu jāveic sīkāks izvērtējums un jā sagatavo ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, galveno uzmanību pievēršot atsevišķiem šīs direktīvas piemērošanas aspektiem,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN NOREGULĒJUMA IESTĀŽU IZRAUDZĪŠANĀS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir izklāstīti atvērēšanas un noregulējuma noteikumi un procedūras attiecībā uz šādām vienībām:
- a) apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības, kas ir iedibinātas Savienībā un ietilpst Direktīvas 2009/138/EK 2. panta darbības jomā;
 - b) apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas mātesuzņēmumi, kas ir iedibināti Savienībā;
 - c) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības, kas ir iedibinātas Savienībā;
 - d) mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības dalībvalstī un mātes jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības dalībvalstī;
 - e) Savienības mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un Savienības mātes jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības;
 - f) tādu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību filiāles, kas ir iedibinātas trešā valstī un atbilst 75. līdz 80. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

Šajā direktīvā ir paredzēti arī noteikumi un procedūras attiecībā uz būtisku pakalpojumu sniedzējiem, ja attiecīgajai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai tiek piemērots noregulējums.

Noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes, nosakot un piemērojot šajā direktīvā noteiktās prasības un piemērojot dažādos to rīcībā esošos instrumentus attiecībā uz pirmajā vai otrajā daļā minēto vienību, ņem vērā minētās vienības darbības veidu, tās akcionāru struktūru, juridisko formu, riska profilu, lielumu, juridisko statusu un savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu kopumā un vienības darbības jomu un sarežģītību.

2. Dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt noteikumus, kas ir stingrāki par tiem, kurus paredz šī direktīva un uz tās pamata pieņemtie deleģētie un īstenošanas akti, vai kas papildina tos, ar noteikumu, ka minētie noteikumi ir vispārēji piemērojami un nav pretrunā šai direktīvai un uz tās pamata pieņemtiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “noregulējums” ir noregulējuma instrumenta vai 26. panta 7. punktā minēta instrumenta piemērošana, lai sasniegtu vienu vai vairākus 18. panta 2. punktā minētos noregulējuma mērķus;
- 2) “apdrošināšanas sabiedrība” ir apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1) punktā;
- 3) “pārpadrošināšanas sabiedrība” ir pārpadrošināšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4) punktā;
- 4) “apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība” ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta f) apakšpunktā;
- 5) “jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība” ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15) punktā;
- 6) “mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība dalībvalstī” ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kas ir iedibināta dalībvalstī un kas nav tādas apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības meitasuzņēmums, kura saņēmusi atļauju vai izveidota tajā pašā dalībvalstī;
- 7) “Savienības mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība” ir mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība dalībvalstī, kas nav tādas apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības, citas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības meitasuzņēmums, kura saņēmusi atļauju vai izveidota jebkurā dalībvalstī;
- 8) “mātes jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī” ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, kas ir iedibināta dalībvalstī un kas pati nav tādas apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības meitasuzņēmums, kura saņēmusi atļauju vai izveidota tajā pašā dalībvalstī;
- 9) “Savienības mātes jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība” ir mātes jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība dalībvalstī, kas nav jebkurā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai jebkurā dalībvalstī izveidotas citas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības meitasuzņēmums;
- 10) “grupa” ir grupa, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- 11) “noregulējuma mērķi” ir noregulējuma mērķi, kas minēti 18. panta 2. punktā;
- 12) “noregulējuma iestāde” ir iestāde, ko dalībvalsts izraudzījies saskaņā ar 3. pantu;
- 13) “uzraudzības iestāde” ir uzraudzības iestāde, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 10) punktā;
- 14) “noregulējuma instruments” ir noregulējuma instruments, kas minēts 26. panta 3. punktā;
- 15) “noregulējuma pilnvaras” ir pilnvaras, kas minētas 42. līdz 54. pantā;

- 16) "kompetentās ministrijas" ir dalībvalstu finanšu ministrijas vai citas ministrijas, kuras atbild par ekonomikas, finanšu un budžeta lēmumu pieņemšanu valsts līmenī saskaņā ar valsts kompetences jomām un kuras ir izraudzītas saskaņā ar 3. panta 7. punktu;
- 17) "augstākā vadība" ir persona vai personas, kas faktiski vada sabiedrību un ir atbildīgas par sabiedrības ikdienas vadību un par to atskaitās pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai;
- 18) "pārrobežu grupa" ir grupa, kurai ir grupas vienības, kas ir iedibinātas vairāk nekā vienā dalībvalstī;
- 19) "ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem" ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē vai cita veida finansiāls atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem pārnacionālā līmenī, kas, ja tiktu sniegts valsts līmenī, tiktu uzskatīts par valsts atbalstu, kuru sniedz, lai saglabātu vai atjaunotu 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības, vai grupas, kurā ietilpst šāda vienība, dzīvotspēju, likviditāti vai maksātspēju;
- 20) "grupas vienība" ir juridiska persona, kas ir daļa no grupas;
- 21) "grupas uzraudzības iestāde" ir grupas uzraudzības iestāde, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
- 22) "preventīvs atveseļošanas plāns" ir preventīvs atveseļošanas plāns, ko izstrādā un uztur saskaņā ar 5. pantu;
- 23) "grupas preventīvs atveseļošanas plāns" ir grupas preventīvs atveseļošanas plāns, ko izstrādā un uztur saskaņā ar 7. pantu;
- 24) "nozīmīgas pārrobežu darbības" ir nozīmīgas pārrobežu darbības, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 152.aa panta 1. punktā;
- 25) "kritiskās funkcijas" ir darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic trešo personu labā, kuras pieņemamā laikā vai par saprātīgām izmaksām nevar aizstāt un kurās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības nespēja veikt darbības, pakalpojumus vai operācijas varētu radīt būtisku ietekmi uz finanšu sistēmu vai reālo ekonomiku vienā vai vairākās dalībvalstīs, tostarp, jo īpaši būtisku ietekmi, kas izriet no sekām uz daudzu apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju vai cietušo personu sociālo labklājību vai no sistēmiskiem traucējumiem, vai no tā, ka tiek zaudēta vispārēja uzticēšanās apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanai;
- 26) "galvenās darbības jomas" ir darbības jomas un saistītie pakalpojumi, kas ir svarīgs apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai grupas sastāvā ietilpst apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, ieņēmumu, peļņas vai franšizes vērtības avots;
- 27) "finansēšanas mehānisms" ir mehānisms, ko dalībvalsts izveidojusi saskaņā ar 81. pantu, lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestāde efektīvi piemēro noregulējuma instrumentus un efektīvi īsteno noregulējuma pilnvaras;
- 28) "pašu kapitāls" ir Direktīvas 2009/138/EK 87. pantā paredzētais pašu kapitāls;
- 29) "noregulējuma darbība" ir lēmums uzsākt jebkuras 1. panta 1. punkta a) līdz e) punktā minētās iestādes noregulējuma procedūru, ievērojot 19. vai 20. pantu, noregulējuma instrumenta piemērošana vai vienas vai vairāku noregulējuma pilnvaru īstenošana;
- 30) "noregulējuma plāns" ir noregulējuma plāns, kas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai izstrādāts saskaņā ar 9. pantu;
- 31) "grupas noregulējums" ir viena no šādām darbībām:
 - a) noregulējuma darbības veikšana mātesuzņēmuma vai grupas uzraudzībai pakļautas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības līmenī; vai
 - b) noregulējuma iestāžu veiktas noregulējuma instrumentu piemērošanas un noregulējuma pilnvaru īstenošanas koordinēšana attiecībā uz grupas vienībām;
- 32) "grupas noregulējuma plāns" ir saskaņā ar 10. un 11. pantu sagatavots plāns grupas noregulējumam;

- 33) "grupas līmeņa noregulējuma iestāde" ir noregulējuma iestāde dalībvalstī, kurā atrodas grupas uzraudzības iestāde;
- 34) "grupas noregulējuma shēma" ir plāns, kas saskaņā ar 73. pantu izstrādāts grupas noregulēšanas nolūkā;
- 35) "noregulējuma kolēģija" ir kolēģija, kas izveidota saskaņā ar 70. pantu;
- 36) "Eiropas noregulējuma kolēģija" ir kolēģija, kas izveidota saskaņā ar 71. pantu;
- 37) "jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība" ir jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta g) apakšpunktā;
- 38) "parastā maksātnespējas procedūra" ir kolektīva maksātnespējas procedūra, ar kuru paredz daļēju vai pilnīgu debitora mantas atsavināšanu un likvidatora vai administratora iecelšanu un kuru saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti piemēro apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, un kura ir vai nu specifiska šīm sabiedrībām vai arī vispārēji piemērojama jebkurai fiziskai vai juridiskai personai;
- 39) "parāda instrumenti" ir obligācijas un citi pārvedama parāda veidi, instrumenti, ar ko rada vai atzīst parādu, un instrumenti, kuri dod tiesības iegādāties parāda instrumentus;
- 40) "apdrošināšanas atlīdzības prasība" ir apdrošināšanas atlīdzības prasība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 268. panta 1. punkta g) apakšpunktā;
- 41) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 15) punktā;
- 42) "Savienības valsts atbalsta regulējums" ir regulējums, kas noteikts ar LESD 107., 108. un 109. pantu, kā arī noteikumiem un visiem Savienības aktiem, tostarp pamatnostādnēm un paziņojumiem, kuri izstrādāti vai pieņemti, ievērojot LESD 108. panta 4. punktu vai 109. pantu;
- 43) "likvidācija" ir 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības aktīvu realizācija;
- 44) "aktīvu un saistību nodalīšanas instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 30. pantu pārved noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības aktīvu un saistību pārvaldības struktūrai;
- 45) "aktīvu un saistību pārvaldības struktūra" ir juridiska persona, ka atbilst 30. panta 2. punktā noteiktajām prasībām;
- 46) "norakstīšanas vai konvertācijas instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 35. pantu īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras attiecībā uz noregulējamās sabiedrības saistībām;
- 47) "uzņēmuma pārdošanas instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 31. pantu pārved noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības pircējam, kas nav pagaidu sabiedrība;
- 48) "pagaidu sabiedrība" ir juridiska persona, kas atbilst 32. panta 2. punktā noteiktajām prasībām;
- 49) "pagaidu sabiedrības instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību saskaņā ar 32. pantu noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības pārved pagaidu sabiedrībai;
- 50) "atlikušo saistību maksātspējīgas izpildes instruments" ir mehānisms, ar ko noregulējamai sabiedrībai aizliedz slēgt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus un ierobežo tās darbību līdz esošā portfeļa pārvaldībai, kamēr tā izbeidz savas darbības un tiek likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā saskaņā ar 27. pantu;
- 51) "īpašumtiesību instrumenti" ir akcijas, citi instrumenti, ar ko piešķir īpašumtiesības, instrumenti, kurus var konvertēt akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos vai kuri dod tiesības iegādāties akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, un instrumenti, kas apliecina līdzdalības daļas akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos;

- 52) "akcionārs" ir īpašumtiesību instrumentu turētājs;
- 53) "pārveduma pilnvaras" ir 42. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktā noteiktās pilnvaras pārvest neregulējamās sabiedrības akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, parāda instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības, vai jebkādu to kombināciju saņēmējam;
- 54) "centrālais darījumu partneris" ("CCP") ir CCP, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁴⁾ 2. panta 1) punktā;
- 55) "atvasinātais instruments" ir atvasinātais instruments, kā definēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 5. punktā;
- 56) "norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras" ir 35. panta 2. punktā un 42. panta 1. punkta g) līdz k) apakšpunktā minētās pilnvaras;
- 57) "nodrošinātas saistības" ir saistības, kuru gadījumā kreditora tiesības uz maksājumu vai cita veida izpildi ir nodrošinātas ar prasību, ķīlu vai apgrūtinājumu vai ar nodrošinājuma līgumu, tostarp saistības, kas izriet no repo darījumiem un citiem īpašumtiesību nodošanas nodrošinājuma līgumiem;
- 58) "pirmā līmeņa kapitāla instrumenti" ir pamata pašu kapitāla posteņi, kas atbilst Direktīvas 2009/138/EK 94. panta 1. punkta nosacījumiem;
- 59) "otrā līmeņa kapitāla instrumenti" ir pamata un papildu pašu kapitāla posteņi, kas atbilst Direktīvas 2009/138/EK 94. panta 2. punkta nosacījumiem;
- 60) "trešā līmeņa kapitāla instrumenti" ir pamata un papildu pašu kapitāla posteņi, kas atbilst Direktīvas 2009/138/EK 94. panta 3. punkta nosacījumiem;
- 61) "atbilstīgās saistības" ir 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības saistības un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa, otrā līmeņa vai trešā līmeņa kapitāla instrumenti un kas nav izslēgti no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta darbības jomas, ievērojot 35. panta 5. līdz 8. punktu;
- 62) "apdrošināšanas garantiju sistēma" ir sistēma, ko oficiāli atzinusi dalībvalsts un ko finansē no apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību vai apdrošināšanasņēmēju iemaksām, kuras pilnībā vai daļēji garantē atbilstīgu apdrošināšanas atlīdzības prasību apmaksu tiesīgiem apdrošinājumaņēmējiem, apdrošinātām personām un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, vai kuras nodrošina apdrošināšanas polises darbības turpināšanos, ja apdrošināšanas sabiedrība nespēj vai, iespējams, nespēs pildīt savus pienākumus un saistības, kas izriet no apdrošināšanas līgumiem;
- 63) "attiecīgie kapitāla instrumenti" ir pirmā līmeņa, otrā līmeņa vai trešā līmeņa kapitāla instrumenti;
- 64) "konvertācijas koeficients" ir faktors, kas nosaka to akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu skaitu, kuros tiks konvertētas noteiktas kategorijas saistības, pamatojoties uz vienu attiecīgās kategorijas instrumentu vai precizētu parāda prasījuma vērtības vienību;
- 65) "skartais kreditors" ir kreditors, kura prasījums attiecas uz saistībām, kas ir samazinātas vai konvertētas akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, īstenojot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, ievērojot norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta izmantošanu;
- 66) "saņēmējs" ir vienība, uz kuru no neregulējamās sabiedrības tiek pārvestas akcijas, citi īpašumtiesību instrumenti, parāda instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības, vai jebkāda to kombinācija;
- 67) "darba diena" ir diena, kas nav sestdiena, svētdiena vai valsts svētku diena attiecīgajā dalībvalstī;
- 68) "izbeigšanas tiesības" ir tiesības izbeigt līgumu, tiesības paātrināt saistību izpildi, likvidēt, savstarpēji dzēst vai savstarpēji ieskaitīt saistības vai jebkurš līdzīgs noteikums, ar ko aptur, maina vai dzēš līgumslēdzējas puses saistības, vai noteikums, kurš novērš saistību rašanos saskaņā ar līgumu, kas citādi rastos;
- 69) "neregulējamā sabiedrība" ir jebkura no 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām, attiecībā uz kuru tiek veikta neregulējuma darbība;

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

- 70) "galvenais mātesuzņēmums" ir tādas grupas mātesuzņēmums dalībvalstī, uz kuru attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 213. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu un kurš nav tādas citas apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu kontrolakciju sabiedrības meitasuzņēmums, kura ir saņēmusi atļauju un izveidota jebkurā dalībvalstī;
- 71) "trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrība" ir trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība vai trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 3. un 6. punktā;
- 72) "trešās valsts noregulējuma procedūra" ir darbība, ko veic saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, lai pārvaldītu trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts mātesuzņēmuma maksātnespēju, un kas mērķu un sagaidāmo rezultātu ziņā ir pielīdzināma noregulējuma darbībām, kuras veic atbilstoši šai direktīvai;
- 73) "trešās valsts sabiedrības Savienības filiāle" ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības filiāle, kas atrodas kādā no dalībvalstīm;
- 74) "attiecīgā trešās valsts iestāde" ir trešās valsts iestāde, kas atbild par tādu funkciju veikšanu, kuras ir pielīdzināmas funkcijām, ko noregulējuma iestādes vai uzraudzības iestādes veic, ievērojot šo direktīvu;
- 75) "līgums par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā" ir līgums par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK⁽¹⁵⁾ 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- 76) "savstarpējā ieskaits līgums" ir līgums, saskaņā ar kuru vairākus prasījumus vai saistības var konvertēt vienā neto prasījumā, tostarp noslēguma ieskaits līgumus, saskaņā ar kuru (jebkādi un jebkur noteikta) izpildes notikuma gadījumā tiek paātrināta līgumslēdzēju pušu saistību izpilde, lai tās kļūtu nekavējoties izpildāmas, vai arī tās tiek izbeigtas, un jebkurā no gadījumiem attiecīgie prasījumi vai saistības tiek konvertēti vienā neto prasījumā vai aizstāti ar to; šī definīcija ietver arī Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta n) apakšpunkta i) punktā definētos "noslēguma ieskaits noteikumus" un Direktīvas 98/26/EK 2. panta k) punktā definēto "ieskaitu";
- 77) "savstarpējās dzēšanas līgums" ir līgums, saskaņā ar kuru divus vai vairākus prasījumus vai saistības starp noregulējamo sabiedrību un darījumu partneri var savstarpēji dzēst;
- 78) "finanšu līgumi" ir finanšu līgumi, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 100) apakšpunktā;
- 79) "krīzes novēršanas pasākums" ir pilnvaru īstenošana attiecībā uz norādījumiem sabiedrībai novērst trūkumus vai šķēršļus atveseļojamībai saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 5. punktu, pilnvaru īstenošana, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar šīs direktīvas 15. vai 16. pantu, jebkādu pasākumu piemērošana saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 137. pantu, 138. panta 3. un 5. punktu, 139. panta 3. punktu un 140. pantu un preventīva pasākuma piemērošana saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 141. pantu;
- 80) "krīzes pārvarēšanas pasākums" ir noregulējuma darbība, īpaša pārvaldītāja iecelšana saskaņā ar 44. pantu vai personas iecelšana saskaņā ar 54. panta 1. punktu;
- 81) "izraudzītā valsts makroprudenciālās uzraudzības iestāde" ir iestāde, kurai uzticēts īstenot makroprudenciālās uzraudzības politiku, kas minēta Eiropas Sistēmiskā riska kolēģijas 2011. gada 22. decembra lēmuma attiecībā uz valsts iestāžu makroprudenciālās uzraudzības pilnvarām (ESRB/2011/3) B1. ieteikumā;
- 82) "regulēts tirgus" ir regulēts tirgus, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES⁽¹⁶⁾ 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā;
- 83) "kreditīestāde" ir kreditīestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013⁽¹⁷⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
- 84) "ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā;

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar kuru groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

- 85) "maza un nesarežģīta sabiedrība" ir maza un nesarežģīta sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 10. a punktā;
- 86) "būtisku pakalpojumu sniedzējs" ir vienība, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, piemēram, IT pakalpojumus, sabiedriskos pakalpojumus un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas pakalpojumus, kuri vajadzīgi, lai uzturētu apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības nepārtrauktu darbību vai nodrošinātu apdrošināšanas seguma nepārtrauktību, un kas ietilpst tajā pašā grupā, kurā ietilpst minētā sabiedrība;
- 87) "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 16) punktā;
- 88) "Savienības meitasuzņēmums" ir apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas dalībvalstī un kura ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts mātesuzņēmuma meitasuzņēmums;
- 89) "filiāle" ir filiāle, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 11) punktā;
- 90) "pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra" ir pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, kā definēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/35⁽¹⁸⁾ 1. panta 43. punktā;
- 91) "finanšu konglomerāts" ir finanšu konglomerāts, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punktā.

3. pants

Noregulējuma iestāžu un kompetento ministriju izraudzīšanās

1. Ikviens dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.
 2. Noregulējuma iestādes ir valstu centrālās bankas, kompetentās ministrijas, publiskas pārvaldes iestādes vai iestādes, kurām uzticētas publiskas pārvaldes pilnvaras.
 3. Ja noregulējuma iestādei ir uzticētas citas funkcijas, tostarp uzraudzības funkcijas, tiek ieviesta atbilstoša strukturālā kārtība, lai izvairītos no interešu konfliktiem starp noregulējuma iestādei, ievērojot šo direktīvu uzticētajām funkcijām, un uzraudzības vai citām funkcijām, neskarot 6. punktā paredzētos informācijas apmaiņas un sadarbības pienākumus.
- Dalībvalstis nodrošina, ka minētā kārtība nodrošina efektīvu operacionālo neatkarību, tostarp noregulējuma iestādes darbiniekus, pārskatu sniegšanas kārtību un lēmumu pieņemšanas procesus atsevišķi no jebkādam minētās noregulējuma iestādes uzraudzības vai citām funkcijām.
4. Šā panta 3. punktā noteiktās prasības neliedz, ka:
 - a) pārskatu sniegšanas kārtība konverģē tās organizācijas augstākajā līmenī vai augstākās vadības līmenī, kas ietver dažādas funkcijas vai iestādes;
 - b) darbinieki saskaņā ar iepriekš noteiktiem nosacījumiem tiek iesaistīti kā noregulējuma, tā arī citām funkcijām, tostarp uzraudzības funkcijām, lai uz laiku tiktu galā ar lielu darba slodzi vai lai noregulējuma iestāde varētu izmantot kopīgā personāla speciālās zināšanas.
 5. Noregulējuma iestādes pieņem un publisko iekšējos noteikumus, lai novērstu interešu konfliktus atbilstoši 3. un 4. punktā noteiktajām prasībām, tostarp noteikumus par dienesta noslēpumu un informācijas apmaiņu starp dažādajām funkcionālajām jomām.
 6. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes, kas veic uzraudzības un noregulējuma funkcijas, un personas, kas minētās funkcijas veic savā vārdā, cieši sadarbotos noregulējuma lēmumu sagatavošanā, plānošanā un piemērošanā gan gadījumos, kad noregulējuma iestāde un uzraudzības iestāde ir atsevišķas vienības, gan gadījumos, kad attiecīgās funkcijas veic tā pati vienība.

⁽¹⁸⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas jomā (Maksābspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

7. Ikviens dalībvalsts izraugās vienu ministriju, kas ir kompetentā ministrija saskaņā ar šo direktīvu. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka tiek ieviests atbilstošs koordinācijas mehānisms ar citām iesaistītajām ministrijām.

8. Ja noregulējuma iestāde dalībvalstī nav kompetentā ministrija, noregulējuma iestāde bez liekas kavēšanās informē kompetento ministriju par lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un, ja vien valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, neīsteno nekādus lēmumus, kuriem ir tieša fiskāla ietekme, nesaņemot minētās kompetentās ministrijas apstiprinājumu.

9. Ja dalībvalsts izraugās vairāk nekā vienu noregulējuma iestādi, tā Komisijai un EAAPI sniedz pilnībā pamatotu paziņojumu par to un skaidri sadala funkcijas un pienākumus starp minētajām iestādēm, nodrošina atbilstošu to darba koordinēšanu un izraugās vienu kontaktiestādi sadarbībai un koordinācijai ar citu dalībvalstu attiecīgajām iestādēm.

10. Dalībvalstis informē EAAPI par to valsts iestādi vai iestādēm, kas izraudzīta(-as) par noregulējuma iestādi(-ēm) un attiecīgā gadījumā par kontaktiestādi, kā arī par to īpašajām funkcijām un pienākumiem. EAAPI publicē minēto noregulējuma iestāžu un kontaktiestāžu sarakstu.

11. Neskarot 67. pantu, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var ierobežot noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un to attiecīgo darbinieku atbildību par darbību vai bezdarbību, tiem veicot savas funkcijas saskaņā ar šo direktīvu.

II SADAĻA SAGATAVOŠANA

I NODAĻA

Preventīvas atveseļošanas plānošana un noregulējuma plānošana

1. iedaļa

Vispārīgie noteikumi

4. pants

Vienkāršoti pienākumi atsevišķām sabiedrībām

1. Ņemot vērā ietekmi, kāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātnespējai varētu būt sakarā ar tās darbības veidu, akcionāru struktūru, juridisko formu, riska profilu, lielumu un juridisko statusu, savstarpējo saistību ar citām regulētām sabiedrībām vai finanšu sistēmu kopumā, tās darbības jomu un sarežģītību un to, vai tās maksātnespēja un turpmāka likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu būtiski negatīvi ietekmēt finanšu tirgus, citas sabiedrības, apdrošinājuma ņēmējus, finansēšanas nosacījumus vai ekonomiku plašākā nozīmē, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības un noregulējuma iestādes nosaka, vai atsevišķām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un grupām var piemērot vienkāršotus pienākumus attiecībā uz:

- a) šīs direktīvas 5. līdz 8. pantā paredzēto preventīvo atveseļošanas un 9. līdz 12. pantā paredzēto noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu;
- b) datumu, līdz kuram izstrādā pirmos preventīvos atveseļošanas un noregulējuma plānus, un to, cik bieži preventīvos atveseļošanas un noregulējuma plānus atjaunina, kas var būt retāk, nekā noteikts 5. panta 4. punktā, 7. panta 3. punktā, 9. panta 5. punktā un 11. panta 3. punktā;
- c) tās informācijas saturu un detalizācijas pakāpi, kas no sabiedrībām prasīta, ievērojot 5. panta 6. punktu, 7. panta 3. punktu, 10. panta 2. punktu un 12. panta 1. punktu;
- d) šīs direktīvas 13. un 14. pantā paredzētās noregulējamības novērtēšanas detalizācijas pakāpi.

2. EAAPI līdz 2027. gada 29. jūlijam izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu šā panta 1. punkta ievaddaļā minētos atbilstības kritērijus.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai uzraudzības iestādes vai attiecīgā gadījumā noregulējuma iestādes katru gadu un par katru dalībvalsti atsevišķi EAAPI sniegtu visu turpmāk minēto informāciju:
- a) to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, uz kurām attiecas preventīvas atveseļošanas plānošana un noregulējuma plānošana, ievērojot 5., 7., 9. un 10. pantu;
 - b) to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, uz kurām attiecas 1. punktā minētie vienkāršotie pienākumi;
 - c) kvantitatīva informācija par 1. punkta ievaddaļā minēto kritēriju piemērošanu;
 - d) apraksts par vienkāršotajiem pienākumiem, ko piemēro, pamatojoties uz 1. punkta ievaddaļā minētajiem kritērijiem, salīdzinājumā ar visiem pienākumiem kopā ar kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apjomu, ko kā procentuālu daļu attiecīgi mēra no dalībvalstu vai – attiecīgā gadījumā – visu grupu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu kopējā apjoma.
4. EAAPI katru gadu un par katru dalībvalsti atsevišķi publisko informāciju, kas minēta 3. punkta a) līdz d) apakšpunktā, kopā ar novērtējumu par jebkādam atšķirībām attiecībā uz 1. punkta īstenošanu valsts līmenī.

2. iedaļa

Preventīvas atveseļošanas plānošana

5. pants

Preventīvi atveseļošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas nav daļa no grupas, uz kuru attiecas preventīvas atveseļošanas plānošana, ievērojot 7. pantu, un kas atbilst šā panta 2. vai 3. punktā noteiktajiem kritērijiem, izstrādā un atjaunina preventīvu atveseļošanas plānu. Minētajā preventīvajā atveseļošanas plānā ietver pasākumus, kas jāveic attiecīgajai sabiedrībai, lai atjaunotu tās finansiālo stāvokli, ja šis stāvoklis ir būtiski pasliktinājies.

Preventīvu atveseļošanas plānu izstrādi, atjaunināšanu un piemērošanu uzskata par daļu no pārvaldes sistēmas Direktīvas 2009/138/EK 41. panta nozīmē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestāde uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām attiecina preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības, pamatojoties uz to lielumu, uzņēmējdarbības modeli, riska profilu, savstarpējo saistību un aizstājamību, to nozīmi to dalībvalstu ekonomikā, kurās tās darbojas, un to pārrobežu darbībām, jo īpaši nozīmīgām pārrobežu darbībām.

Uzraudzības iestādes nodrošina, ka vismaz 60 % no dalībvalsts dzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus un vismaz 60 % no tās nedzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus, ja dzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto tehniskajām rezervēm un nedzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto parakstītajām prēmijām un dzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto tehniskajām rezervēm, piemēro preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības, ievērojot šo pantu.

Aprēķinot tirgus seguma līmeni, kas minēts otrajā daļā, grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumus var ņemt vērā, ja minētie apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi ir daļa no grupas, kurai galvenais mātesuzņēmums izstrādā un uztur grupas preventīvu atveseļošanas plānu.

3. Visām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, uz kurām attiecas noregulējuma plāns, piemēro preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības.

Mazām un nesarežģītām sabiedrībām nepiemēro preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības, izņemot gadījumus, kad uzraudzības iestāde uzskata, ka šāda sabiedrība rada īpašu risku valsts vai reģionālā līmenī.

4. Uzraudzības iestādes nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības savus preventīvos atveseļošanas plānus atjaunina vismaz reizi divos gados un jebkurā gadījumā:

- a) pēc izmaiņām sabiedrības juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, uzņēmējdarbībā vai finansiālajā stāvoklī, kas varētu būtiski ietekmēt preventīvo atveseļošanas plānu vai rada nepieciešamību veikt būtiskas izmaiņas tajā;
- b) ja ir paredzamas būtiskas izmaiņas sabiedrības finansiālajā stāvoklī, kas varētu būtiski ietekmēt plāna efektivitāti vai kuru dēļ preventīvajā atveseļošanas plānā būtu nepieciešamas izmaiņas.

5. Preventīvos atveseļošanas plānos neparedz piekļuvi ārkārtas finansiālajam atbalstam no publiskā sektora līdzekļiem vai tā saņemšanu.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai preventīvos atveseļošanas plānos būtu iekļauti visi turpmāk minētie elementi:

- a) plāna galveno elementu kopsavilkums, tostarp būtiskas izmaiņas jaunākajā iesniegtajā plānā;
- b) sabiedrības vai grupas apraksts, tostarp kopsavilkums par jebkādam būtiskām izmaiņām kopš jaunākā iesniegtā plāna;
- c) rādītāju sistēma, kā minēts 8. punktā;
- d) apraksts par to, kā ir izstrādāts preventīvais atveseļošanas plāns, kā tas tiks atjaunināts un kā tas tiks piemērots;
- e) korektīvi pasākumi;
- f) komunikācijas stratēģija;
- g) ja sabiedrība neizpilda Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļā noteikto maksātspējas kapitāla prasību un pēdējo desmit gadu laikā kādā brīdī ir iesniegusi atveseļošanas plānu saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 2. punktu, minētais atveseļošanas plāns, kā arī novērtējums par pasākumiem, kas veikti, lai atjaunotu sabiedrības atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

7. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības novērtētu savu preventīvo atveseļošanas plānu ticamību un iespējamību, jo īpaši 8. punktā minēto rādītāju sistēmu un korektīvus pasākumus, ņemot vērā vairākus smagas makroekonomiskās un finansiālās spriedzes scenārijus, kas attiecas uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpašajiem apstākļiem, tostarp sistēmas mēroga notikumus, specifiskus spriedzes notikumus, kas var būtiski ietekmēt to aktīvu un saistību profilu, un šādu spriedzes notikumu kombinācijas.

8. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības nodrošinātu, ka to preventīvos atveseļošanas plānos ir ietverta kvalitatīvu un kvantitatīvu rādītāju sistēma, kas nosaka punktus, kuros būtu jāapsver vai jāveic korektīvie pasākumi. Šie rādītāji var ietvert kritērijus, kas cita starpā attiecas uz kapitālu, likviditāti, aktīvu kvalitāti, rentabilitāti, tirgus apstākļiem, makroekonomiskajiem apstākļiem un darbības notikumiem. Rādītāji, kas attiecas uz kapitāla pozīciju, ietver vismaz jebkuru Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļā noteiktās maksātspējas kapitāla prasības neizpildi.

Dalībvalstis pieprasa, lai tad, ja netiek izpildīta jebkāda maksātspējas kapitāla prasība, attiecīgā sabiedrība veic atbilstošus korektīvus pasākumus saskaņā ar preventīvo atveseļošanas plānu.

Dalībvalstis pieprasa, lai uzraudzības iestādes nodrošinātu, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ievieš atbilstošus pasākumus, lai regulāri uzraudzītu pirmajā daļā minētos rādītājus.

9. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas nolemj veikt savā preventīvajā atveseļošanas plānā paredzētu korektīvu pasākumu vai nolemj atturēties no šāda korektīva pasākuma veikšanas, pat ja ir izpildīts kāds 8. punkta pirmajā daļā minētais rādītājs, nekavējoties paziņo šādu lēmumu uzraudzības iestādei.

10. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, kā minēts 1. punktā, novērtē un apstiprina preventīvo atveseļošanas plānu pirms tā iesniegšanas uzraudzības iestādei pārskatīšanai.

11. EAAPI līdz 2027. gada 29. janvārim izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu:

- a) sadarbībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju – šā panta 7. punktā minētos scenārijus;
- b) šā panta 8. punktā minētos kvalitatīvos un kvantitatīvos rādītājus.

12. EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu:

- a) panta 2. punkta pirmajā daļā minētos kritērijus, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu darbību;
- b) metodes, kas jāizmanto, nosakot 2. punkta otrajā un trešajā daļā minētās tirgus daļas;
- c) informāciju, kas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai jāiekļauj preventīvajā atveseļošanas plānā, tostarp 6. punkta e) apakšpunktā minētos korektīvos pasākumus un to īstenošanu.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2026. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

6. pants

Preventīvo atveseļošanas plānu pārskatīšana un novērtēšana, ko veic uzraudzības iestādes

1. Uzraudzības iestādes deviņu mēnešu laikā pēc katra preventīvā atveseļošanas plāna iesniegšanas pārskata minēto plānu un novērtē, ciktāl tas atbilst 5. pantā noteiktajām prasībām, kā arī visiem turpmāk minētajiem elementiem:

- a) vai plānā ierosināto pasākumu īstenošana, visticamāk, saglabās vai piemērotā laikposmā atjaunos apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības dzīvotspēju un finansiālo stāvokli;
- b) vai plāns un tajā paredzētie specifiskie risinājumi, visticamāk, tiks ātri un efektīvi īstenoti finansiālās spriedzes situācijās;
- c) vai plāns un tajā paredzētie specifiskie risinājumi, visticamāk, pēc iespējas novērsīs būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz finanšu sistēmu, tostarp scenārijos, kuru rezultātā citām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām nāktos īstenot preventīvus atveseļošanas plānus tajā pašā laikposmā.

2. Uzraudzības iestādes noregulējuma iestādēm iesniedz visus preventīvos atveseļošanas plānus, ko tās saņēmušas. Noregulējuma iestādes var izskatīt preventīvo atveseļošanas plānu, lai preventīvajā atveseļošanas plānā identificētu darbības, kas var nelabvēlīgi ietekmēt attiecīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējamību, un par minētajiem jautājumiem 1. punktā minētajā laikposmā sniegt ieteikumus uzraudzības iestādei.

3. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības, piederības valsts uzraudzības iestāde pēc uzņēmējas valsts uzraudzības iestādes pieprasījuma iesniedz minētajai uzņēmējas valsts uzraudzības iestādei preventīvo atveseļošanas plānu. Uzņēmējas valsts uzraudzības iestāde var izskatīt preventīvo atveseļošanas plānu, lai preventīvajā atveseļošanas plānā identificētu darbības, kas var nelabvēlīgi ietekmēt attiecīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējamību, un par minētajiem jautājumiem sniegt ieteikumus piederības valsts uzraudzības iestādei. Piederības valsts uzraudzības iestāde sniedz pamatotu atbildi par savu lēmumu ievērot vai neievērot ieteikumus. Ja piederības valsts uzraudzības iestāde pienācīgi neņem vērā uzņēmējas valsts uzraudzības iestādes ieteikumus, uzņēmējas valsts uzraudzības iestāde var vērsties ar šo jautājumu pie EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

4. Uzraudzības iestādes, kas pēc preventīvā atveseļošanas plāna novērtēšanas secina, ka minētajā plānā ir būtiskas nepilnības vai būtiski šķēršļi tā īstenošanai, paziņo attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai sava novērtējuma saturu un pieprasa attiecīgajai sabiedrībai divu mēnešu laikā iesniegt pārskatītu plānu, kurā ir izklāstīts, kā šīs nepilnības vai šķēršļi tiek novērsti. Minēto divu mēnešu termiņu pēc attiecīgās sabiedrības pieprasījuma var pagarināt par vienu mēnesi, ja tam piekrt uzraudzības iestāde.

Pirms pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai atkārtoti iesniegt preventīvu atveseļošanas plānu, uzraudzības iestāde nodrošina tai iespēju izteikt savu viedokli par šo prasību.

Uzraudzības iestāde, kas konstatē, ka pārskatītajā plānā izklāstītā nepilnību un šķēršļu novēršana nav pienācīga, var uzdot sabiedrībai plānā izdarīt konkrētas izmaiņas.

5. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neiesniedz pārskatītu preventīvu atveseļošanas plānu vai ja uzraudzības iestāde secina, ka ar pārskatīto preventīvo atveseļošanas plānu netiek pienācīgi novērsti tās sākotnējā novērtējumā identificētās nepilnības vai šķēršļi, un ja, uzdodot plānā izdarīt konkrētas izmaiņas, nav iespējams pienācīgi novērst nepilnības vai šķēršļus, uzraudzības iestāde pieprasa sabiedrībai pieņemamā laikposmā identificēt izmaiņas, ko sabiedrība var veikt savā uzņēmējdarbībā, lai novērstu preventīvajā atveseļošanas plānā izklāstītās nepilnības vai šķēršļus minētā plāna īstenošanai.

Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neidentificē šādas izmaiņas uzraudzības iestādes noteiktajā termiņā vai ja uzraudzības iestāde secina, ka sabiedrības ierosinātās darbības pienācīgi nenovērstu nepilnības vai šķēršļus, uzraudzības iestāde var pieņemt pamatotu lēmumu uzdot sabiedrībai veikt jebkādus pasākumus, ko uzraudzības iestāde uzskata par vajadzīgiem un samērīgiem, ņemot vērā nepilnību un šķēršļu nopietnību un šo pasākumu ietekmi uz sabiedrības uzņēmējdarbību.

Šo lēmumu rakstiski paziņo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, un to var pārsūdzēt.

7. pants

Grupas preventīvi atveseļošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas uzraudzības iestādei ir pilnvaras pieprasīt, lai grupas galvenais mātesuzņēmums izstrādā un iesniedz grupas uzraudzības iestādei grupas preventīvo atveseļošanas plānu.

Grupas preventīvie atveseļošanas plāni ietver preventīvu atveseļošanas plānu galvenā mātesuzņēmuma vadītajai grupai. Grupas preventīvajā atveseļošanas plānā nosaka korektīvus pasākumus, ko var pieprasīt īstenot minētā galvenā mātesuzņēmuma līmenī un tā atsevišķo meitasuzņēmumu līmenī, lai atjaunotu to finansiālo stāvokli, ja minētais stāvoklis ir būtiski pasliktinājies.

Grupas uzraudzības iestāde nosaka pirmajā daļā minēto prasību, attiecīgi pamatojoties uz 5. panta 2. vai 3. punktā minētajiem kritērijiem.

2. Grupas preventīvā atveseļošanas plānā ietver korektīvus pasākumus, ar kuriem panāk grupas vai grupas jebkuras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības stabilizāciju, ja grupa vai jebkura no tās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām ir nonākusi spriedzes situācijā, lai tādējādi pievērstos spriedzes cēloņiem vai likvidētu tos un atjaunotu grupas vai sabiedrības, kas ietilpst attiecīgajā grupā, finansiālo stāvokli, vienlaikus ņemot vērā citu grupas vienību finansiālo stāvokli.

Grupas preventīvajā atveseļošanas plānā ietver pasākumus, lai nodrošinātu grupas un grupas vienību līmenī veicamo samērīgo pasākumu koordināciju un konsekveni.

3. Grupas preventīvo atveseļošanas plānu un visus plānus, kas izstrādāti atsevišķam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumam, izstrādā saskaņā ar 5. panta 5. līdz 8. punktu un atjaunina saskaņā ar 5. panta 4. punktu.

Saskaņā ar 5. panta 8. punkta trešo daļu rādītāju regulārai uzraudzībai ievieš atbilstīgus pasākumus.

Grupas preventīvajā atveseļošanas plānā nosaka, vai pastāv šķēršļi korektīvu pasākumu īstenošanai grupas ietvaros, tostarp plāna aptverto atsevišķo vienību līmenī, un vai pastāv būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējam pašu kapitāla pārvedumam vai saistību vai aktīvu atmaksāšanai grupas ietvaros.

4. Uzraudzības iestādes var pieprasīt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas meitasuzņēmumiem vai 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām izstrādāt un iesniegt preventīvus atveseļošanas plānus, ja nav grupas preventīva atveseļošanas plāna.

5. Ja attiecīgā uzraudzības iestāde novērtē, ka vienība grupas preventīvajā atveseļošanas plānā nav pietiekami ņemta vērā, ņemot vērā attiecīgās vienības nozīmīgumu attiecīgajā dalībvalstī un pienākumus, kas attiecas uz salīdzināmām sabiedrībām minētajā dalībvalstī, tā, pamatojoties uz pamatotu atzinumu, var pieprasīt grupas uzraudzības iestādei, lai galvenais mātesuzņēmums vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kura vada grupu, iesniedz pārskatītu grupas preventīvas atveseļošanas plānu, ņemot vērā attiecīgās uzraudzības iestādes paustās bažas. Ja ir iesniegts pārskatīts grupas preventīvas atveseļošanas plāns un attiecīgā uzraudzības iestāde novērtē, ka tās paustās bažas nav pietiekami ņemtas vērā pārskatītajā plānā, tā var pieprasīt, lai attiecīgie apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas meitasuzņēmumi vai 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās vienības izstrādā un iesniedz preventīvu atveseļošanas plānu. Šādā gadījumā uzraudzības iestāde sniedz grupas uzraudzības iestādei pamatotu atzinumu par šo novērtējumu. Pēc tam tā grupas uzraudzības iestādei iesniedz preventīvo atveseļošanas plānu.

6. Ar noteikumu, ka ir ievērotas 66. pantā paredzētās konfidencialitātes prasības, grupas uzraudzības iestāde grupas preventīvos atveseļošanas plānus nosūta:

- a) EAAPI;
- b) attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības kolēģijas locekles vai piedalās uzraudzības iestāžu kolēģijā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā;
- c) grupas līmeņa noregulējuma iestādei;
- d) meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm;
- e) ja grupa ir finanšu konglomerāts vai tā daļa, attiecīgajai noregulējuma iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu, un kompetentajai iestādei, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40) apakšpunktā.

7. Vienības, kura izstrādā grupas preventīvo atveseļošanas plānu, ievērojot 1. punktu, vai preventīvo atveseļošanas plānu, ievērojot 4. vai 5. punktu, pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra novērtē un apstiprina attiecīgo plānu pirms tā iesniegšanas pārskatīšanai, attiecīgi, grupas uzraudzības iestādei vai uzraudzības iestādei.

8. Izstrādājot preventīvus atveseļošanas plānus, Savienības meitasuzņēmums var ņemt vērā jebkādas grupas preventīvus atveseļošanas plānus, ko izstrādājušas trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības vai attiecīgā gadījumā trešās valsts mātesuzņēmumi, kuru meitasuzņēmums tas ir.

8. pants

Grupas preventīvo atveseļošanas plānu pārskatīšana un novērtēšana, ko veic grupas uzraudzības iestāde

1. Grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības kolēģijas locekles vai piedalās uzraudzības iestāžu kolēģijā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā, pārskata grupas preventīvo atveseļošanas plānu un novērtē, ciktāl tas atbilst 7. pantā noteiktajām prasībām un kritērijiem. Minēto novērtējumu veic saskaņā ar 6. pantā un šajā pantā izveidoto procedūru 6. panta 1. punktā noteiktajā laikposmā, ņemot vērā korektīvo pasākumu iespējamo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

2. Grupas uzraudzības iestāde cenšas panākt kopīgu lēmumu, kā minēts šīs direktīvas 17. pantā, uzraudzības iestāžu kolēģijā, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 248. pantu, par:

- a) grupas preventīva atveseļošanas plāna pārskatīšanu un novērtējumu;
- b) to, vai attiecībā uz apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas ir daļa no grupas, ir jāizstrādā individuāls preventīvs atveseļošanas plāns saskaņā ar šīs direktīvas 7. panta 4. vai 5. punktu;

c) šīs direktīvas 6. panta 4. un 5. punktā minēto pasākumu piemērošanu.

3. iedaļa

Noregulējuma plānošana

9. pants

Noregulējuma plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi izstrādā noregulējuma plānu katrai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai, kas nav daļa no grupas, uz kuru attiecas noregulējuma plānošana, ievērojot 10. un 11. pantu, un kas atbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Noregulējuma plānā tiek paredzētas noregulējuma darbības, kuras noregulējuma iestāde var veikt, ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem.

2. Noregulējuma iestādes izstrādā noregulējuma plānus apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, attiecībā uz kurām tās novērtē, ka salīdzinājumā ar citām to kompetencē esošām sabiedrībām ir lielāka varbūtība, ka attiecīgās sabiedrības maksātnespējas gadījumā noregulējuma darbība būtu sabiedrības interesēs, kā minēts 19. panta 5. punktā, vai attiecībā uz kurām iestādes novērtē, ka tās veic kritisku funkciju. Minētajos novērtējumos ņem vērā vismaz nepieciešamību sasniegt noregulējuma mērķus un sabiedrības lielumu, uzņēmējdarbības modeli, riska profilu, savstarpējo saistību, aizstājamību un jo īpaši tās pārrobežu darbību.

Pamatojoties uz pirmajā daļā minētajiem novērtējumiem, noregulējuma iestādes nodrošina, ka vismaz 40 % no dalībvalsts dzīvības apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas tirgus un vismaz 40 % no tās nedzīvības apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas tirgus, ja dzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto tehniskajām rezervēm un nedzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto parakstītajām prēmijām, piemēro noregulējuma plānošanu. Aprēķinot tirgus seguma līmeni, var ņemt vērā grupas meitasuzņēmumus, ja šie meitasuzņēmumi ir iekļauti grupas noregulējuma plānā.

Mazām un nesarežģītām sabiedrībām nepiemēro noregulējuma plānošanas prasības, izņemot gadījumus, kad noregulējuma iestāde uzskata, ka šāda sabiedrība rada īpašu risku valsts vai reģionālā līmenī.

3. Ja attiecīgā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības, piederības valsts noregulējuma iestādes iesniedz uzņēmējas valsts uzraudzības vai noregulējuma iestādēm noregulējuma plāna projektu. Uzņēmējas valsts uzraudzības vai noregulējuma iestādes var izskatīt noregulējuma plāna projektu, lai noregulējuma plāna projektā identificētu darbības, kas var nelabvēlīgi ietekmēt apdrošinājuma ņēmējus, reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti to dalībvalstī, un par minētajiem jautājumiem sniegt ieteikumus piederības valsts noregulējuma iestādei. Piederības valsts noregulējuma iestāde sniedz pamatotu atbildi par savu lēmumu ievērot vai neievērot ieteikumus. Ja piederības valsts noregulējuma iestāde pienācīgi neņem vērā uzņēmējas valsts uzraudzības vai noregulējuma iestādes ieteikumus, uzņēmējas valsts uzraudzības vai noregulējuma iestāde var vērsties ar šo jautājumu pie EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

4. Nosakot noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošanas iespējas, noregulējuma plānos ņem vērā attiecīgos noregulējuma scenārijus, tostarp scenāriju, kurā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības maksātnespēja ir specifiska, un scenāriju, kurā tā iestājas plašākas finanšu nestabilitātes vai sistēmas mēroga notikumu laikā.

Noregulējuma plānos neparedz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai jebkādu finansēšanas mehānismu izmantošanu.

5. Noregulējuma iestādes noregulējuma plānus pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vismaz reizi divos gados un jebkurā gadījumā:

a) pēc tam, kad apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, tās uzņēmējdarbībā vai finansiālajā stāvoklī notikušas būtiskas izmaiņas, kuras varētu būtiski ietekmēt plāna efektivitāti vai kuru dēļ noregulējuma plānā būtu nepieciešamas izmaiņas;

- b) ja ir paredzamas būtiskas izmaiņas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības finansiālajā stāvoklī, kas varētu būtiski ietekmēt plāna efektivitāti vai kuru dēļ noregulējuma plānā būtu nepieciešamas izmaiņas.

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības un uzraudzības iestādes nekavējoties paziņo noregulējuma iestādēm par visiem notikumiem, kuru dēļ ir jāmaina vai jāatjaunina noregulējuma plāns.

6. Neskarot 4. pantu, noregulējuma plānos paredz iespējas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību. Noregulējuma plānos, kad vien tas ir lietderīgi un iespējams, kvantitatīvi norāda visu turpmāk minēto:

- a) plāna galveno elementu kopsavilkumu;
- b) kopsavilkumu par būtiskām izmaiņām, kas sabiedrību skārušas kopš brīža, kad iesniegta jaunākā ar noregulējumu saistītā informācija;
- c) to, kādā veidā būtu iespējams nepieciešamajā apmērā juridiski un ekonomiski nodalīt kritiskās funkcijas un galvenās darbības jomas no citām funkcijām, lai nodrošinātu to nepārtrauktību sabiedrības maksātspējas gadījumā;
- d) to aktīvu identifikāciju, kurus varētu uzskatīt par nodrošinājumu;
- e) katra būtiskā plāna aspekta paredzamo izpildes termiņu;
- f) saskaņā ar 13. pantu veiktā noregulējamības novērtējuma detalizētu aprakstu, tostarp likvidācijas iespējamības un ticamības novērtējumu saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru;
- g) aprakstu par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 15. pantu, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējamībai, kuri konstatēti saskaņā ar 13. pantu veiktā novērtējuma rezultātā;
- h) paskaidrojumu par noregulējuma variantu finansēšanas iespējām, neparedzot ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai jebkādu finansēšanas mehānismu izmantošanu;
- i) detalizētu aprakstu par dažādām noregulējuma stratēģijām, ko varētu piemērot dažādu iespējamo scenāriju gadījumos, un piemērojamos grafikus;
- j) aprakstu par kritisku savstarpējo saistību;
- k) analīzi par noregulējuma plāna ietekmi uz sabiedrības darbiniekiem, tostarp jebkādu saistīto izmaksu novērtējumu, un aprakstu par procedūrām, kas paredzētas apspriedēm ar personālu noregulējuma gaitā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā valsts sistēmas dialoga risināšanai ar sociālajiem partneriem;
- l) plānu saziņai ar medijiem un sabiedrību;
- m) aprakstu par būtiskām operācijām un sistēmām sabiedrības operacionālo procesu nepārtrauktas darbības nodrošināšanai;
- n) attiecīgā gadījumā – jebkādu sabiedrības paustu viedokli par noregulējuma plānu.

Plāna galveno elementu kopsavilkumu atklāj attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai.

7. Noregulējuma iestāde nosūta noregulējuma plānus un jebkādas tajos veiktās izmaiņas attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

8. EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu noregulējuma plāna saturu.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2026. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

9. EAAPI līdz 2027. gada 29. janvārim izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu kritisko funkciju noteikšanas kritērijus.

10. pants

Grupās noregulējuma plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādēm ir pilnvaras izstrādāt grupas noregulējuma plānus grupām, uz kurām attiecas noregulējuma plānošana, pamatojoties uz 9. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Grupas noregulējuma plānā:

- a) nosaka noregulējuma darbības, kas jāveic attiecībā uz katru vienību, ja būs nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu kritisko funkciju nepārtrauktību;
- b) pārbauda, kādā mērā varētu piemērot noregulējuma instrumentus un koordinēti īstenot noregulējuma pilnvaras, un identificē jebkādas iespējamus šķēršļus koordinētam noregulējumam;
- c) ja grupā ietilpst trešās valstīs reģistrētas vienības, identificē piemērotus mehānismus sadarbībai un koordinācijai ar šo trešo valstu attiecīgajām iestādēm un ietekmi uz noregulējumu Savienībā;
- d) identificē pasākumus, tostarp konkrētu funkciju vai darbību jomu juridisku un ekonomisku nodalīšanu, kuri nepieciešami, lai atvieglotu grupas noregulējumu, ņemot vērā savstarpējo saistību grupas iekšienē;
- e) identificē pieejamos finansējuma avotus grupas noregulējuma darbību finansēšanai un, ja būtu nepieciešama apdrošināšanas garantiju sistēmu vai jebkāda finansēšanas mehānisma izmantošana, nosaka principus atbildības sadalei starp dažādās dalībvalstīs esošiem finansējuma avotiem attiecībā uz šo finansējumu, neparedzot nekādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;
- f) ietver 9. panta 6. punktā noteiktos elementus.

3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosūta grupas noregulējuma plānus un jebkādas tajos veiktās izmaiņas attiecīgajām uzraudzības iestādēm un, ja grupa ir finanšu konglomerāts vai tā daļa, attiecīgajai noregulējuma iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu, un kompetentajai iestādei, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40) apakšpunktā.

4. Noregulējuma iestādes var izstrādāt noregulējuma plānus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumiem vai vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, ja nav grupas noregulējuma plāna.

5. Izstrādājot noregulējuma plānus, Savienības meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes var ņemt vērā noregulējuma stratēģiju, ko attiecīgās trešās valsts iestādes īsteno attiecībā uz grupām, par kurām minētās noregulējuma iestādes ir atbildīgas.

Ja noregulējuma iestāde uzskata, ka šāda noregulējuma stratēģija ir ticama un īstenojama, tā savā noregulējuma plānā var pienācīgi atspoguļot minēto noregulējuma stratēģiju un tās iespējamās sekas attiecīgajam Savienības meitasuzņēmumam. Tas neapdraud 18. pantā minēto noregulējuma mērķu sasniegšanu.

6. EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kuros precizē grupas noregulējuma plānu saturu, ņemot vērā grupu uzņēmējdarbības modeļu dažādību iekšējā tirgū.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2026. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

*11. pants***Grupas noregulējuma plānu prasības un procedūra**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka galvenie mātesuzņēmumi grupas līmeņa noregulējuma iestādei iesniedz informāciju, kas var būt prasīta saskaņā ar 12. pantu. Minētā informācija attiecas uz galveno mātesuzņēmumu un, ciktāl nepieciešams, uz katru no grupas vienībām, tostarp 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām.

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ar noteikumu, ka tiek ievērotas šajā direktīvā paredzētās konfidencialitātes prasības, nosūta saskaņā ar šo punktu sniegto attiecīgo informāciju:

- a) EAAP;
- b) noregulējuma iestādēm, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles;
- c) attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības kolēģijas locekles vai piedalās uzraudzības iestāžu kolēģijā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes noregulējuma kolēģijās, rīkojoties kopīgi ar 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētajām noregulējuma iestādēm, un pēc apspriešanās ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kuras ir uzraudzības iestāžu kolēģijas locekles vai tajā piedalās, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā, izstrādā un uztur grupas noregulējuma plānus. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes pēc saviem ieskatiem un ievērojot šīs direktīvas 80. pantā izklāstītās konfidencialitātes prasības, grupas noregulējuma plānu izstrādē un uzturēšanā var iesaistīt trešo valstu noregulējuma iestādes, kuru jurisdikcijā grupa ir iedibinājusi apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas meitasuzņēmumus, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai nozīmīgas filiāles, kā definēts, ievērojot Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 8. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma plāni tiek pārskatīti un vajadzības gadījumā atjaunināti vismaz reizi divos gados un jebkurā gadījumā:

- a) pēc tam, kad grupas, tostarp jebkuras grupas vienības, juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, tās uzņēmējdarbībā vai finansiālajā stāvoklī notikušas izmaiņas, kas varētu būtiski ietekmēt plānu vai kuru dēļ plānā būtu nepieciešamas izmaiņas;
- b) ja ir paredzamas būtiskas izmaiņas tās finansiālajā stāvoklī, kas varētu būtiski ietekmēt plāna efektivitāti vai kuru dēļ noregulējuma plānā būtu nepieciešamas izmaiņas.

4. Grupas noregulējuma plānu pieņem ar grupas līmeņa noregulējuma iestādes un apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas meitasuzņēmumu un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību noregulējuma iestāžu kopīgu lēmumu, kā minēts 17. pantā.

*12. pants***Informācija noregulējuma plānu un apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības sadarbības vajadzībām**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt attiecīgi apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām vai galvenajam mātesuzņēmumam:

- a) cik vien nepieciešams, sadarboties noregulējuma plānu vai grupas noregulējuma plānu izstrādes gaitā;
- b) sniegt – vai nu tieši, vai ar uzraudzības iestādes starpniecību – visu informāciju, kas nepieciešama noregulējuma plānu vai grupas noregulējuma plānu izstrādāšanai un īstenošanai.

2. Uzraudzības iestādes attiecīgajās dalībvalstīs sadarbojas ar noregulējuma iestādēm, lai pārbaudītu, vai visa 1. punktā minētā informācija vai tās daļa jau ir pieejama, un sniedz minēto informāciju minētajām noregulējuma iestādēm. Noregulējuma iestādes šo pieejamo informāciju iegūst no uzraudzības iestādēm pirms informācijas pieprasīšanas no apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām.

3. EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu procedūras un standarta veidlapu un paraugu komplekta minimumu šajā pantā minētās informācijas sniegšanai un lai precizētu šādas informācijas saturu.

EAAPI minēto īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz 2026. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

II NODAĻA

Noregulējamība

13. pants

Noregulējamības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi novērtē, cik lielā mērā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības, kas neietilpst grupā, ir noregulējamas, neparedzot nekādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams un attiecīgā gadījumā, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai finansēšanas mehānismu izmantošanu.

Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību uzskata par noregulējamu, ja ir iespējams un ticams, ka minēto sabiedrību likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai ka noregulējuma iestāde noregulē minēto sabiedrību, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras.

2. Ja noregulējuma iestāde secina, ka noregulējuma darbība var būt nepieciešama sabiedrības interesēs, jo likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru noregulējuma mērķus nesasniegtu tādā pašā mērā, tā īsteno šādus secīgus darbības posmus:

- a) izvēlas vēlamu noregulējuma darbību, kas ir piemērota noregulējuma mērķu sasniegšanai, ņemot vērā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības struktūru un uzņēmējdarbības modeli;
- b) novērtē, vai ir iespējams piemērotā laikposmā efektīvi piemērot izvēlēto noregulējuma darbību, un identificē iespējamās šķēršļus tās īstenošanai;
- c) novērtē izvēlētas noregulējuma darbības ticamību, ņemot vērā noregulējuma iespējamo ietekmi uz dalībvalsti vai Savienības finanšu sistēmām vai reālo ekonomiku un apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju kolektīvo interešu aizsardzību, lai nodrošinātu apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības kritisko funkciju nepārtrauktību.

3. Noregulējuma iestādes 1. punktā minēto noregulējamības novērtējumu veic vienlaicīgi ar noregulējuma plāna izstrādi un atjaunināšanu saskaņā ar 9. pantu un minētā plāna izstrādes un atjaunināšanas vajadzībām. Veicot 1. punktā minēto novērtējumu, noregulējuma iestādes pārbauda vismaz pielikumā norādītos noregulējamības elementus.

4. Lai novērtētu noregulējamību, noregulējuma iestādes var pieprasīt apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām sniegt visu vajadzīgo informāciju.

5. EAAPI līdz 2027. gada 29. janvārim izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu jautājumus un kritērijus apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību vai grupu noregulējamības novērtēšanai, kā paredzēts šā panta 1. punktā un šīs direktīvas 14. pantā.

14. pants

Grupu noregulējamības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar grupas uzraudzības iestādi un šādu meitasuzņēmumu uzraudzības iestādēm novērtē, cik lielā mērā grupas ir noregulējamas, neparedzot nekādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams un

attiecīgā gadījumā, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai finansēšanas mehānismu izmantošanu.

2. Grupu uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādēm ir iespējams un ticams vai nu likvidēt grupas vienības saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai noregulēt minēto grupu, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras attiecībā uz grupas vienībām, ja tās var viegli un savlaicīgi nodalīt, vai izmantojot jebkādas citus līdzekļus, kas paredzēti valsts tiesību aktos.

Veicot savas funkcijas, 70. pantā minētās noregulējuma kolēģijas ņem vērā grupas noregulējamības novērtējumu.

3. Ja noregulējuma iestāde secina, ka noregulējuma darbība var būt nepieciešama sabiedrības interesēs, jo likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru noregulējuma mērķus nesasniegtu tādā pašā mērā, tā īsteno šādus secīgus darbības posmus:

- a) izvēlas vēlamās noregulējuma darbības, kas ir piemērotas noregulējuma mērķu sasniegšanai, ņemot vērā grupas struktūru un uzņēmējdarbības modeli;
- b) novērtē, vai ir iespējams piemērotā laikposmā efektīvi piemērot izvēlēto noregulējuma darbību, un identificē iespējamus šķēršļus tās īstenošanai;
- c) novērtē izvēlētās noregulējuma darbības ticamību, ņemot vērā noregulējuma iespējamo ietekmi uz dalībvalsti vai Savienības finanšu sistēmām vai reālo ekonomiku un apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju kolektīvo interešu aizsardzību, lai nodrošinātu grupas kritisko funkciju nepārtrauktību.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes grupu noregulējamības novērtējumu veic vienlaicīgi ar grupas noregulējuma plānu izstrādi un atjaunināšanu saskaņā ar 10. pantu un minēto plānu izstrādes un atjaunināšanas vajadzībām. Novērtējumu veic saskaņā ar 11. pantā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru. Veicot 1. punktā minēto novērtējumu, grupas līmeņa noregulējuma iestādes pārbauda vismaz pielikumā norādītos noregulējamības elementus.

5. Lai novērtētu noregulējamību, grupas līmeņa noregulējuma iestāde var pieprasīt grupas vienībām sniegt visu vajadzīgo informāciju.

15. pants

Pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja saskaņā ar 13. vai 14. pantu veiktajā novērtējumā atklājas, ka pastāv būtiski šķēršļi apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības noregulējamībai, noregulējuma iestāde par to rakstiski paziņo minētajai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai un attiecīgajai uzraudzības iestādei.

2. Šis direktīvas 9. panta 1. punktā un attiecīgi 11. panta 4. punktā noteikto prasību noregulējuma iestādēm izstrādāt noregulējuma plānus un attiecīgajām noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar 17. pantu par grupas noregulējuma plāniem pēc šā panta 1. punktā minētā paziņojuma aptur līdz brīdim, kamēr noregulējuma iestāde, ievērojot šā panta 3. punktu, apstiprinājusi pasākumus būtisko noregulējamības šķēršļu novēršanai vai pieņēmusi lēmumu, ievērojot šā panta 4. punktu.

3. Četru mēnešu laikā no dienas, kad saņemts 1. punktā minētais paziņojums, apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība ierosina noregulējuma iestādei iespējamus pasākumus, lai pārvarētu vai novērstu paziņojumā identificētos būtiskos šķēršļus.

Nosakot īstenošanas termiņus minētajiem pasākumiem, ko ierosinājusi sabiedrība, ņem vērā, kādi ir būtiskā šķēršļa iemesli.

Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi novērtē, vai ar minētajiem pasākumiem ir iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst būtiskos šķēršļus.

4. Noregulējuma iestādes, kas konstatē, ka apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības ierosinātie pasākumi saskaņā ar 3. punktu efektīvi nesamazina vai nenovērš attiecīgos šķēršļus, tieši vai netieši ar uzraudzības iestādes starpniecību pieprasa apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai veikt jebkuru no 5. punktā minētajiem

alternatīvajiem pasākumiem un rakstiski paziņo par šādiem pasākumiem minētajai sabiedrībai, kas viena mēneša laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas ierosina plānu minēto prasību izpildei.

Nosakot alternatīvus pasākumus, noregulējuma iestādes uzskatāmi izklāsta, kāpēc šķēršļus noregulējamībai nebūtu iespējams novērst ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības ierosinātajiem pasākumiem un kāpēc ierosinātie alternatīvie pasākumi ir samērīgi minēto šķēršļu novēršanai. Noregulējuma iestādes ņem vērā pasākumu ietekmi uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbību, tās stabilitāti un spēju dot ieguldījumu ekonomikā.

5. Šā panta 4. punkta nolūkā noregulējuma iestādes ir pilnvarotas veikt vismaz jebkuru no šādiem alternatīviem pasākumiem:

- a) pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai pārskatīt grupas iekšējos finansēšanas līgumus vai pārskatīt to neesību, vai sagatavot pakalpojumu līgumus grupas iekšienē vai ar trešām personām;
- b) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ierobežot tās individuālo un kopīgo riska darījumu maksimālo apmēru;
- c) paredzēt specifiskas vai regulāras papildu informācijas prasības, kas ir būtiskas noregulējuma mērķiem;
- d) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai atbrīvoties no konkrētiem aktīviem vai pārstrukturēt saistības;
- e) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ierobežot vai izbeigt konkrētas esošās vai ierosinātās darbības;
- f) ierobežot vai novērst jaunu vai esošu darījumu jomu attīstību vai jaunu vai esošu produktu pārdošanu;
- g) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai mainīt pārapdrošināšanas stratēģiju;
- h) vienkāršošanas labad prasīt veikt izmaiņas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai jebkuras grupas vienības, kas tieši vai netieši ir tās kontrolē, juridiskajās vai operacionālajās struktūrās, tādējādi nodrošinot, ka kritiskās funkcijas var juridiski un operacionāli nodalīt no citām funkcijām, piemērojot noregulējuma instrumentus;
- i) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai mātesuzņēmumam izveidot dalībvalsts mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai Savienības mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību;
- j) ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, prasīt, lai jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība izveido atsevišķu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību nolūkā kontrolēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, ja tas nepieciešams, lai atvieglotu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējumu un izvairītos no tā, ka noregulējuma instrumentu piemērošanai un noregulējuma pilnvaru īstenošanai ir nelabvēlīga ietekme uz grupas nefinanšu daļu.

6. Pirms jebkāda 5. punktā minēta alternatīva pasākuma noteikšanas noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi pienācīgi apsver šāda pasākuma iespējamo ietekmi uz konkrētās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pašreizējās uzņēmējdarbības stabilitāti un iekšējo tirgu.

7. Paziņojums vai lēmums, kas pieņemts, ievērojot 1. vai 4. punktu:

- a) ietver attiecīgā novērtējuma vai konstatējuma iemeslus;
- b) ir pārsūdzams

Turklāt lēmumā, kas pieņemts, ievērojot 4. punktu, norāda, kā tas atbilst 4. punkta otrajā daļā noteiktajai samērīgas piemērošanas prasībai.

8. EAAPI līdz 2027. gada 29. jūlijam izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu šā panta 5. punktā paredzētos pasākumus, kā arī apstākļus, kādos var piemērot katru pasākumu.

16. pants

Pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus grupas noregulējamībai

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar uzraudzības iestāžu kolēģiju, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 248. pantu, apsver 14. pantā minēto novērtējumu noregulējuma kolēģijā un veic visus pamatotos pasākumus, lai attiecībā uz visām attiecīgajām grupas vienībām pieņemtu 17. pantā minēto kopīgo lēmumu par to pasākumu piemērošanu, kas noteikti saskaņā ar 15. panta 4. punktu.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar grupas uzraudzības iestādi un EAAPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 25. panta 1. punktu, sagatavo ziņojumu un iesniedz to galvenajam mātesuzņēmumam un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras minēto ziņojumu nodod savā uzraudzībā esošajiem meitasuzņēmumiem. Ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus noregulējuma instrumentu efektīvai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru efektīvai izmantošanai attiecībā uz grupu. Ziņojumā iesaka samērīgus un mērķtiecīgus pasākumus, kas grupas līmeņa noregulējuma iestādes ieskatā ir nepieciešami vai piemēroti minēto šķēršļu novēršanai, ņemot vērā minēto pasākumu ietekmi uz grupas uzņēmējdarbības modeli.

3. Četru mēnešu laikā no ziņojuma saņemšanas dienas galvenais mātesuzņēmums var iesniegt savus apsvērumus un ierosināt grupas līmeņa noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus tam, lai pārvarētu vai novērstu ziņojumā identificētos šķēršļus.

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar grupas uzraudzības iestādi novērtē, vai ar minētajiem pasākumiem ir iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst būtiskos šķēršļus.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde visus galvenā mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus paziņo iestādēm, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles vai piedalās noregulējuma kolēģijā. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādēm dara visu, kas ir to kompetencē, lai noregulējuma kolēģijā panāktu 17. pantā minēto kopīgo lēmumu attiecībā uz būtisku šķēršļu identificēšanu un vajadzības gadījumā attiecībā uz galvenā mātesuzņēmuma ierosināto pasākumu novērtējumu un pasākumiem, ko iestādes pieprasa, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus. To darot, tās ņem vērā pasākumu iespējamo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

III NODAĻA

Kopīgi lēmumi

17. pants

Kopīgi lēmumi

1. Grupas uzraudzības iestādes, uzraudzības iestādes, grupas līmeņa noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes cenšas pieņemt attiecīgi 8. panta 2. punktā, 11. panta 4. punktā un 16. panta 4. punktā minētos kopīgos lēmumus četru mēnešu laikā no dienas, kad:

a) grupas uzraudzības iestāde nosūtījusi grupas preventīvo atveseļošanas plānu saskaņā ar 7. panta 6. punktu;

b) grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosūtījusi 11. panta 1. punkta otrajā daļā minēto informāciju;

c) galvenais mātesuzņēmums iesniedzis jebkādu apsvērumus vai jebkādu alternatīvu pasākumu priekšlikumu, vai kad beidzas 16. panta 3. punktā minētais laika posms, atkarībā no tā, kas iestājas ātrāk.

EAAPĪ pēc uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt grupas uzraudzības iestādēm, uzraudzības iestādēm, grupas līmeņa noregulējuma iestādēm un noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

2. Ja 1. punkta pirmās daļas ievaddaļā minētajā laikposmā netiek pieņemts kopīgs lēmums par kādu no turpmāk uzskaitītajiem jautājumiem, grupas uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā grupas līmeņa noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par:

- a) grupas preventīvā atveseļošanas plāna pārskatīšanu un novērtējumu;
- b) jebkuriem pasākumiem, kas galvenajam mātesuzņēmumam jāveic saskaņā ar 6. panta 4. un 5. punktu;
- c) grupas noregulējuma plānu;
- d) šīs direktīvas 16. pantā minētajiem pasākumiem.

Attiecīgi grupas līmeņa uzraudzības iestādes vai grupas noregulējuma iestādes pieņemtais lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ņem vērā attiecīgi citu uzraudzības iestāžu vai noregulējuma iestāžu viedokļus un iebildumus, kas izteikti 1. punkta pirmās daļas ievaddaļā minētajā laikposmā. Lēmumu iesniedz galvenajam mātesuzņēmumam un pārējām attiecīgajām iestādēm.

3. Ja 1. punkta pirmās daļas ievaddaļā minētajā laikposmā uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes nepieņem kopīgu lēmumu par kādu no turpmāk uzskaitītajiem jautājumiem, meitasuzņēmuma katra uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par:

- a) to, vai jāizstrādā preventīvs individuāls atveseļošanas plāns tās jurisdikcijā esošām apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kā minēts 8. panta 2. punktā;
- b) šīs direktīvas 6. panta 4. un 5. punktā minēto pasākumu piemērošanu meitasuzņēmumu līmenī;
- c) būtisko šķēršļu identificēšanu un vajadzības gadījumā novērtējumu par pasākumiem, ko ierosinājis galvenais mātesuzņēmums, un pasākumiem, ko iestādes pieprasa, lai pārvarētu vai novērstu minētos šķēršļus, kā minēts 16. panta 1. punktā.

4. Ja noregulējuma iestādes nepieņem kopīgu lēmumu par 11. panta 4. punktā minētā grupas noregulējuma plāna pieņemšanu šā panta 1. punkta pirmās daļas ievaddaļā minētajā laikposmā, katra par meitasuzņēmumu atbildīgā noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu un izstrādā un atjaunina savā jurisdikcijā esošo vienību noregulējuma plānu. Katra noregulējuma iestāde savu lēmumu paziņo pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem.

5. Katrs no uzraudzības vai noregulējuma iestāžu lēmumiem saskaņā ar 3. vai 4. punktu ir pilnībā pamatots, un tajā ņem vērā attiecīgi citu uzraudzības iestāžu, noregulējuma iestāžu, grupas uzraudzības iestāžu vai grupas līmeņa noregulējuma iestāžu viedokļus un iebildumus.

6. Uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes, kas neiebilst pret 3. un 4. punktā minēto lēmumu, var pieņemt kopīgu lēmumu par grupas preventīvo atveseļošanas plānu vai grupas noregulējuma plānu, kas attiecas uz to jurisdikcijā esošām grupas vienībām.

7. Ja 1. punkta pirmās daļas ievaddaļā minētā laikposma beigās kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm vai noregulējuma iestādēm ir vērsusies pie EAAPĪ saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, attiecīgā grupas uzraudzības iestāde, grupas līmeņa noregulējuma iestāde, uzraudzības iestāde vai noregulējuma iestāde attiecīgā gadījumā atliek savu lēmumu saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu līdz lēmumam, ko EAAPĪ var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu saskaņā ar EAAPĪ lēmumu. Šā panta 1. punkta pirmās daļas ievaddaļā minēto laikposmu uzskata par samierināšanas posmu, kā noteikts minētās regulas 19. panta 2. punktā. EAAPĪ pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod izskatīšanai EAAPĪ nedz pēc 1. punkta pirmās daļas ievaddaļā minētā laikposma beigām, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EAAPĪ nav pieņēmusi lēmumu viena mēneša laikā pēc tam, kad tas nodots EAAPĪ, piemēro attiecīgi grupas uzraudzības iestādes, grupas līmeņa noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes lēmumu attiecībā uz grupu vai meitasuzņēmumu individuāli.

8. Šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, 11. panta 4. punktā, 16. panta 4. punktā un šā panta 6. punktā minētos kopīgos lēmumus un šā panta 2., 3. un 4. punktā minētos lēmumus atzīst par galīgiem, un tos piemēro uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

9. Ja tiek pieņemti kopīgi lēmumi, ievērojot 11. panta 4. punktu un – attiecībā uz grupas noregulējuma plāniem – šā panta 6. punktu un ja noregulējuma iestāde novērtē, ka domstarpību priekšmets attiecībā uz grupas noregulējuma plāniem apdraud tās dalībvalsts fiskālo atbildību, grupas līmeņa noregulējuma iestāde sāk grupas noregulējuma plāna atkārtotu novērtēšanu.

III SADAĻA NOREGULĒJUMS

I NODAĻA

Noregulējuma mērķi, noregulējuma nosacījumi un vispārīgi principi

18. pants

Noregulējuma mērķi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes ņem vērā 2. punktā uzskaitītos noregulējuma mērķus un izvēlas tos instrumentus un pilnvaras, ar ko vislabāk sasniedzami mērķi, kuri ir būtiski konkrētajos apstākļos.

2. Noregulējuma mērķi ir šādi:

- a) aizsargāt apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju kolektīvās intereses;
- b) saglabāt finanšu stabilitāti, jo īpaši novēršot kaitīgas ietekmes izplatīšanos un uzturot tirgus disciplīnu;
- c) garantēt kritisko funkciju nepārtrauktību;
- d) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem.

Īstenojot pirmās daļas c) apakšpunktā minēto noregulējuma mērķi, noregulējuma iestādes attiecībā uz kritiskām funkcijām izvēlas tās pieejas, kas vislabāk saglabā apdrošinājuma ņēmēju apdrošināšanas seguma nepārtrauktību.

Tiecoties sasniegt pirmās daļas d) apakšpunktā minēto noregulējuma mērķi, noregulējuma iestādes, ciktāl iespējams, prioritāti piešķir tādu finansējuma avotu izmantošanai, kas nav dalībvalstu budžets, tostarp 81. pantā minēto finansēšanas mehānismu un apdrošināšanas garantiju sistēmu izmantošanai, ja tie saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem šim nolūkam ir pieejami.

Dalībvalstis nodrošina, ka, tiecoties sasniegt noregulējuma mērķus, noregulējuma iestādes cenšas maksimāli samazināt noregulējuma izmaksas un neiznīcināt vērtību, ja vien tas nav nepieciešams minēto noregulējuma mērķu sasniegšanai.

3. Noregulējuma mērķi ir vienlīdz nozīmīgi, un dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes tos līdzsvaru atbilstoši katra konkrētā gadījuma būtībai un apstākļiem.

19. pants

Noregulējuma nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) uzraudzības iestāde, iepriekš konsultējusies ar noregulējuma iestādi, vai noregulējuma iestāde, iepriekš konsultējusies ar uzraudzības iestādi, ir konstatējusi, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) nepastāv pamatotas izredzes, ka jebkādi alternatīvi privātā sektora pasākumi vai uzraudzības darbība, tostarp preventīvi un korektīvi pasākumi, pieņemamā termiņā novērstu sabiedrības maksātnespēju;

c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs.

2. Ja noregulējuma iestāde veic noregulējuma darbību un kamēr minētā noregulējuma darbība nav pabeigta, uzraudzības iestāde nepieņem pasākumus attiecībā uz noregulējamo sabiedrību, ja vien noregulējuma iestāde nepiekrīt šādiem pasākumiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi ir vajadzīgie instrumenti, jo īpaši pienācīga piekļuve jebkādai būtiskai informācijai, lai veiktu konstatāciju saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu. Uzraudzības iestāde nekavējoties sniedz noregulējuma iestādei visu attiecīgo informāciju, ko tā pieprasa, lai varētu veikt novērtējumu.

4. Uzskata, ka apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība neizpilda vai, iespējams, neizpildīs minimālā kapitāla prasību, kas minēta Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 5. iedaļā, un nav pamatotu izredžu atjaunot atbilstību;

b) apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība vairs nepilda licences nosacījumus vai rupji pārkāpj savus pienākumus, kas paredzēti normatīvajos aktos, kuri uz to attiecas, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina, ka sabiedrība tuvākajā nākotnē rupji pārkāps savus pienākumus tā, ka tas attaisnotu licences anulēšanu;

c) apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības aktīvi ir mazāki par tās saistībām, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka sabiedrības aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām;

d) apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība noteiktajā termiņā nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības, tostarp maksājumus apdrošinājumaņēmējiem vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka sabiedrība tuvākajā nākotnē būs šādā situācijā;

e) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem.

5. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkos noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus, un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot sabiedrības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, tostarp izmantojot apdrošināšanas garantiju sistēmas, kas piemērojamas minētajai sabiedrībai, ja ir izpildīti parastās maksātnespējas procedūras nosacījumi, minētie mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

20. pants

Noregulējuma nosacījumi attiecībā uz mātesuzņēmumiem un pārvaldītājsabiedrībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru no vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, ja minētā vienība *mutatis mutandis* atbilst 19. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Ja jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas meitasuzņēmumi ir tiešā vai netiešā pastarpinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības turējumā, dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības tiek veiktas attiecībā uz pastarpinātu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, un neveic grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības attiecībā uz jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību.

3. Ņemot vērā 2. punktu, noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru no 1. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām pat gadījumos, kad minētās vienības neatbilst šā panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) viens vai vairāki apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas meitasuzņēmumi atbilst 19. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

- b) apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas meitasuzņēmumu aktīvi un saistības ir tādi, ka to maksātnespēja apdraud citu grupas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību vai grupu kopumā, vai dalībvalsts maksātnespējas tiesību akti paredz, ka grupas jāuzskata par kopumu;
- c) noregulējuma darbība attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām ir nepieciešama apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas meitasuzņēmumu noregulējumam vai grupas noregulējumam kopumā.

21. pants

Procedūra attiecībā uz sabiedrībām, kurām netiek piemērota noregulējuma darbība

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kas atbilst 19. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, bet neatbilst 19. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajam nosacījumam, piemēro likvidācijas procesu, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 268. panta 1. punkta d) apakšpunktā, vai citas procedūras saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ko uzsāk un uzrauga kompetentās iestādes, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 268. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tādējādi nodrošinot sakārtotu izstāšanos no tirgus.

22. pants

Vispārīgi noregulējuma principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes veic visus piemērotos pasākumus, lai garantētu, ka noregulējuma darbība ir īstenota saskaņā ar turpmāk minētajiem principiem:

- a) zaudējumus pirmie sedz noregulējamās sabiedrības akcionāri;
- b) pēc akcionāriem zaudējumus sedz noregulējamās sabiedrības kreditori atbilstoši savu prasījumu prioritātes secībai saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, izņemot gadījumus, kad šajā direktīvā nepārprotami noteikts citādi;
- c) tiek nomainīta noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra un augstākā vadība, izņemot gadījumus, kad minētās struktūras vai augstākās vadības pilnīga vai daļēja saglabāšana tiek uzskatīta par nepieciešamu noregulējuma mērķu sasniegšanai;
- d) noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra un augstākā vadība sniedz visu nepieciešamo palīdzību noregulējuma mērķu sasniegšanai;
- e) fiziskajām un juridiskajām personām ir krimināltiesiskā vai civiltiesiskā atbildība par noregulējamās sabiedrības maksātnespēju;
- f) vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro vienlīdzīgu attieksmi, izņemot gadījumus, kad šajā direktīvā noteikts citādi;
- g) neviens akcionārs vai kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas tam būtu radušies, ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai saskaņā ar 55. līdz 57. pantā minētajiem aizsardzības pasākumiem;
- h) noregulējuma darbība tiek veikta saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem aizsardzības pasākumiem.

2. Ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība ir grupas daļa, noregulējuma iestādes piemēro noregulējuma instrumentus un īsteno noregulējuma pilnvaras tā, lai jo īpaši valstīs, kurās grupa darbojas, līdz minimumam samazinātu:

- a) ietekmi uz citām grupas vienībām un uz grupu kopumā;
- b) negatīvo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti Savienībā un dalībvalstīs.

3. Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka tiek nodrošināta atbilstība Savienības valsts atbalsta regulējumam.

4. Ja piemēro noregulējuma instrumentus, uzskata, ka vienībai, kurai piemēro minētos instrumentus, ir uzsākta bankrota procedūra vai analoga maksātnespējas procedūra Padomes Direktīvas 2001/23/EK ⁽¹⁹⁾ 5. panta 1. punkta nolūkiem.
5. Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā informē attiecīgās sabiedrības darba ņēmēju pārstāvjus un apspriežas ar tiem.
6. Noregulējuma iestādes piemēro noregulējuma instrumentus un īsteno noregulējuma pilnvaras, neskarot valsts tiesību aktos vai praksē paredzētos noteikumus par darba ņēmēju pārstāvību vadības struktūrās.

II NODAĻA

Vērtēšana

23. pants

Vērtēšana noregulējuma vajadzībām

1. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka noregulējuma darbība tiek veikta, pamatojoties uz vērtēšanu, ar kuru nodrošina 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības aktīvu, saistību, tiesību un pienākumu taisnīgu, piesardzīgu un reālistisku novērtējumu.
2. Pirms noregulējuma iestāde uzsāk 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības noregulējuma procedūru, tā nodrošina, ka tiek veikts pirmais vērtējums, lai noteiktu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi saskaņā ar 19. panta 1. punktu vai 20. panta 3. punktu.
3. Pēc tam, kad noregulējuma iestāde ir nolēmusi uzsākt 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības noregulējuma procedūru, tā nodrošina, ka tiek veikts otrs vērtējums, lai:
 - a) gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par veicamo piemēroto noregulējuma darbību;
 - b) nodrošinātu, ka jebkuri minētās vienības zaudējumi tiek pilnībā atzīti brīdī, kad piemēro noregulējuma instrumentus;
 - c) gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai vērtības samazināšanas apmēru;
 - d) gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par jebkuru nenodrošinātu saistību, tostarp parāda instrumentu, norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;
 - e) ja piemēro pagaidu sabiedrības instrumentu, – gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par aktīviem, saistībām, tiesībām un pienākumiem vai īpašumtiesību instrumentiem, kurus var pārvest pagaidu sabiedrībai, un gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par jebkādas atlīdzības vērtību, ko var izmaksāt noregulējamajai sabiedrībai vai attiecīgā gadījumā arī īpašumtiesību instrumentu turētājiem;
 - f) ja piemēro uzņēmuma pārdošanas instrumentu, – gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par aktīviem, saistībām, tiesībām un pienākumiem vai īpašumtiesību instrumentiem, kurus var pārvest pircējam, kas ir trešā persona, un vairotu noregulējuma iestādes izpratni par to, ko 31. panta nolūkos nozīmē komerciāli noteikumi.
4. Šā panta 3. punktā minētā vērtēšanas metode atbilst Direktīvas 2009/138/EK 75. pantam. Tomēr attiecīgā gadījumā minēto vērtēšanu var pielāgot, lai atspoguļotu to, ka nav izpildīts pieņēmums, ka sabiedrība turpina darbību saskaņā ar darbības turpināšanas principu, un lai atspoguļotu īpašos apstākļus, kas saistīti ar noregulējuma instrumentu izmantošanu.
5. Šā panta 2. un 3. punktā minētos vērtējumus var pārsūdzēt saskaņā ar 67. pantu tikai kopā ar lēmumu piemērot noregulējuma instrumentu vai īstenojot noregulējuma pilnvaras.

⁽¹⁹⁾ Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.).

24. pants

Vērtēšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 23. pantā minēto vērtēšanu veic jebkurš no šādiem:
 - a) persona, kas ir neatkarīga no jebkuras publiskas iestādes un no 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības;
 - b) noregulējuma iestāde, ja minētos vērtējumus nevar veikt a) apakšpunktā minētā persona.
 2. Tiek uzskatīts, ka 23. pantā minētie vērtējumi ir galīgi, ja tos ir veikusi šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā persona un ja ir izpildītas visas šā panta 3. līdz 5. punktā noteiktās prasības.
 3. Neskarot Savienības valsts atbalsta regulējumu, galīgās vērtēšanas pamatā ir piesardzīgi pieņēmumi un netiek pieņemts nekāds iespējamais ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem no brīža, kad tiek veikta noregulējuma darbība.
 4. Galīgo vērtējumu papildina ar šādu informāciju, ko tur 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība:
 - a) atjaunināts vienības finanšu pārskats un atjaunināts ekonomiskais vērtējums saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK;
 - b) ziņojums par vienības finansiālo stāvokli, tostarp, attiecīgā gadījumā – vienības tehnisko rezervju, kas minētas Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 2. iedaļā, novērtējums, ko veic neatkarīga aktuāra funkcija;
 - c) jebkāda papildu informācija par vienības aktīvu tirgus un uzskaites vērtībām, Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 2. iedaļā minētajām tehniskajām rezervēm un citām saistībām.
 5. Galīgajā vērtējumā norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās pēc to prioritātes līmeņiem saskaņā ar maksātnespējas jomā piemērojamiem tiesību aktiem. Galīgajā vērtējumā ietver arī aplēsi par to, kāds režīms tiktu piemērots katrai akcionāru un kreditoru kategorijai, ja attiecīgo vienību likvidētu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- Pirmajā daļā minētā aplēse neietekmē 56. pantā minēto vērtēšanu.
6. EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu:
 - a) apstākļus, kādos persona tiek uzskatīta par neatkarīgu gan no noregulējuma iestādes, gan no 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības, šā panta 1. punkta nolūkos;
 - b) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku noregulējuma kontekstā;
 - c) šīs direktīvas 23. un 56. pantā paredzēto vērtējumu nošķiršanu.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2027. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

25. pants

Provizoriska un galīga vērtēšana

1. Vērtēšanu, kas minēta 23. pantā, bet kas neatbilst 24. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtēšanu.

Provizoriskā vērtēšanā ietver rezervi papildu zaudējumiem un pienācīgu minētās rezerves pamatojumu.

2. Noregulējuma iestādes, kas veic noregulējuma darbību, pamatojoties uz provizorisku vērtēšanu, nodrošina, ka galīgo vērtēšanu veic, tiklīdz tas ir iespējams.

Minētās noregulējuma iestādes nodrošina, ka ar pirmajā daļā minēto galīgo vērtēšanu:

- a) ļauj pilnībā atzīt 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības zaudējumus tās grāmatvedības dokumentos;
- b) iegūst informāciju lēmuma pieņemšanai saskaņā ar 3. punktu par kreditoru prasījumu atjaunošanu vai par izmaksātās atbildības vērtības palielināšanu.

3. Ja galīgās vērtēšanas aplēse par 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības neto aktīvu vērtību ir augstāka nekā provizoriskās vērtēšanas aplēse par minētās vienības neto aktīvu vērtību, noregulējuma iestāde var:

- a) palielināt vērtību skarto kreditoru prasījumiem, kas ir norakstīti vai pārstrukturēti;
- b) pieprasīt, lai pagaidu sabiedrība attiecībā uz aktīviem, saistībām, tiesībām un pienākumiem veic turpmākus atbildības maksājumus noregulējamajai sabiedrībai vai – attiecīgā gadījumā – īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem.

4. EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai šā panta 1. punkta nolūkos precizētu metodiku, saskaņā ar kuru aprēķināmas rezerves papildu zaudējumiem, kas jāiekļauj provizoriskajā vērtēšanā.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2027. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

III NODAĻA

Noregulējuma instrumenti

1. iedaļa

Vispārīgi principi

26. pants

Vispārīgi principi attiecībā uz noregulējuma instrumentiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas vajadzīgas, lai piemērotu noregulējuma instrumentu 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai, kas atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem noregulējuma nosacījumiem.

2. Ja noregulējuma iestāde nolemj 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai piemērot noregulējuma instrumentu un šī noregulējuma darbība radītu zaudējumus kreditoriem, jo īpaši apdrošinājuma ņēmējiem, vai tās rezultātā tiktu pārstrukturēti vai konvertēti kreditoru prasījumi, noregulējuma iestāde tieši pirms noregulējuma instrumenta piemērošanas vai vienlaikus ar tā piemērošanu īsteno kapitāla instrumentu vai atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar 35. pantu.

Visus ieņēmumus, kas gūti pēc visu tādu pamatotu izdevumu atgūšanas, kuri pienācīgi radušies saistībā ar noregulējuma instrumentu izmantošanu vai noregulējuma pilnvaru īstenošanu jebkura noregulējuma instrumenta piemērošanas rezultātā saskaņā ar 5. punktu, vispirms izmaksā kā kompensāciju vienības apdrošinājuma ņēmējiem un citiem kreditoriem, ciktāl to prasījumi ir norakstīti bez pilnīgas kompensācijas.

Atbilstīgo saistību konvertēšanu kapitāla instrumentos apdrošināšanas prasījumiem var piemērot tikai tad, ja noregulējuma iestāde pamato, ka noregulējuma mērķus nevar sasniegt, izmantojot citus noregulējuma instrumentus, vai ka apdrošināšanas prasību konvertēšana nodrošinātu labāku apdrošinājuma ņēmēju aizsardzību salīdzinājumā ar jebkāda cita noregulējuma instrumenta izmantošanu un to prasījumu norakstīšanu.

3. Noregulējuma instrumenti ir šādi:

- a) atlikušo saistību maksātspējīgas izpildes instruments;
- b) uzņēmuma pārdošanas instruments;
- c) pagaidu sabiedrības instruments;
- d) aktīvu un saistību nodalīšanas instruments;
- e) norakstīšanas vai konvertācijas instruments.

Noregulējuma iestādes var piemērot noregulējuma instrumentus atsevišķi vai jebkādā kombinācijā, izņemot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, ko piemēro tikai apvienojumā ar kādu citu noregulējuma instrumentu.

4. Ja izmanto tikai uzņēmuma pārdošanas instrumentu un pagaidu sabiedrības instrumentu un ja minētos instrumentus izmanto, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās sabiedrības aktīviem, tiesībām vai saistībām, tad atlikušo apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto atlikušo vienību, kuras aktīvi, tiesības vai saistības ir pārvesti, likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Šādu likvidāciju izdara saprātīgā termiņā, ņemot vērā jebkādu nepieciešamību, lai minētā atlikusī apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā atlikusī vienība sniegtu pakalpojumus vai atbalstu, ievērojot 45. pantu, nolūkā ļaut saņēmējam turpināt veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tas pārņēmis uz šāda pārveduma pamata, un jebkuru citu iemeslu, kādēļ atlikušajai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajai atlikušajai vienībai jāturpina pastāvēt, lai sasniegtu noregulējuma mērķus vai atbilstu 22. pantā noteiktajiem principiem.

5. Noregulējuma iestāde un ikviens finansēšanas mehānisms, kas darbojas, ievērojot 81. pantu, vai noregulējuma iestāde jebkura finansēšanas mehānisma vārdā var saņemt atlīdzību par visiem saprātīgiem izdevumiem, kas radušies saistībā ar noregulējuma instrumentu piemērošanu vai noregulējuma pilnvaru izmantošanu, vienā vai vairākos no šādiem veidiem:

- a) kā atskaitījumu no atlīdzības, ko saņēmējs izmaksājis noregulējamajai sabiedrībai vai attiecīgā gadījumā akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem;
- b) privilēģēta kreditora statusā – no noregulējamās sabiedrības;
- c) privilēģēta kreditora statusā – no ieņēmumiem, kas gūti, izbeidzot pagaidu sabiedrības, aktīvu un saistību pārvaldības struktūras vai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības, kurai tiek piemērota atlikušo saistību maksātspējīgas izpildes procedūra, darbības.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka valstī spēkā esošo maksātnespējas tiesību aktu noteikumi, kas attiecas uz kreditoriem kaitējošu tiesību aktu apstrīdamību vai neīstenojamību, neattiecas uz noregulējamās sabiedrības aktīvu, tiesību vai saistību pārvešanu citai vienībai noregulējuma instrumenta piemērošanas vai noregulējuma pilnvaru īstenošanas rezultātā.

7. Dalībvalstis var piešķirt noregulējuma iestādēm papildu instrumentus un pilnvaras, kas īstenojamas tad, ja 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība atbilst noregulējuma nosacījumiem, kas paredzēti 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā, ar noteikumu, ka:

- a) piemērojot minētos papildu instrumentus un pilnvaras pārrobežu grupai, tie nerada šķēršļus efektīvam grupas noregulējumam; un
- b) minētie instrumenti un pilnvaras atbilst noregulējuma mērķiem un 22. pantā noteiktajiem vispārējiem principiem, kas reglamentē noregulējumu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka tiktāl, ciktāl neviens no noregulējuma instrumentiem nav piemērojams vienībai, uz ko attiecas 1. panta 1. punkta piemērošanas joma, tās specifiskās juridiskās formas – savstarpējas apdrošināšanas sabiedrība vai kooperatīvā sabiedrība – dēļ, noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas nepieciešamas, lai piemērotu instrumentus, kas ir pēc iespējas līdzīgi instrumentiem, kuri uzskaitīti šā panta 3. punktā, tostarp attiecībā uz to ietekmi.

2. iedaļa

Atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes instruments

27. pants

Atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras piemērot noregulējamajai sabiedrībai atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes procedūru, lai izbeigtu minētās sabiedrības darbības, un aizliegt noregulējamajai sabiedrībai parakstīt jaunu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja uzraudzības iestāde atļauju ir anulējusi, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kurai piemērots atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes instruments, tūlīt pēc minētā instrumenta piemērošanas izpilda minimālā kapitāla prasību, kas noteikta Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 5. iedaļā.
3. Ja uzraudzības iestāde anulē atļauju, dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ar atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes instrumentu turpina piemērot apdrošināšanas uzraudzības vispārējos noteikumus un mērķus, kas izklāstīti Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas III nodaļā, līdz tās darbība tiek izbeigta saskaņā ar šā panta 8. punktu.
4. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka noregulējamā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kurai tiek piemērota atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes procedūra, spēj noturēt pienācīgi apmācītus un kompetentus darbiniekus, lai nodrošinātu tās apdrošināšanas darbību sakārtotu turpināšanu atlikušo saistību izpildē līdz tās likvidācijai.
5. Noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādēm uzrauga noregulējamās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības naudas plūsmu, kā arī izmaksas un izdevumus, lai saglabātu tās vērtību un tirgojamību.
6. Noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādēm novērtē plānotās izmaiņas aktīvu sastāvā, cieši uzrauga pārapdrošināšanas līgumus un vismaz reizi ceturksnī pieprasa neatkarīgas aktuārās pārbaudes par tehniskajām rezervēm un rezervēm.
7. Piemērojot atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes instrumentu, noregulējuma iestādes drīkst ierobežot vai aizliegt jebkādu atlīdzību par pašu kapitālu un instrumentiem, ko uzskata par pašu kapitālu, tostarp dividendu maksājumus, un drīkst ierobežot vai aizliegt jebkādas mainīgā atalgojuma un diskrecionāro pensiju pabalstu maksājumus.
8. Noregulējuma iestādes nolemj, ka noregulējamā sabiedrība, kurai tiek piemērota atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes procedūra, ir jālikvidē, tiklīdz iestājas jebkurš no turpmāk minētajiem gadījumiem:
 - a) visi vai praktiski visi noregulējamās sabiedrības, kurai tiek piemērota atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes procedūra, aktīvi, tiesības vai saistības ir pārdoti pircējam, kas ir trešā persona;
 - b) noregulējamās sabiedrības, kurai tiek piemērota atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes procedūra, aktīvi ir pilnībā likvidēti, un tās saistības ir pilnībā izpildītas.
9. Ja izmanto atlikušo saistību maksāspējīgas izpildes instrumentu un noregulējamās sabiedrības neto aktīvu vērtība atlikušo saistību maksāspējīgā izpildē ir kļuvusi negatīva, noregulējuma iestāde izvērtē, vai sabiedrību likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai piemērot citu noregulējuma instrumentu.

Ja Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 5. iedaļā noteiktā minimālā kapitāla prasība nav izpildīta, noregulējuma iestāde ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādi izvērtē, vai sabiedrība būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai būtu jāpiemēro cits noregulējuma instruments.

3. iedaļa

Aktīvu un saistību nodalīšanas instruments, uzņēmuma pārdošanas instruments un pagaidu sabiedrības instruments

28. pants

Aktīvu un saistību nodalīšanas instrumenta, uzņēmuma pārdošanas instrumenta un pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas principi

1. Ievērojot 31. panta 5. un 6. punktu un 67. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras izmantot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu un pagaidu sabiedrības instrumentu bez noregulējamās sabiedrības akcionāru vai trešās personas, kas nav pircējs vai pagaidu sabiedrība, piekrišanas, un nav nepieciešams ievērot procesuālās prasības, ko paredz uzņēmējdarbību vai vērtspapīru jomu reglamentējošie tiesību akti un kas atšķiras no 29. pantā paredzētajām prasībām.

2. Ievērojot 26. panta 2. un 5. punktu, jebkura atlīdzība, ko samaksā pircējs vai pagaidu sabiedrība, pienākas:

a) akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem, ja šādas noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai šādi citi tās emitēti īpašumtiesību instrumenti ir pārvesti no minēto akciju vai instrumentu turētājiem pircējam vai pagaidu sabiedrībai;

b) noregulējamajai sabiedrībai, ja daži vai visi noregulējamās sabiedrības aktīvi vai saistības ir pārvesti pircējam vai pagaidu sabiedrībai.

3. Ievērojot 26. panta 2. un 5. punktu, 30. panta 2. punktā minētās aktīvu un saistību pārvaldības struktūras izmaksātā atlīdzība par tiešā veidā no noregulējamās sabiedrības iegūtajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām pienākas noregulējamajai sabiedrībai. Atlīdzību var izmaksāt aktīvu un saistību pārvaldības struktūras emitētu parāda vērtspapīru veidā.

4. Uz pārvedumiem, ko veic, izmantojot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu sabiedrības instrumentu, attiecas III sadaļas V nodaļā paredzētie aizsardzības pasākumi.

5. Noregulējuma iestādes var izmantot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu un pagaidu sabiedrības instrumentu vairākas reizes, lai veiktu papildu pārvedumus, ja nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka minētais pircējs vai pagaidu sabiedrība, kā minēts 1. punktā, var turpināt izmantot dalības tiesības un attiecīgā gadījumā piekļuvi noregulējamās sabiedrības maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmām, fondu biržām un apdrošināšanas garantiju sistēmām, ar noteikumu, ka pircējs vai pagaidu sabiedrība atbilst dalības un līdzdalības kritērijiem šādās sistēmās.

Gadījumos, kad ne visi pirmajā daļā uzskaitītie kritēriji ir izpildīti, dalībvalstis attiecīgā gadījumā nodrošina, ka:

a) dalība vai līdzdalība maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmās, fondu biržās un apdrošināšanas garantiju sistēmās netiek liegta, pamatojoties uz to, ka pircējam vai pagaidu sabiedrībai nav reitinga no kredītreitingu aģentūras vai šāds reitings neatbilst reitinga līmenim, kāds tiek prasīts, lai piešķirtu piekļuvi šādām sistēmām;

b) ja pircējs vai pagaidu sabiedrība neatbilst dalības vai līdzdalības kritērijiem maksājumu, tīrvērtes vai norēķinu sistēmā, fondu biržā vai apdrošināšanas garantiju sistēmā, šā punkta pirmajā daļā minētās tiesības izmanto laikposmā, kura ilgumu var noteikt noregulējuma iestādes un kas nepārsniedz 24 mēnešus, un noregulējuma iestāde pēc pircēja vai pagaidu sabiedrības pieprasījuma to var pagarināt.

7. Neskarot III sadaļas V nodaļu, noregulējamās sabiedrības akcionāriem vai kreditoriem un citām trešām personām, kuru aktīvi, tiesības vai saistības nav pārvestas, izmantojot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu un pagaidu sabiedrības instrumentu, nav nekādu tiesību vai prasījumu attiecībā uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām vai saistībā ar tiem, vai attiecībā uz pagaidu sabiedrības vai aktīvu un saistību pārvaldības

struktūras pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru vai augstāko vadību vai saistībā ar to.

29. pants

Procesuālās prasības attiecībā uz uzņēmuma, aktīvu, tiesību vai saistību pārdošanu noregulējumā

1. Ievērojot 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes cenšas piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pārdot pagaidu sabiedrību vai tās aktīvus, tiesības vai saistības, noregulējamo sabiedrību, pagaidu sabiedrību vai attiecīgos aktīvus, tiesības, saistības, akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus tirgo saskaņā ar 2. punktā izklāstītajām prasībām. Portfeļos apvienotas tiesības, aktīvus un saistības var tirgot atsevišķi.
2. Neskarot Savienības valsts atbalsta regulējumu, 1. punktā minētajā tirgošanā ievēro šādas prasības:
 - a) tā ir iespējami pārrēdzama un nerada maldinošu priekšstatu par sabiedrības vai pagaidu sabiedrības aktīviem, tiesībām, saistībām, akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, ko noregulējuma iestāde ir iecerējusi pārvest;
 - b) veicot to, nedrīkst piemērot nepamatoti labvēlīgu vai diskriminējošu attieksmi pret iespējamiem pircējiem;
 - c) tajā nav interešu konfliktu;
 - d) tajā nepiešķir netaisnīgas priekšrocības iespējamam pircējam;
 - e) tajā ņem vērā nepieciešamību ātri veikt noregulējuma darbību;
 - f) tās mērķis ir panākt maksimālu pārdošanas cenu attiecīgajām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, aktīviem, tiesībām vai saistībām.

Minētās prasības nekavē noregulējuma iestādes izteikt piedāvājumus iespējamiem pircējiem.

Ar vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā, vai pagaidu sabiedrības tirgošanu saistītās informācijas publisku atklāšanu, kas citādi būtu jānodrošina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 1. punktu, var atlikt saskaņā ar minētās regulas 17. panta 4. vai 5. punktu.

3. Noregulējuma iestādes var pieņemt pamatotu lēmumu neievērot tirgošanas prasības saistībā ar pārdošanu, ja tās konstatē, ka 2. punktā minēto prasību ievērošana varētu apdraudēt viena vai vairāku noregulējuma mērķu sasniegšanu.

30. pants

Aktīvu un saistību nodalīšanas instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest noregulējamās sabiedrības vai pagaidu sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības vienai vai vairākām aktīvu un saistību pārvaldības struktūrām.
2. Aktīvu un saistību nodalīšanas instrumenta vajadzībām aktīvu un saistību pārvaldības struktūra ir juridiska persona, kas:
 - a) pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskā sektora iestādēm, kuru vidū var būt arī noregulējuma iestāde, un tā atrodas noregulējuma iestādes kontrolē; un
 - b) ir izveidota, lai pārņemtu dažus vai visus vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību vai pagaidu sabiedrības aktīvus, tiesības un saistības.
3. Aktīvu un saistību pārvaldības struktūra pārvalda tai pārvestos portfeļus ar nolūku palielināt to vērtību ar minēto portfeļu pārdošanas vai organizētas likvidācijas palīdzību.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu un saistību pārvaldības struktūras darbība atbilst šādām prasībām:
- a) attiecīgā noregulējuma iestāde ir apstiprinājusi aktīvu un saistību pārvaldības struktūras dibināšanas dokumentus;
 - b) atkarībā no aktīvu un saistību pārvaldības struktūras īpašumtiesību struktūras attiecīgā noregulējuma iestāde ieceļ vai apstiprina struktūras pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru;
 - c) attiecīgā noregulējuma iestāde apstiprina pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu atalgojumu un precizē to pienākumus;
 - d) attiecīgā noregulējuma iestāde apstiprina aktīvu un saistību pārvaldības struktūras stratēģiju un riska profilu.
5. Noregulējuma iestādes var īstenot 1. punktā minētās pilnvaras pārvest aktīvus, tiesības vai saistības tikai saistībā ar citiem noregulējuma instrumentiem un ja rodas jebkura no šādām situācijām:
- a) minēto aktīvu, tiesību vai saistību konkrētā tirgus stāvoklis ir tāds, ka minēto aktīvu, tiesību vai saistību likvidācijai saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu būt negatīva ietekme uz vienu vai vairākiem finanšu tirgiem;
 - b) šāds pārvēdums ir nepieciešams, lai veicinātu atlikušo saistību maksātspējīgas izpildes instrumenta izmantošanu vai nodrošinātu noregulējamās sabiedrības vai pagaidu sabiedrības pienācīgu darbību;
 - c) šāds pārvēdums ir nepieciešams, lai maksimāli palielinātu likvidācijas ieņēmumus.
6. Piemērojot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes saskaņā ar 23. pantu un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu nosaka atlīdzību, par kuru aktīvi, tiesības un saistības tiek pārvesti aktīvu un saistību pārvaldības struktūrai. Atlīdzībai var būt nominālvērtība vai negatīva vērtība.
7. Ja noregulējuma iestādes ir piemērojušas pagaidu sabiedrības instrumentu, aktīvu un saistību pārvaldības struktūras pēc pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas var no pagaidu sabiedrības pārņemt aktīvus, tiesības vai saistības.
8. Noregulējuma iestādes var pārvest aktīvus, tiesības vai saistības no noregulējamās sabiedrības vienai vai vairākām aktīvu un saistību pārvaldības struktūrām vairāk nekā vienu reizi un pārvest aktīvus, tiesības vai saistības no vienas vai vairākām aktīvu un saistību pārvaldības struktūrām atpakaļ noregulējamajai sabiedrībai jebkurā no šādām situācijām:
- a) iespēja, ka aktīvus, tiesības vai saistības var pārvest atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, saskaņā ar kuru ir īstenots pārvēdums;
 - b) aktīvi, tiesības vai saistības neietilpst to aktīvu, tiesību vai saistību kategorijās, kas norādītas instrumentā, saskaņā ar kuru ir īstenots pārvēdums, vai neatbilst to pārvešanas nosacījumiem.
- Abos pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos atpakaļpārvēdumu var veikt jebkurā laikposmā un ievērojot visus citus nosacījumus, kas attiecīgajam mērķim norādīti minētajā instrumentā.
- Noregulējamajai sabiedrībai ir pienākums pieņemt atpakaļ jebkādos saskaņā ar pirmās daļas a) un b) apakšpunktu pārvestos aktīvus, tiesības vai saistības.
9. Aktīvu un saistību pārvaldības struktūras mērķi neietver nekādu pienākumu vai atbildību noregulējamās sabiedrības akcionāriem vai kreditoriem. Aktīvu un saistību pārvaldības struktūras pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļi nav atbildīgi pret šādiem akcionāriem vai kreditoriem par darbību vai bezdarbību savu pienākumu izpildē, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem šāda darbība vai bezdarbība bija saistīta ar rupju nolaidību vai nopietnu pārkāpumu, kas tieši skāra šādu akcionāru vai kreditoru tiesības.

Dalībvalstis var noteikt turpmākus ierobežojumus aktīvu un saistību pārvaldības struktūras un tās pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļu atbildībai par darbību un bezdarbību savu pienākumu izpildē.

31. pants

Uzņēmuma pārdošanas instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pircējam, kurš nav pagaidu sabiedrība:

a) noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;

b) visus vai jebkādos noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības.

2. Pārvedumu, kas veikts, ievērojot 1. punktu, veic atbilstīgi komerciāliem noteikumiem, ņemot vērā apstākļus un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu.

Noregulējuma iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pārvedumu varētu veikt saskaņā ar komerciāliem noteikumiem, kas ir atbilstoši vērtējumam, kurš izdarīts saskaņā ar 23. pantu, ņemot vērā lietas apstākļus.

3. Noregulējuma iestādes ar pircēja piekrišanu var atgriezt veiktos pārvedumus, ja to pamato lietas apstākļi. Noregulējamajai sabiedrībai vai sākotnējiem īpašniekiem ir pienākums pieņemt atpakaļ jebkādas pārvestās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai aktīvus, tiesības vai saistības.

4. Ir jāpieprasa, lai pircējiem būtu atbilstīgā atļauja turpināt iegādātā uzņēmuma darbību, kad tiek veikts 1. punktā minētais pārvedums. Uzraudzības iestādes nodrošina saistībā ar minēto pārvedumu iesniegta šādas atļaujas pieteikuma savlaicīgu izskatīšanu.

5. Atkāpjoties no Direktīvas 2009/138/EK 57. līdz 62. panta, ja akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārveduma rezultātā, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, tiktu iegūta vai palielināta būtiska līdzdalība apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 57. panta 1. punktā, minētās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestāde savlaicīgi veic minētajos pantos paredzēto novērtējumu, neaizkavējot uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanu vai neradot šķēršļus noregulējuma darbības noregulējuma mērķu sasniegšanai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja uzraudzības iestāde nav pabeigusi 5. punktā minēto novērtējumu pārveduma dienā, tiek piemēroti šādi noteikumi:

a) šādam akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumam par labu ieguvējam ir tūlītējs juridiskais spēks;

b) novērtējuma perioda un f) apakšpunktā paredzētā pārdošanas perioda laikā tiek apturētas ieguvēja balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, un tās var īstenot tikai noregulējuma iestāde, kurai nav pienākuma šādas balsstiesības izmantot un kura nav atbildīga par to, ka ir izmantojusi vai atturējusies izmantot šādas balsstiesības;

c) novērtējuma perioda un f) apakšpunktā paredzētā pārdošanas perioda laikā šādiem akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumiem nepiemēro Direktīvas 2009/138/EK 62. pantā paredzētos sodus un citus pasākumus par būtiskas līdzdalības iegādes vai atsavināšanas prasību pārkāpumiem;

d) kad uzraudzības iestāde ir pabeigusi savu novērtējumu, tā nekavējoties rakstiski paziņo noregulējuma iestādei un ieguvējam, vai tā apstiprina šādus akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumus par labu ieguvējam vai saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 58. panta 4. punktu iebilst pret tiem;

e) ja uzraudzības iestāde apstiprina šādus akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumus par labu ieguvējam, tiek uzskatīts, ka no brīža, kad noregulējuma iestāde un ieguvējs no uzraudzības iestādes saņēmuši šādu apstiprinājuma paziņojumu, balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, ir tikai ieguvējam;

- f) ja uzraudzības iestāde iebilst pret šādiem akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumiem par labu ieguvējam:
- i) pilnībā spēkā paliek b) apakšpunktā paredzētās balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem;
 - ii) noregulējuma iestāde var prasīt ieguvējam atbrīvoties no šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem pārdošanas perioda laikā, ko nosaka noregulējuma iestāde, ņemot vērā dominējošos tirgus apstākļus;
 - iii) ja ieguvējs neizpilda ii) punktā paredzēto prasību, uzraudzības iestāde ar noregulējuma iestādes piekrišanu var ieguvējam piemērot sodus un citus pasākumus par Direktīvas 2009/138/EK 62. pantā paredzēto būtiskas līdzdalības iegādes vai atsavināšanas prasību pārkāpumiem.

7. Tiesību sniegt pakalpojumus vai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK īstenošanas nolūkā pircējs uzskatāms par noregulējamās sabiedrības turpinājumu un var turpināt īstenot jebkuras šādas tiesības, kuras īstenojusi noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

32. pants

Pagaidu sabiedrības instruments;

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pagaidu sabiedrībai:
 - a) vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
 - b) visus vai jebkādas vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību aktīvus, tiesības vai saistības.
 2. Pagaidu sabiedrība ir juridiska persona, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:
 - a) tā pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskā sektora iestādēm, kuru vidū var būt arī noregulējuma iestāde vai attiecīgā gadījumā apdrošināšanas garantiju sistēma, un tā atrodas noregulējuma iestādes kontrolē;
 - b) tā ir izveidota nolūkā saņemt un turēt dažas vai visas noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai dažus vai visus vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību aktīvus, tiesības un saistības, lai sasniegtu noregulējuma mērķus un pārdotu noregulējamo sabiedrību.
 3. Piemērojot pagaidu sabiedrības instrumentu, noregulējuma iestādes nodrošina, ka pagaidu sabiedrībai pārvesto saistību kopējā vērtība nepārsniedz no noregulējamās sabiedrības pārvesto tiesību un aktīvu kopējo vērtību.
 4. Pēc pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas noregulējuma iestādes, ja to pamato apstākļi, var atgriezt veiktos pārvedumus, un noregulējamajai sabiedrībai vai sākotnējiem īpašniekiem ir pienākums pieņemt atpakaļ jebkādas pārvestos aktīvus, tiesības vai saistības, vai akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, ja to pamato lietas apstākļi, jebkurā no šādām situācijām:
 - a) iespēja, ka konkrētās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības var pārvest atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, ar kuru ir īstenots pārvedums;
 - b) konkrētās akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības neietilpst to akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību kategorijās, kas norādītas instrumentā, ar kuru īstenots pārvedums, vai neatbilst to pārvešanas nosacījumiem.
- Pirmajā daļā minēto atpakaļpārvedumu var veikt jebkurā laikposmā, un tas atbilst visiem citiem nosacījumiem, kas minēti instrumentā, ar kuru īstenots pārvedums.
5. Pēc pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas noregulējuma iestādes var pārvest akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai aktīvus, tiesības vai saistības no pagaidu sabiedrības pircējam, kas ir trešā persona.

6. Pagaidu sabiedrību uzskata par neregulējamās sabiedrības turpinājumu, un tā spēj turpināt īstenot jebkuras tiesības, kuras īstenojusi neregulējamā sabiedrība, attiecībā uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

7. Pagaidu sabiedrības mērķi neietver pienākumus vai atbildību neregulējamās sabiedrības akcionāriem vai kreditoriem. Pagaidu sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļi nav atbildīgi pret šādiem akcionāriem vai kreditoriem par darbību vai bezdarbību savu pienākumu izpildē, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem šāda darbība vai bezdarbība bija saistīta ar rupju nolaidību vai nopietnu pārkāpumu, kas tieši skāra šādu akcionāru vai kreditoru tiesības.

Dalībvalstis var saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteikt turpmākus ierobežojumus pagaidu sabiedrības un tās pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļu atbildībai par darbību un bezdarbību savu pienākumu izpildē.

33. pants

Pagaidu sabiedrības darbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pagaidu sabiedrības darbībā tiek ievērotas šādas prasības:

- a) neregulējuma iestāde ir apstiprinājusi pagaidu sabiedrības dibināšanas dokumentus;
- b) atkarībā no pagaidu sabiedrības īpašumtiesību struktūras neregulējuma iestāde ieceļ vai apstiprina pagaidu sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru;
- c) neregulējuma iestāde apstiprina pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu atalgojumu un nosaka to pienākumus;
- d) neregulējuma iestāde apstiprina pagaidu sabiedrības stratēģiju un riska profilu;
- e) pagaidu sabiedrībai piešķir atļauju saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, un tai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir nepieciešamā atļauja turpināt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tā pārņem tā pārveduma rezultātā, kas veikts, ievērojot šīs direktīvas 42. pantu;
- f) pagaidu sabiedrība atbilst un tās uzraudzība norisinās saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK;
- g) pagaidu sabiedrības darbība atbilst Savienības valsts atbalsta regulējumam, un neregulējuma iestāde tai var noteikt atbilstošus darbības ierobežojumus.

Neatkarīgi no pirmās daļas e) un f) apakšpunktā minētajiem noteikumiem un ja tas nepieciešams neregulējuma mērķu īstenošanai, pagaidu sabiedrību var iedibināt un piešķirt tai atļauju, tās darbības sākumā īslaicīgi neievērojot Direktīvu 2009/138/EK. Šajā nolūkā neregulējuma iestāde iesniedz attiecīgu pieprasījumu uzraudzības iestādei. Ja uzraudzības iestāde nolēmj piešķirt šādu atļauju, tā norāda, uz kādu laikposmu pagaidu sabiedrība tiek atbrīvota no Direktīvas 2009/138/EK prasību ievērošanas. Šis laikposms nepārsniedz 24 mēnešus.

2. Ievērojot ierobežojumus, kas noteikti saskaņā ar Savienības vai valsts konkurences noteikumiem, pagaidu sabiedrības vadība vada pagaidu sabiedrību ar mērķi sasniegt neregulējuma mērķus un, tiklīdz ir atbilstoši tirgus apstākļi, pārdot neregulējamo sabiedrību vai pārvestos aktīvus, tiesības vai saistības vienam vai vairākiem privātā sektora pircējiem.

3. Neregulējuma iestādes nolēmj, ka vienība vairs nav pagaidu sabiedrība, tiklīdz izveidojas jebkura no šādām situācijām:

- a) pagaidu sabiedrība apvienojas ar citu vienību;
- b) pagaidu sabiedrība vairs neatbilst 32. panta 2. punktā minētajām prasībām;
- c) visi vai praktiski visi pagaidu sabiedrības aktīvi, tiesības vai saistības ir pārdoti pircējam, kas ir trešā persona;

d) pagaidu sabiedrības aktīvi ir pilnībā likvidēti, un tās saistības ir pilnībā izpildītas.

4. Ievērojot 26. panta 2. un 5. punktu, visi ieņēmumi, kas gūti pagaidu sabiedrības darbības izbeigšanas rezultātā, pienākas pagaidu sabiedrības akcionāriem.

34. pants

Pārvedums uz apdrošināšanas garantiju sistēmām

1. Atkāpjoties no 32. un 33. panta, dalībvalstis var paredzēt, ka attiecīgai apdrošināšanas garantiju sistēmai tiek uzticēti pagaidu sabiedrības pienākumi un tiesības. Dalībvalstis, nodrošinot apdrošinājuma ņēmēju intereses, apdrošināšanas attiecību nepārtrauktību un prasību izskatīšanu un nodrošinot to, ka šīs direktīvas mērķi joprojām tiek pienācīgi sasniegti, var paredzēt, ka uz šādu apdrošināšanas garantiju sistēmu tiek pārvesti:

a) vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību emitētas akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti; vai

b) visi vai jebkādi vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību aktīvi, tiesības vai saistības.

Noregulējuma iestādes nodrošina, ka uz apdrošināšanas garantiju sistēmu pārvesto saistību kopējā vērtība nepārsniedz no noregulējamās sabiedrības pārvesto tiesību un aktīvu kopējo vērtību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas garantiju sistēma, kurai uzticēti pagaidu sabiedrības pienākumi un tiesības, ievēro šādas prasības:

a) noregulējuma iestāde ir apstiprinājusi pagaidu sabiedrības dibināšanas dokumentus;

b) noregulējuma iestāde apstiprina pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu atalgojumu un nosaka to pienākumus;

c) pagaidu sabiedrība neslēdz jaunus apdrošināšanas līgumus vai nemaina spēkā esošos apdrošināšanas līgumus tā, ka varētu palielināties apdrošināšanas atlīdzības prasības pret pagaidu sabiedrību;

d) apdrošināšanas garantiju sistēmai piemēro apdrošināšanas uzraudzības vispārējos noteikumus un mērķus, lai apdrošinājuma ņēmējiem nodrošinātu pienācīgu aizsardzības līmeni.

Pirmās daļas b) apakšpunktu nepiemēro apdrošināšanas garantiju sistēmai, kurai uzticēti pagaidu sabiedrības pienākumi un tiesības, ja nodotie aktīvi, tiesības, saistības vai īpašumtiesības ir nošķirtas no citiem apdrošināšanas garantiju sistēmas aktīviem, tiesībām un saistībām un ja atlīdzība netiek maksāta no pārvestajiem aktīviem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas garantiju sistēmas finansējums, kas piešķirts ar pagaidu sabiedrības pienākumiem un tiesībām, ir pietiekams, lai turpinātu apdrošināšanas attiecības un garantētu apdrošināšanas prasību izskatīšanu.

4. iedaļa

Norakstīšanas vai konvertācijas instruments

35. pants

Norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta mērķis un piemērošanas joma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma mērķu sasniegšanai noregulējuma iestādes norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu var piemērot jebkurā no šādiem nolūkiem:

- a) lai rekapitalizētu 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētu vienību, kas atbilst 19. panta 1. punktā un 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, ciktāl ir pietiekami, lai piemērotu atlikušo saistību maksātspējīgas izpildes instrumentu un saglabātu savu licenci saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK;
- b) lai konvertētu pašu kapitālā vai samazinātu to prasījumu, tostarp apdrošināšanas atlīdzības prasību, vai parāda instrumentu pamatsummu, kas pārvesti:
 - i) pagaidu uzņēmumam; vai
 - ii) saskaņā aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu vai uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

Piemērojot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu apdrošināšanas atlīdzības prasībām, noregulējuma iestādes var arī pārstrukturēt saistīto apdrošināšanas līgumu noteikumus, lai efektīvāk sasniegtu noregulējuma mērķus. To darot, noregulējuma iestādes ņem vērā ietekmi uz apdrošinājumaņēmēju kolektīvajām interesēm.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes nosaka summu, par kādu kapitāla instrumenti, parāda instrumenti un citas atbilstīgās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē 1. punkta nolūkos, pamatojoties uz vērtējumu, kas veikts saskaņā ar 23. pantu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu visām 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību saistībām, saglabājot to pašreizējo tiesisko formu vai nepieciešamības gadījumā apsverot to tiesiskās formas maiņu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu var piemērot 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības visiem kapitāla instrumentiem un visām saistībām, kuras nav izslēgtas no minētā instrumenta piemērošanas jomas, ievērojot šā panta 5. līdz 8. punktu.

5. Noregulējuma iestādes nepiemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu attiecībā uz šādām saistībām neatkarīgi no tā, vai uz tām attiecas kādas dalībvalsts vai trešās valsts tiesību akti:

- a) nodrošinātas saistības;
- b) saistības pret kredītiestādēm, ieguldījumu brokeru sabiedrībām un apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām, izņemot vienībām, kas ir tajā pašā grupā, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām;
- c) tādas saistības pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, vai to dalībniekiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām un kuras rodas no dalības šādā sistēmā, vai pret Savienībā atļauju saņēmušiem CCP, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešās valsts CCP, kurus atzinusi Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽²⁰⁾, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu;
- d) saistības pret kādu no turpmāk minētajiem:
 - i) darbinieku saistībā ar uzkrāto algu, pensijas pabalstu vai citu fiksētu atalgojumu, izņemot atalgojuma mainīgo daļu, ko neregulē darba koplīgums;
 - ii) komerckreditoru vai tirdzniecības kreditoru, ja saistības rodas no 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētai vienībai piegādātām precēm vai sniegtiem pakalpojumiem, piemēram, IT pakalpojumiem, sabiedriskajiem pakalpojumiem un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas pakalpojumiem, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu minētās vienības darbību nepārtrauktību vai ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu apdrošināšanas seguma nepārtrauktību;
 - iii) nodokļu un sociālā nodrošinājuma iestādēm ar noteikumu, ka minētajām saistībām ir prioritāte saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem;

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- iv) apdrošināšanas garantiju sistēmām, kas rodas no maksājamajām iemaksām saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem;
 - e) saistības, kas izriet no civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2009/103/EK.
6. Dalībvalstis var paredzēt, ka noregulējuma iestādes nepiemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu attiecībā uz:
- a) saistībām, kas izriet no pašreizējām un nākotnes apdrošināšanas atlīdzības prasībām, kuras sedz ar aktīviem saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 275. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
 - b) saistībām, kas izriet no privātās veselības apdrošināšanas līgumiem vai privātās ilgtermiņa aprūpes apdrošināšanas līgumiem, kurus nodrošina kā alternatīvu obligātajam veselības vai ilgtermiņa aprūpes segumam, ko nodrošina tiesību aktos noteiktā sociālā nodrošinājuma sistēma; izslēgšana attiecas tikai uz to attiecīgo saistību daļu, kas aizstāj tiesību aktos noteiktās sociālā nodrošinājuma sistēmas obligāto sastāvdaļu.
7. Šā panta 5. punkta a) apakšpunkts un 6. punkta a) apakšpunkts nekavē noregulējuma iestādes attiecīgos gadījumos īstenot minētās pilnvaras saistībā ar nodrošinātu saistību daļu vai saistībām, kas nodrošinātas ar garantiju, kuras vērtība pārsniedz ar to nodrošināto aktīvu, garantijas, ķīlas vai nodrošinājuma vērtību, vai jebkuru 6. punkta a) apakšpunktā minēto saistību daļu, kas pārsniedz to aktīvu vērtību, kuri iekļauti īpašajā reģistrā, kas minēts Direktīvas 2009/138/EK 276. panta 1. punktā.
8. Izņēmuma gadījumos, kad tiek piemērots norakstīšanas vai konvertācijas instruments, noregulējuma iestādes var izslēgt vai daļēji izslēgt konkrētas saistības no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas jebkurā no šādām situācijām:
- a) neatkarīgi no noregulējuma iestādes labticīgiem centieniem, minētās saistības nav iespējams norakstīt vai konvertēt pieņemamā laika posmā;
 - b) izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai kritisko funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību nodrošinātu tādā veidā, kas saglabā noregulējamās sabiedrības spēju turpināt galvenās darbības, pakalpojumus un darījumus;
 - c) izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai nepieļautu kaitīgas ietekmes izplatību tā, ka tas radītu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts vai Savienības ekonomikā; vai
 - d) norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošana minētajām saistībām izraisītu tādu vērtības iznīcināšanu, ka zaudējumi, ko segtu citi kreditori, būtu lielāki nekā tad, ja minētās saistības izslēgtu no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas; vai
 - e) izslēgšana ir absolūti nepieciešama un samērīga, lai nodrošinātu, ka trešās personas saņem kompensāciju par miesas bojājumiem un kaitējumu, ko sedz apdrošināšanas līgumi saistībā ar trešo personu saistībām, ja šādi līgumi ir obligāti saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.
9. Noregulējuma iestādes ņem vērā, ka tad, ja tiek piemērots norakstīšanas vai konvertācijas instruments, apdrošināšanas līgumi, kuru noteikumi tika pārstrukturēti, ievērojot 1. punkta otro daļu, pēc līguma pārstrukturēšanas atbilst obligātajiem minimālajiem seguma līmeņiem saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

36. pants

Akcionāriem piemērotais režīms norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu, noregulējuma iestādes attiecībā uz akcionāriem veic vienu vai abas šādas darbības:
- a) anulē esošās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai arī pārved tos kreditoriem, kuru prasījumi ir konvertēti;
 - b) ar noteikumu, ka atbilstoši vērtējumam, kas veikts saskaņā ar 23. pantu, noregulējamajai sabiedrībai ir pozitīva neto vērtība – maina esošā akciju kapitāla vai citu īpašumtiesību instrumentu struktūru, attiecīgos kapitāla instrumentus vai parāda instrumentus, ko emitējusi noregulējumā sabiedrība, vai noregulējamās sabiedrības citas atbilstīgās saistības konvertējot akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, ievērojot norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanu.

Attiecībā uz pirmās daļas b) punktu konvertāciju veic, izmantojot konvertācijas koeficientu, ar kuru būtiski maina esošā akciju kapitāla vai citu īpašumtiesību instrumentu struktūru.

2. Apsverot, kuru no 1. punktā minētajām darbībām veikt, noregulējuma iestādes ņem vērā:

a) vērtējumu, kas veikts saskaņā ar 23. pantu;

b) summu, par kādu noregulējuma iestāde novērtējusi, ka jāsamazina pirmā līmeņa kapitāla posteņi un jānoraksta vai jākonvertē attiecīgie kapitāla instrumenti, ievērojot 38. panta 1. punktu.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 2009/138/EK 57. līdz 62. panta, ja kapitāla instrumentu un parāda instrumentu, ko emitējusi noregulējamā sabiedrība, vai noregulējamās sabiedrības citu atbilstīgo saistību konvertācijas rezultātā tiktu iegūta vai palielināta būtiska līdzdalība apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā, kā norādīts minētās direktīvas 57. panta 1. punktā, uzraudzības iestādes savlaicīgi veic minētajos pantos paredzēto novērtējumu, neaizkavējot kapitāla instrumentu konvertāciju un neradot šķēršļus noregulējuma darbības attiecīgo noregulējuma mērķu sasniegšanai.

4. Ja minētās sabiedrības uzraudzības iestāde nav pabeigusi 3. punktā paredzēto novērtējumu dienā, kad tiek konvertēti kapitāla instrumenti, 31. panta 6. punktu piemēro jebkurai ieguvēja iegūtai vai palielinātai būtiskai līdzdalībai, kas izriet no kapitāla instrumentu konvertācijas.

37. pants

Konvertācijas koeficients parāda konvertācijai pašu kapitālā

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma iestādes piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu un īsteno 42. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās pilnvaras, tās dažādām kapitāla instrumentu un saistību kategorijām var piemērot dažādus konvertācijas koeficientus saskaņā ar vienu vai abiem turpmāk minētajiem principiem:

- a) konvertācijas koeficients ietver atbilstošu kompensāciju skartajam kreditoram par jebkādiem zaudējumiem, kas radušies norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas rezultātā;
- b) konvertācijas koeficients, ko piemēro saistībām, kuras atbilstoši piemērojamām maksātnespējas tiesībām uzskata par augstākas kārtas saistībām, ir lielāks nekā tas, ko piemēro pakārtotajām saistībām.

38. pants

Papildu noteikumi, kas reglamentē norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu

1. Noregulējuma iestādes piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu saskaņā ar prasījumu prioritāti parastā maksātnespējas procedūrā tādā veidā, ka tiek iegūti šādi rezultāti:

- a) vispirms tiek samazināti pirmā līmeņa kapitāla posteņi proporcionāli zaudējumiem un to absorbcijas spējas apmērā, un noregulējuma iestāde piemēro vienu vai abas 36. panta 1. punktā minētās darbības attiecībā uz pirmā līmeņa kapitāla instrumentu turētājiem;
- b) otrā līmeņa kapitāla instrumentu pamatsummu noraksta vai konvertē, vai gan noraksta, gan konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos, lai sasniegtu noregulējuma mērķus vai attiecīgo kapitāla instrumentu absorbcijas spējas apmērā, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka;
- c) trešā līmeņa kapitāla instrumentu pamatsummu noraksta vai konvertē, vai gan noraksta, gan konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos, lai sasniegtu noregulējuma mērķus vai attiecīgo kapitāla instrumentu absorbcijas spējas apmērā, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka;
- d) pārējo atbilstīgo saistību pamatsummu vai nesamaksāto summu, kas maksājama attiecībā uz pārējām atbilstīgajām saistībām saskaņā ar prasījumu hierarhiju parastā maksātnespējas procedūrā, tostarp apdrošināšanas atlīdzības prasību prioritāti, kas paredzēta Direktīvas 2009/138/EK 275. panta 1. punktā, noraksta vai konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos, vai gan noraksta, gan konvertē, ciktāl tas vajadzīgs, lai sasniegtu noregulējuma mērķus.

Ja, pamatojoties uz 25. pantā minēto provizorisko vērtējumu, ticis konstatēts, ka norakstīšanas pakāpe pārsniedz prasības, kas novērtētas salīdzinājumā ar 24. panta 2. punktā minēto galīgo vērtējumu, var piemērot vērtības mākslīgas palielināšanas mehānismu, lai vajadzīgajā apmērā atlīdzinātu kreditoriem un pēc tam akcionāriem.

Lemjot par to, vai saistības norakstāmas vai konvertējamas pašu kapitālā, noregulējuma iestādes nekonvertē vienu saistību kategoriju, ja tajā pašā laikā šai saistību kategorijai subordinēta saistību kategorija netiek konvertēta pašu kapitālā vai netiek norakstīta.

Dalībvalstis nodrošina, ka visiem prasījumiem, kas izriet no pašu kapitāla posteņiem, valsts tiesību aktos, ar ko reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, ir zemāka prioritāte nekā jebkuram prasījumam, kas neizriet no pašu kapitāla posteņa. Šīs daļas nolūkos, ciktāl instrumentu tikai daļēji atzīst par pašu kapitāla posteni, visu instrumentu uzskata par prasījumu, kas izriet no pašu kapitāla posteņiem, un tam ir zemāka prioritāte nekā jebkuram prasījumam, kas neizriet no pašu kapitāla posteņa.

2. Ja tiek norakstīta attiecīgā kapitāla instrumenta pamatsumma vai parāda instrumenta vai citu atbilstīgo saistību pamatsumma, piemēro šādus noteikumus:

- a) samazinājums, kas izriet no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas, ir paliekošs, ievērojot jebkādu norakstīšanu saskaņā ar 1. punktā paredzēto atlīdzināšanas mehānismu;
- b) vairs nepaliek nekādu saistību pret attiecīgā kapitāla instrumenta, parāda instrumenta vai citu atbilstīgo saistību turētāju saskaņā vai saistībā ar šāda instrumenta summu, kas ir tikusi norakstīta, izņemot jau uzkrātās saistības un saistības attiecībā uz atbildību par zaudējumiem, kāda varētu iestāties, ja ar pārsūdzības spriedumu tiek konstatēta norakstīšanas pilnvaru nelikumīga īstenošana;
- c) attiecīgā kapitāla instrumenta, parāda instrumenta vai citu atbilstīgo saistību turētājam kompensācija tiek izmaksāta tikai saskaņā ar 3. punktu.

3. Lai veiktu attiecīgo kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citu atbilstīgo saistību konvertāciju saskaņā ar 1. punkta b) un c) apakšpunktu, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības emitētu pirmā līmeņa kapitāla instrumentus attiecīgo kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citu atbilstīgo saistību turētājiem.

Attiecīgos kapitāla instrumentus, parāda instrumentus vai citas atbilstīgās saistības var konvertēt, ar noteikumu, ka ir ievēroti visi šie nosacījumi:

- a) pirmā līmeņa kapitāla instrumentus ir emitējusi apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība vai mātesuzņēmums ar attiecīgās noregulējuma iestādes piekrišanu;
- b) pirmā līmeņa kapitāla instrumenti ir emitēti pirms attiecīgās 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu emisijas, lai valsts vai valdības struktūra sniegtu pašu kapitālu;
- c) pirmā līmeņa kapitāla instrumentus piešķir un pārved tūlīt pēc konvertācijas pilnvaru īstenošanas;
- d) konvertācijas koeficients, kas nosaka pirmā līmeņa kapitāla instrumentu skaitu, kuri tiek sniegti attiecībā uz katru attiecīgo kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citām atbilstīgajām saistībām, atbilst 37. pantam.

4. Pirmā līmeņa kapitāla instrumentu sniegšanai saskaņā ar 3. punktu noregulējuma iestāde var pieprasīt, lai 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības visu laiku saglabātu nepieciešamo iepriekšējo atļauju emitēt attiecīgu skaitu pirmā līmeņa kapitāla instrumentu.

39. pants

Norakstīšanas vai konvertācijas sekas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu un īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 35. panta 1. punktu un 42. panta 1. punkta g) līdz k) apakšpunktu, pamatsummas vai neatmaksātās summas samazinājums, konvertācija vai anulēšana stājas spēkā un ir nekavējoties saistoša noregulējamajai sabiedrībai un skartajiem kreditoriem un akcionāriem.

2. Noregulējuma iestāde pabeidz vai pieprasa, lai tiktu pabeigti visi administratīvie un procedūras uzdevumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanu, tostarp:

- a) izmaiņas visos attiecīgajos reģistros;
- b) akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, vai parāda instrumentu svītrosānu no sarakstiem vai izņemšanu no tirdzniecības;
- c) jaunu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu iekļaušanu sarakstos vai pielaidi tirdzniecībai;
- d) jebkura norakstīta parāda instrumenta atkārtotu iekļaušanu sarakstos vai atkārtotu pielaidi tirdzniecībai bez vajadzības izlaist prospektu, kā prasīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1129 ⁽²¹⁾.

3. Ja noregulējuma iestāde ar 42. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto pilnvaru palīdzību līdz nullei samazina saistību pamatsummu vai neatmaksāto summu, attiecīgās saistības un jebkuri pienākumi vai prasījumi, kas rodas saistībā ar tām un nav uzkrāti brīdī, kad pilnvaras tiek īstenotas, ir visiem nolūkiem uzskatāmi par izpildītiem un nav jāpierāda turpmākajās procedūrās saistībā ar noregulējamo sabiedrību vai jebkādu saistību pārņēmēju vienību turpmākajās likvidācijas procedūrās.

4. Ja noregulējuma iestāde, izmantojot 42. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, saistību pamatsummu vai to nesamaksāto summu samazina daļēji, nevis pilnībā:

- a) saistības izpilda samazinātās summas apmērā;
- b) attiecīgo instrumentu vai līgumu, kas radījis sākotnējās saistības, turpina piemērot saistību atlikušajai pamatsummai vai nesamaksātajai summai, un uz to attiecas jebkādas izmaksājamās procentu summas izmaiņas, lai atspoguļotu pamatsummas samazinājumu, un jebkuras turpmākas noteikumu izmaiņas, kuras noregulējuma iestāde var veikt, izmantojot 42. panta 1. punkta l) apakšpunktā noteiktās pilnvaras.

40. pants

No atvasinātiem instrumentiem izrietošu saistību norakstīšana vai konvertācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras attiecībā uz saistībām, kas izriet no atvasināta instrumenta, tikai slēdzot atvasināto instrumentu pozīcijas vai pēc to slēgšanas. Uzsākot noregulējumu, noregulējuma iestādes ir pilnvarotas izbeigt un slēgt visus atvasināto instrumentu līgumus minētajā nolūkā. Ja atvasināts instruments ir izslēgts no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas saskaņā ar 35. panta 8. punktu, noregulējuma iestādēm nav pienākums izbeigt vai slēgt atvasināto instrumentu līgumu.

2. Ja uz atvasināto instrumentu darījumiem attiecas savstarpējā ieskaits līgums, noregulējuma iestāde vai neatkarīgs vērtētājs saskaņā ar savstarpējā ieskaits līguma noteikumiem nosaka no šiem darījumiem izrietošās saistības neto vērtībā, kas ir daļa no 23. pantā paredzētās vērtēšanas.

3. Noregulējuma iestādes nosaka to saistību vērtību, kuras rada atvasinātie instrumenti, saskaņā ar visu turpmāk uzskaitīto:

- a) atbilstošas metodes atvasināto instrumentu kategoriju, tostarp darījumu, uz kuriem attiecas savstarpējā ieskaits līgumi, vērtības noteikšanai;
- b) principi, lai konstatētu atbilstošo brīdi, kad būtu jānosaka atvasināto instrumentu pozīcijas vērtība;
- c) atbilstošas metodes, lai vērtības iznīcināšanu, ko izraisītu atvasināto instrumentu pozīciju slēgšana un norakstīšana vai konvertācija, salīdzinātu ar to zaudējumu summu, ko norakstīšanas vai konvertācijas gadījumā segtu ar atvasinātajiem instrumentiem.

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1129 (2017. gada 14. jūnijs) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, un ar ko atceļ Direktīvu 2003/71/EK (OV L 168, 30.6.2017., 12. lpp.).

4. EAAPI pēc apspriešanās ar EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē 3. punktā noteiktās metodes un principus attiecībā uz to saistību vērtēšanu, kas izriet no atvasinātajiem instrumentiem. Attiecībā uz atvasināto instrumentu darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējā ieskaits līgums, EAAPI ņem vērā savstarpējā ieskaits līgumā izklāstītās slēgšanas metodes.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2027. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

41. pants

Procesuālo šķēršļu novēršana norakstīšanai vai konvertācijai

1. Ja piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu, dalībvalstis attiecīgā gadījumā pieprasa, lai 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības visu laiku saglabātu atļautā akciju kapitāla vai citu pirmā līmeņa kapitāla instrumentu pietiekamu apjomu nolūkā nodrošināt, ka minētajām sabiedrībām un vienībām nebūtu šķēršļu emitēt pietiekamu skaitu jaunu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu nolūkā nodrošināt, ka ir iespējams efektīvi īstenot saistību konvertāciju akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos.

Noregulējuma iestādes novērtē atbilstību pirmajā daļā paredzētajai prasībai noregulējuma plānu izstrādes un uzturēšanas kontekstā saskaņā ar 9. un 10. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka nav nekādu procesuālo šķēršļu saistību konvertācijai akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, kas pastāv uz to dibināšanas dokumentu vai statūtu pamata, tostarp akcionāru pirkuma tiesības vai prasības, ka kapitāla palielināšanai vajadzīga akcionāru piekrišana.

IV NODAĻA

Noregulējuma pilnvaras

42. pants

Vispārīgās pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras piemērot noregulējuma instrumentus 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām, kas atbilst attiecīgi 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem noregulējuma nosacījumiem. Konkrētāk, noregulējuma iestādēm ir šādas noregulējuma pilnvaras, kuras tās var īstenot atsevišķi vai jebkādā kombinācijā:

- a) pilnvaras pieprasīt jebkurai personai jebkādu informāciju, kas nepieciešama, lai noregulējuma iestāde lemtu par noregulējuma darbību un to sagatavotu, tostarp noregulējuma plānos sniegtās informācijas atjauninājumus un papildinājumus un informāciju, kas jāsniedz, kad tiek veiktas pārbaudes uz vietas;
- b) pilnvaras ņemt savā kontrolē noregulējamo sabiedrību un īstenot visas tiesības un pilnvaras, kas piešķirtas noregulējamās sabiedrības akcionāriem, citiem īpašniekiem un pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai;
- c) pilnvaras aizliegt parakstīt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darījumus un piemērot noregulējamajai sabiedrībai sakārtotas atlikušo saistību maksātpējīgas izpildes procedūru un izbeigt tās darbības;
- d) pilnvaras atļaut pagaidu sabiedrībai, kas iedibināta un saņēmusi atļauju, neievērojot Direktīvu 2009/138/EK, šīs direktīvas 33. panta 1. punkta otrajā daļā minētajā īsajā laikposmā parakstīt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darījumus vai atjaunot esošos darījumus;
- e) pilnvaras pārvest akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, ko emitējusi noregulējamā sabiedrība;

- f) pilnvaras pārvest citai vienībai ar minētās vienības piekrišanu noregulējamās sabiedrības tiesības, aktīvus vai saistības;
- g) pilnvaras pārstrukturēt noregulējamās sabiedrības apdrošināšanas atlīdzības prasības vai samazināt, tostarp samazināt līdz nullei, parāda instrumentu un atbilstīgo saistību pamatsummu vai nesamaksāto summu attiecībā uz tiem, tostarp apdrošināšanas atlīdzības prasības;
- h) pilnvaras konvertēt noregulējamās sabiedrības parāda instrumentus un atbilstīgās saistības, tostarp apdrošināšanas atlīdzības prasības, parastās akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajā vienībā, attiecīgajā mātesuzņēmumā vai pagaidu sabiedrībā, kurai tiek pārvesti 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības aktīvi, tiesības vai saistības;
- i) pilnvaras anulēt noregulējamās sabiedrības emitētos parāda instrumentus, izņemot nodrošinātās saistības, uz kurām attiecas 35. panta 5. punkts;
- j) pilnvaras samazināt, tostarp samazināt līdz nullei, noregulējamās sabiedrības akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu nominālo summu un anulēt šādas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
- k) pilnvaras likt noregulējamai sabiedrībai vai attiecīgam mātesuzņēmumam emitēt jaunas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai citus kapitāla instrumentus, tostarp priekšrocību akcijas un ar nosacījumiem konvertējamus instrumentus;
- l) pilnvaras grozīt vai mainīt termiņu parāda instrumentiem un citām atbilstīgām saistībām, kuras emitējusi noregulējamā sabiedrība, vai grozīt procentu summu, kas maksājama saskaņā ar šādiem instrumentiem un citām atbilstīgām saistībām, vai dienu, no kuras jāsāk maksāt procenti, tostarp ar īslaicīgu maksājuma apturēšanu;
- m) pilnvaras slēgt un izbeigt finanšu līgumus vai atvasinātos instrumentus;
- n) pilnvaras atcelt vai nomainīt noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru un augstāko vadību;
- o) pilnvaras pieprasīt uzraudzības iestādei laikus novērtēt būtiskas līdzdalības pircēju, atkāpjoties no Direktīvas 2009/138/EK 58. pantā noteiktajiem termiņiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes veiktie pasākumi tiek izbeigti, ja to turpināšana kavētu noregulējuma instrumentu izmantošanu.

3. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes netiek pakļautas kādai no šādām prasībām, kas citādi būtu spēkā atbilstīgi valsts tiesību aktiem, līgumam vai citādi:

- a) ņemot vērā 3. panta 8. punktu un 67. panta 1. punktu, prasības saņemt kādas publiskas vai privātas personas, tostarp noregulējamās sabiedrības akcionāru, kreditoru vai apdrošinājumaņēmēju, apstiprinājumu vai piekrišanu;
- b) procesuālās prasības pirms pilnvaru īstenošanas sniegt paziņojumu kādai personai, tostarp jebkādas prasības publicēt visus paziņojumus vai prospektus vai iesniegt vai reģistrēt visus dokumentus jebkādā citā iestādē.

Pirmās daļas b) apakšpunkts neskar 63. un 65. pantā noteiktās prasības un paziņošanas prasības saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka tiktāl, ciktāl jebkuras no šā panta 1. punktā minētajām pilnvarām nav piemērojamas 1. panta 1. punkta piemērošanas jomā esošai vienībai tās specifiskās juridiskās formas – savstarpējas apdrošināšanas sabiedrība vai kooperatīvā sabiedrība – dēļ, noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas ir pēc iespējas līdzīgas šā panta 1. punktā minētajām pilnvarām, tostarp attiecībā uz to ietekmi.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad noregulējuma iestādes īsteno 4. punktā minētās pilnvaras, skartajām personām, tostarp akcionāriem, kreditoriem, apdrošinājumaņēmējiem un darījumu partneriem, tiek piemēroti šīs direktīvas V nodaļā paredzētie aizsardzības pasākumi vai aizsardzības pasākumi, kuriem ir tāda pati ietekme.

43. pants

Papildu pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, kad tās īsteno noregulējuma pilnvaras, ir pilnvarotas veikt visas šādas darbības:

- a) ievērojot 60. pantu, noteikt, ka pārvedums stājas spēkā bez kādām saistībām vai apgrūtinājumiem, kas ietekmē pārvestos finanšu instrumentus, tiesības, aktīvus vai saistības;
- b) atcelt tiesības iegādāties papildu akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
- c) pieprasīt, lai attiecīgā iestāde pārtrauktu vai apturētu pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū vai finanšu instrumentu iekļaušanu oficiālajā sarakstā, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/34/EK⁽²²⁾;
- d) nodrošināt, lai pret saņēmēju attiektos tā, it kā minētais saņēmējs būtu noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz noregulējamās sabiedrības tiesībām vai pienākumiem vai tās veiktajām darbībām, tostarp, ņemot vērā 31. un 32. pantā minētā uzņēmuma pārdošanas instrumenta un pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanu, tiesībām vai pienākumiem saistībā ar līdzdalību tirgus infrastruktūrā;
- e) pieprasīt, lai noregulējamā sabiedrība vai saņēmējs sniegtu viens otram informāciju un palīdzību;
- f) atcelt vai grozīt tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā sabiedrība ir puse, vai aizstāt saņēmēju, kurš ir puse;
- g) bez pārapirošināšanas sabiedrības piekrišanas pārvest jebkādas pārapirošināšanas tiesības, kas sedz pārvestās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas atlīdzības prasības, ja noregulējuma iestāde pilnībā vai daļēji pārved citai vienībai noregulējamās sabiedrības aktīvus un saistības, kas saistīti ar minētajām pārapirošināšanas tiesībām.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos jebkādas tiesības uz kompensāciju, kas paredzētas saskaņā ar šo direktīvu, neuzskata par saistībām vai apgrūtinājumu.

2. Noregulējuma iestādes īsteno 1. punktā noteiktās pilnvaras, ja tās uzskata, ka šāda īstenošana ir atbilstoša, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība ir efektīva, vai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, noregulējuma iestādes, kas īsteno noregulējuma pilnvaras, ir pilnvarotas noteikt nepārtrauktības pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība ir efektīva, un attiecīgā gadījumā nodrošinātu, ka saņēmējs var vadīt pārvesto uzņēmumu. Nepārtrauktības pasākumos jo īpaši ietilpst:

- a) to līgumu nepārtrauktība, kurus noslēgusi noregulējamā sabiedrība, tā, ka saņēmējs uzņemas noregulējamās sabiedrības tiesības un saistības, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir pārvesti, un tieši vai netieši aizstāj noregulējamo sabiedrību visos attiecīgajos līgumsaistību dokumentos;
- b) tas, ka saņēmējs aizstāj noregulējamo sabiedrību jebkurā tiesvedībā, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir pārvesti.

4. Šā panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā minētās pilnvaras neietekmē:

- a) noregulējamās sabiedrības darbinieka tiesības izbeigt darba līgumu;
- b) ievērojot 49., 50. un 51. pantu, līguma pušu tiesības izmantot līgumiskās tiesības, tostarp tiesības to izbeigt, ja saskaņā ar līguma noteikumiem ir tiesības to darīt noregulējamās sabiedrības darbības vai bezdarbības dēļ pirms attiecīgā pārveduma vai saņēmēja darbības vai bezdarbības dēļ pēc attiecīgā pārveduma pabeigšanas.

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem (OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.).

44. pants

Īpašā vadība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var iecelt īpašu vadītāju, nomainot noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru. Dalībvalstis turklāt nodrošina, ka īpašajam vadītājam ir viņa funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, spējas un zināšanas. Dalībvalstis var paredzēt, ka noregulējuma iestāde var iecelt vairākus īpašus vadītājus.

2. Īpašajam vadītājam ir visas noregulējamās sabiedrības akcionāru un pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras pilnvaras. Īpašais vadītājs minētās pilnvaras īsteno noregulējuma iestādes kontrolē. Noregulējuma iestāde var ierobežot īpašā vadītāja darbības vai pieprasīt iepriekšēju piekrišanu konkrētām darbībām.

Noregulējuma iestāde publisko informāciju par 1. punktā minēto iecelšanu un ar šo iecelšanu saistītajiem noteikumiem un nosacījumiem.

3. Īpašajam vadītājam ir ar likumu noteikts pienākums veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu noregulējuma mērķu sasniegšanu un īstenotu noregulējuma iestādes veiktās noregulējuma darbības. Neatbilstības vai konflikta gadījumā ar jebkuru citu sabiedrības statūtos vai valsts tiesību aktos paredzēto vadības pienākumu minētais vadības pienākums prevalē pār šādu citu pienākumu.

4. Dalībvalstis pieprasa, lai īpašais vadītājs savu pilnvaru sākumā un beigās, kā arī regulāros intervālos, ko nosaka noregulējuma iestāde, sagatavo ziņojumus noregulējuma iestādei. Minētajos ziņojumos detalizēti izklāsta noregulējamās sabiedrības finansiālo stāvokli un norāda veikto pasākumu iemeslus.

5. Īpašo vadītāju vai vadītājus iecel uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu. Minēto termiņu var atjaunot, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka joprojām pastāv nosacījumi īpašā vadītāja iecelšanai.

6. Noregulējuma iestāde var jebkurā laikā atcelt īpašo vadītāju.

45. pants

Pilnvaras attiecībā uz operacionālo pakalpojumu un mehānismu nodrošināšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pieprasīt, lai noregulējamā sabiedrība vai jebkura no grupas vienībām nodrošinātu jebkādas operacionālos pakalpojumus vai mehānismus, kas ir vajadzīgi, lai saņēmējs varētu efektīvi vadīt tam pārvesto uzņēmumu, tostarp ja noregulējamā sabiedrība vai attiecīgā grupas vienība ir sākusi parasto maksātspējas procedūru.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka preces un pakalpojumi, ko noregulējamajai sabiedrībai tieši vai netieši piegādā pamatpakalpojumu sniedzējs, tas var turpināt piegādāt pēc noregulējuma darbības veikšanas, ja:

- a) pamatpakalpojumu sniedzēja aktīvi ir mazāki par tās saistībām, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka pamatpakalpojumu sniedzēja aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām; vai
- b) pamatpakalpojumu sniedzējs noteiktajā termiņā nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka pamatpakalpojumu sniedzējs tuvākajā laikā būs šādā situācijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka to noregulējuma iestādēm ir pilnvaras panākt to pienākumu izpildi, kuri, ievērojot 1. punktu, uzlikti grupas vienībām, ko to teritorijā iedibinājušas citās dalībvalstīs iedibinātas noregulējuma iestādes.

4. Operacionālie pakalpojumi un mehānismi, ko nodrošina saskaņā ar 1. un 3. punktu, tiek nodrošināti ar šādiem noteikumiem:

- a) ja operacionālie pakalpojumi un mehānismi saskaņā ar līgumu ir nodrošināti noregulējamajai sabiedrībai pirms noregulējuma darbības veikšanas un minētā līguma darbības laik – ar tādiem pašiem noteikumiem;

b) ja līguma nav vai ja līguma termiņš beidzies – ar saprātīgiem noteikumiem.

46. pants

Pilnvaras panākt, ka citas dalībvalstis izpilda krīzes vadības pasākumus

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja, pārvedot akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus vai aktīvus, tiesības vai saistības, pārved arī aktīvus, kas atrodas dalībvalstī, kura nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, vai tiesības vai saistības, kuras regulē tādas dalībvalsts tiesību akti, kas nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, pārvešana tiek uzskatīta par notikušu šajā citā dalībvalstī vai atbilstīgi šīs citas dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Noregulējuma iestādei, kas veikusi pārvešanu vai ir paredzējusi to veikt, dalībvalstis nodrošina visu iespējamo palīdzību, lai garantētu, ka akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti vai aktīvi, tiesības vai saistības saņēmējam tiek pārvesti saskaņā ar piemērojamām valsts tiesību aktu prasībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka akcionāriem, kreditoriem un trešām personām, ko skar 1. punktā minētais akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību pārvedums, nav tiesību novērst, apšaubīt vai atlikt pārvešanu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem, kurā aktīvi atrodas, vai tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, tiesības vai saistības.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citu atbilstīgo saistību pamatsumma tiek samazināta vai šādas saistības vai instrumenti tiek konvertēti saskaņā ar citas dalībvalsts noregulējuma iestādes norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu attiecībā uz noregulējamo sabiedrību, ja attiecīgās saistības vai instrumenti:

a) ir reglamentēti tādas dalībvalsts tiesību aktos, kas nav tās noregulējuma iestādes dalībvalsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras;

b) ir pret kreditoriem, kas atrodas dalībvalstī, kas nav tās noregulējuma iestādes dalībvalsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka akcionāri un kreditori, kurus skar 4. punktā minēto norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana, nav tiesīgi saskaņā ne ar kādiem dalībvalsts, kas nav tās noregulējuma iestādes dalībvalsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, tiesību aktu noteikumiem apstrīdēt instrumenta vai saistību pamatsummas samazināšanu vai attiecīgi konvertāciju.

6. Katra dalībvalsts nodrošina, ka saskaņā ar noregulējuma iestādes dalībvalsts tiesību aktiem tiek noteikti visi šie aspekti:

a) akcionāru, kreditoru un trešo personu tiesības saskaņā ar 67. pantu pārsūdzēt šā panta 1. punktā minēto akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību pārvedumu;

b) kreditoru tiesības saskaņā ar 67. pantu pārsūdzēt šā panta 4. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto instrumentu vai saistību pamatsummas samazināšanu vai konvertāciju;

c) daļējas pārvešanas aizsardzības pasākumi, kā norādīts V nodaļā, saistībā ar 1. punktā minētajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

47. pants

Pilnvaras attiecībā uz aktīviem, tiesībām, saistībām, akcijām un citiem īpašumtiesību instrumentiem, kas atrodas trešās valstīs vai kurus reglamentē trešo valstu tiesību akti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma darbība saistīta ar rīcību attiecībā uz aktīviem, kas atrodas trešā valstī, vai akcijām, citiem īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām, ko reglamentē trešās valsts tiesību akti, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai:

- a) persona, kas īsteno noregulējamās sabiedrības kontroli, un saņēmējs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka noregulējuma darbība stājas spēkā;
- b) personai, kas īsteno noregulējamās sabiedrības kontroli, ir pienākums turēt akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus vai tiesības vai uzņemties atbildību par saistībām saņēmēja vārdā līdz brīdim, kad noregulējuma darbība stājas spēkā;
- c) pamatotus saņēmēja izdevumus, kas atbilstoši radušies, veicot a) un b) apakšpunktā noteiktās darbības, sedz jebkāda 26. panta 5. punktā izklāstītā veidā.

2. Lai atvieglotu iespējamo darbību, ievērojot šā panta 1. punktu, dalībvalstis nosaka prasību 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām iekļaut saistītajos līgumos noteikumus, kas paredz, ka akcionāri, kreditori vai tāda līguma līgumslēdzēja puses, kas rada saistības, atzīst, ka saistībām var piemērot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, un piekrist, ka tiem ir saistoša jebkura maksājamās pamatsummas vai nesamaksātās summas samazināšana, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot minētās pilnvaras.

Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var pieprasīt 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām sniegt minētajām noregulējuma iestādēm neatkarīga juridiskā eksperta sagatavotu pamatotu juridisku atzinumu, kurā apstiprināta šādu līguma noteikumu juridiskā izpildāmība un spēkā esība.

3. Ja noregulējuma iestāde novērtē, ka, neskatoties uz visiem vajadzīgajiem pasākumiem, ko saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu ir veikusi persona, kura īsteno noregulējamās sabiedrības kontroli, pastāv ļoti maza iespēja, ka noregulējuma darbība būs spēkā attiecībā uz konkrētiem aktīviem, kas atrodas trešā valstī, vai konkrētām akcijām, citiem īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām, ko reglamentē trešās valsts tiesību akti, noregulējuma iestāde neveic noregulējuma darbību. Ja noregulējuma iestāde jau ir devusi rīkojumu veikt noregulējuma darbību, minētais rīkojums zaudē spēku attiecībā uz attiecīgajiem aktīviem, akcijām, īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām.

48. pants

Atsevišķu līguma noteikumu izslēgšana

1. Krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, kurš ir veikts attiecībā uz vienību, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien saskaņā ar attiecīgās vienības noslēgtu līgumu nav uzskatāms par izpildes notikumu Direktīvas 2002/47/EK nozīmē vai par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē, ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskas saistības saskaņā ar minēto līgumu, tostarp maksājuma un piegādes saistības, kā arī tiek sniegts nodrošinājums.

Turklāt šāds krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums vien nav uzskatāms par izpildes notikumu Direktīvas 2002/47/EK nozīmē vai par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē saskaņā ar līgumu, ko noslēdzis:

- a) meitasuzņēmums, ja mātesuzņēmums vai jebkura grupas vienība garantē vai citādi atbalsta saistības saskaņā ar minēto līgumu; vai
- b) jebkura grupas vienība, ja līgums ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi.

2. Ja trešās valsts noregulējuma procedūra ir atzīta, ievērojot 76. pantu, vai ja nav atzīta un tā nolemj noregulējuma iestāde, trešās valsts noregulējuma procedūru šā panta nolūkā uzskata par krīzes vadības pasākumu.

3. Ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskas saistības saskaņā ar līgumu, tostarp maksājuma un piegādes saistības, kā arī tiek sniegts nodrošinājums, krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien nav pamats, lai kāds varētu:

- a) īstenot jebkādas izbeigšanas, apturēšanas, grozišanas, savstarpēja ieskaita vai savstarpējas dzēšanas tiesības, tostarp attiecībā uz līgumiem, ko noslēdzis:

- i) meitasuzņēmums, ja saistības saskaņā ar līgumu garantē vai kā citādi atbalsta grupas vienība;

- ii) jebkura grupas vienība, ja līgums ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi;
 - b) iegūt īpašumā, pārņemt kontrolē vai piemērot nodrošinājumu jebkuras 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības vai jebkuras grupas vienības īpašumam saistībā ar līgumu, kas ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi;
 - c) ietekmēt jebkuras 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības vai jebkuras grupas vienības līgumtiesības saistībā ar līgumu, kas ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi.
4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neskar personas tiesības veikt darbības, kas minētas 3. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, ja minētās tiesības rodas sakarā ar notikumu, kas nav krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, vai sakarā ar jebkuru notikumu, kurš ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu.
5. Apturēšana vai ierobežošana saskaņā ar 49. vai 50. pantu nav uzskatāma par līgumsaistību neizpildi šā panta 1. un 3. punkta un 51. panta 1. punkta nolūkos.
6. Šā panta noteikumus uzskata par prevalējošu imperatīvu normu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008⁽²³⁾ 9. panta nozīmē.

49. pants

Pilnvaras apturēt noteiktus pienākumus

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras apturēt jebkuras maksājuma vai piegādes saistības, ievērojot jebkuru līgumu, kurā noregulējamā sabiedrība ir puse, no paziņojuma par apturēšanu publicēšanas saskaņā ar 65. panta 3. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā darbojas noregulējamās sabiedrības noregulējuma iestāde.
2. Maksājuma vai piegādes saistības, kuru termiņš būtu iestājies 1. punktā minētajā apturēšanas periodā, izpilda tūlīt pēc apturēšanas perioda beigām.
3. Ja noregulējamās sabiedrības maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši līgumam ir apturētas saskaņā ar 1. punktu, noregulējamās sabiedrības darījuma partneru maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši minētajam līgumam aptur uz tādu pašu laikposmu.
4. Apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro maksājuma un piegādes saistībām pret:
- a) sistēmām un sistēmu operatoriem, kas izraudzīti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK;
 - b) Savienībā atļauju saņēmumiem CCP, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešās valsts CCP, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu.
5. Īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo pantu, noregulējuma iestādes ņem vērā minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi.

Noregulējuma iestādes nosaka minēto pilnvaru darbības jomu, ņemot vērā katra konkrētā gadījuma apstākļus.

50. pants

Pilnvaras ierobežot nodrošinājuma tiesību īstenošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras ierobežot noregulējamās sabiedrības nodrošināto kreditoru nodrošinājuma tiesību izpildi attiecībā uz jebkuriem minētās sabiedrības aktīviem no paziņojuma par ierobežošanu publicēšanas saskaņā ar 65. panta 3. punktu līdz pusnaktij noregulējamās sabiedrības noregulējuma iestādes dalībvalstī tās darba dienas beigās, kura seko minētajai publicēšanai.

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

2. Ierobežojumu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro:
 - a) Direktīvas 98/26/EK nolūkos izraudzīto sistēmu vai sistēmu operatoru nodrošinājuma tiesībām;
 - b) Savienībā atļauju saņēmušiem CCP, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešās valsts CCP, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu.
3. Ja piemēro 62. pantu, noregulējuma iestādes nodrošina, ka jebkuri ierobežojumi, kas noteikti, ievērojot šā panta 1. punktā minētās pilnvaras, ir konsekventi visās grupas vienībās, kurām veic noregulējuma darbību.

51. pants

Pilnvaras uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras jebkurai pusei, kas ir noslēgusi līgumu ar noregulējamo sabiedrību, apturēt izbeigšanas tiesības no paziņojuma publicēšanas saskaņā ar 65. panta 3. punktu līdz pusnaktij noregulējamās sabiedrības noregulējuma iestādes dalībvalstī tās darba dienas beigās, kura seko minētajai publicēšanai, ar noteikumu, ka aizvien tiek izpildītas maksājuma un piegādes saistības un nodrošinājuma sniegšana.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras jebkurai pusei, kas ir noslēgusi līgumu ar noregulējamās sabiedrības meitasuzņēmumu, apturēt izbeigšanas tiesības, ja ir izpildīts jebkurš no šiem nosacījumiem:
 - a) pienākumus saskaņā ar minēto līgumu ir garantējusi vai kā citādi atbalstījusi noregulējamā sabiedrība;
 - b) izbeigšanas tiesības saskaņā ar minēto līgumu pamatojas vienīgi uz noregulējamās sabiedrības maksātnespēju vai finansiālo stāvokli;
 - c) gadījumā, ja attiecībā uz noregulējamo sabiedrību ir tikušas vai var tikt īstenotas pārveduma pilnvaras, vai nu:
 - i) visi meitasuzņēmuma aktīvi un saistības saistībā ar minēto līgumu ir tikuši vai var tikt pārvesti saņēmējam un viņš tos ir pieņēmis; vai
 - ii) noregulējuma iestāde jebkādā citā veidā nodrošina šādu pienākumu pienācīgu aizsardzību.

Izbeigšanas tiesību apturēšana stājas spēkā no paziņojuma publicēšanas saskaņā ar 65. panta 3. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā noregulējamās sabiedrības meitasuzņēmums ir iedibināts.

3. Apturēšanu saskaņā ar 1. vai 2. punktu nepiemēro:
 - a) sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK nolūkā; vai
 - b) Savienībā atļauju saņēmušiem CCP, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešās valsts CCP, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu.
4. Persona var īstenot izbeigšanas tiesības saskaņā ar līgumu pirms 1. vai 2. punktā minētā perioda beigām, ja minētā persona saņem paziņojumu no noregulējuma iestādes, ka tiesības un saistības, uz kurām attiecas līgums, nav:
 - a) pārvedamas citai vienībai; vai
 - b) norakstāmas vai konvertējamas saskaņā ar 35. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

5. Ja noregulējuma iestāde īsteno šā panta 1. vai 2. punktā minētās pilnvaras apturēt izbeigšanas tiesības un, ievērojot šā panta 4. punktu, nav sniegts nekāds paziņojums, minētās izbeigšanas tiesības, beidzoties apturēšanas perioda termiņam, saskaņā ar 48. pantu var īstenot šādi:

- a) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas līgums, ir pārvestas citai vienībai, darījuma partneris var īstenot minētās izbeigšanas tiesības saskaņā ar minētā līguma noteikumiem tikai saņēmēja pastāvīgas vai turpmākas izpildes notikuma gadījumā;
- b) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas līgums, paliek noregulējamajai sabiedrībai un noregulējuma iestāde nav piemērojusi minētajam līgumam norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu 35. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā nolūkā, darījuma partneris var īstenot izbeigšanas tiesības saskaņā ar minētā līguma noteikumiem, beidzoties šā panta 1. punktā minētās apturēšanas termiņam.

52. pants

Noregulējuma atlikšanas pilnvaru līgumiska atzīšana

1. Dalībvalstis nosaka prasību 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām jebkurā finanšu līgumā, kuru tās noslēdz un kuru reglamentē trešo valstu tiesību akti, iekļaut noteikumus, saskaņā ar kuriem puses atzīst, ka uz finanšu līgumu var attiekties noregulējuma iestādes pilnvaru īstenošana attiecībā uz tiesību un saistību apturēšanu vai ierobežošanu saskaņā ar 49., 50. un 51. pantu, un atzīst, ka tām ir saistošas 48. panta prasības.
2. Dalībvalstis var arī noteikt prasību galvenajiem mātesuzņēmumiem nodrošināt, ka to trešo valstu meitasuzņēmumi, kas ir 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības, 1. punktā minētajos finanšu līgumos iekļauj noteikumus, lai izslēgtu to, ka noregulējuma iestādes pilnvaru īstenošana attiecībā uz galvenā mātesuzņēmuma tiesību un saistību apturēšanu vai ierobežošanu saskaņā ar 1. punktu tiek uzskatīta par atbilstošu pamatu pirmstermiņa izbeigšanas, apturēšanas, grozīšanas, savstarpēja ieskaita un savstarpējas dzēšanas tiesību īstenošanai vai nodrošinājuma tiesību īstenošanai saistībā ar minētajiem līgumiem.
3. Šā panta 1. punktu piemēro finanšu līgumam, kas:
 - a) rada jaunas saistības vai būtiski groza esošās saistības pēc tam, kad stājas spēkā noteikumi, kas pieņemti valsts līmenī, lai transponētu šo pantu;
 - b) paredz vienu vai vairāku izbeigšanas tiesību īstenošanu vai tiesības īstenot nodrošinājuma tiesības, kurām tiktu piemērots 48., 49., 50. vai 51. pants, ja finanšu līgumu reglamentētu dalībvalsts tiesību akti.
4. Tas, ka 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība neiekļauj savos finanšu līgumos šā panta 1. punktā minētos līguma noteikumus, neliedz noregulējuma iestādei piemērot 48., 49., 50. vai 51. pantā minētās pilnvaras saistībā ar minētajiem finanšu līgumiem.
5. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu 1. punktā minētā līguma noteikumu saturu, ņemot vērā tajā minēto vienību dažādos uzņēmējdarbības modeļus.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2027. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

53. pants

Pilnvaras uz laiku apturēt izpirkšanas tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras uz laiku ierobežot vai apturēt apdrošinājumaņēmēju izpirkšanas tiesības attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas līgumiem, ko noslēgusi noregulējamā sabiedrība, ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskās saistības saskaņā ar līgumiem un jo īpaši maksājuma saistības apdrošinājumaņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju vai cietušo personu labā.
2. Šā panta 1. punktā minētās pilnvaras izmanto tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai atvieglotu viena vai vairāku noregulējuma instrumentu piemērošanu. Minētās pilnvaras ir spēkā laikposmā, kas precizēts saskaņā ar 65. panta 3. punktu publicētajā paziņojumā par apturēšanu.

54. pants

Noregulējuma pilnvaru īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj noregulējamo sabiedrību pārņemt savā kontrolē tā, lai:
 - a) vadītu noregulējamo sabiedrību, veiktu tās darbības un sniegtu pakalpojumus ar visām tās akcionāru un pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras pilnvarām;
 - b) pārvaldītu un rīkotos ar noregulējamās sabiedrības aktīviem un īpašumu.

Pirmajā daļā paredzēto kontroli var īstenot tieši noregulējuma iestāde vai netieši tās iecelta persona vai personas. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulēšanas laikā nevar izmantot balsstiesības, ko piešķir noregulējamās sabiedrības akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti.

2. Ņemot vērā 67. pantā minētās pārsūdzības tiesības, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj veikt noregulējuma darbību, izmantojot izpildrīkojumu saskaņā ar valsts administratīvo kompetenci un procedūrām, neīstenojot kontroli pār noregulējamo sabiedrību.

3. Noregulējuma iestādes katrā konkrētajā gadījumā pieņem lēmumu, vai ir lietderīgi veikt noregulējuma darbību ar 1. vai 2. punktā noteiktajiem līdzekļiem, ņemot vērā noregulējuma mērķus un 22. pantā noteiktos vispārīgos principus, kas reglamentē noregulējumu, konkrētās noregulējamās sabiedrības īpašos apstākļos un nepieciešamību veicināt pārrobežu grupu efektīvu noregulējumu.

4. Noregulējuma iestādes neuzskata par “ēnu” direktoriem vai *de facto* direktoriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

V NODAĻA

Aizsardzības pasākumi

55. pants

Akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem piemērotais režīms daļējas pārvešanas un norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad ir piemērots viens vai vairāki noregulējuma instrumenti, izņemot situācijā, kas aprakstīta šā panta 2. punktā, un kad noregulējuma iestādes pārved tikai daļu noregulējamās sabiedrības tiesību, aktīvu un saistību, akcionāri, apdrošinājumaņēmēji, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji, prasītāji un citi kreditori, kuru prasījumi nav pārvesti, saņem atlīdzību par saviem prasījumiem vismaz tikpat daudz, cik tie būtu saņēmuši, ja noregulējamā sabiedrība būtu likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā laikā, kad tika pieņemts 64. pantā minētais lēmums.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad ir piemērots viens vai vairāki 26. panta 3. punktā minētie noregulējuma instrumenti un ja noregulējuma iestādes piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu, akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem, kuru prasījumi ir norakstīti vai konvertēti kapitālā, tas nerada lielākus zaudējumus kā tad, ja noregulējamā sabiedrība būtu nekavējoties likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā laikā, kad tika pieņemts 64. pantā minētais lēmums.

56. pants

Režīmu atšķirību vērtēšana

1. Lai novērtētu, vai akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem būtu piemērots labāks režīms, ja noregulējamā sabiedrība būtu sākusī parasto maksātnespējas procedūru, dalībvalstis nodrošina, ka iespējami drīz pēc noregulējuma darbības vai darbību veikšanas neatkarīga persona veic vērtēšanu. Minētā vērtēšana ir atšķirīga no vērtēšanas, ko veic saskaņā ar 23. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā vērtēšanā nosaka:

a) kāds režīms būtu ticis piemērots akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem vai attiecīgajām apdrošināšanas garantiju sistēmām, ja noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusī parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 64. pantā minētais lēmums;

b) kāds režīms faktiski ir ticis piemērots akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem noregulējamās sabiedrības noregulēšanā;

c) vai a) apakšpunktā minētais režīms atšķiras no b) apakšpunktā minētā režīma.

3. Vērtēšanā:

a) tiek pieņemts, ka noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusī parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 64. pantā minētais lēmums;

b) tiek pieņemts, ka noregulējuma darbība vai darbības nav tikušas veiktas;

c) ņem vērā komerciāli pamatotu aplēsi par jau nopirkto polišu aizstāšanas izmaksām, tostarp starpniecības un slēgšanas maksām, attiecīgām apdrošinājumaņēmēju kohortām laikā, kad tika pieņemts 64. pantā minētais lēmums;

d) netiek ņemts vērā nekāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem noregulējamai sabiedrībai.

4. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu metodiku šajā pantā minētajai vērtēšanai, jo īpaši metodiku, lai novērtētu režīmu, kāds akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem būtu ticis piemērots, ja noregulējamā sabiedrība būtu sākusī maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 64. pantā minētais lēmums un metodika aizstāšanas izmaksu aplēšanai.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2027. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

57. pants

Aizsardzības pasākumi akcionāriem, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, kad saskaņā ar 56. pantu veiktajā vērtēšanā ir konstatēts, ka jebkuram 55. pantā minētajam akcionāram, apdrošinājumaņēmējam, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam, prasītājam vai citam kreditoram vai attiecīgā gadījumā apdrošināšanas garantiju sistēmai saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir radušies lielāki zaudējumi par tiem, kas būtu radušies likvidācijā parastā maksātnespējas procedūrā, tam ir tiesības uz starpības izmaksu.

58. pants

Darījumu partneru aizsardzības pasākumi daļējas pārvešanas gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgu aizsardzību šādiem pasākumiem un darījumu partneriem šādu vienošanos gadījumā:
 - a) nodrošinājums, kur personai uz nodrošinājuma pamata ir faktiskas vai iespējamās tiesības uz aktīviem vai tiesībām, uz ko attiecas pārvedums, neatkarīgi no tā, vai minētās tiesības ir nodrošinātas ar konkrētiem aktīviem vai tiesībām, vai ar mainīgu maksu vai tamlīdzīgu pasākumu;
 - b) līgumi par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, ar kuriem nodrošinājums, kas nostiprina vai sedz noteiktu pienākumu izpildi, tiek sniegts ar aktīvu pilnīgu īpašumtiesību pārvešanu no nodrošinājuma devēja nodrošinājuma ņēmējam ar noteikumiem, kas paredz nodrošinājuma ņēmējam pārvest aktīvus, ja tiek izpildīti minētie noteiktie pienākumi;
 - c) vienošanas par ieskaitu, saskaņā ar kuru divus vai vairākus prasījumus vai saistības noregulējamās sabiedrības un darījuma partnera starpā var savstarpēji dzēst;
 - d) savstarpējā ieskaita līgumi;
 - e) tirgum piesaistītas polises vai citi norobežoti portfeļi;
 - f) pārapirošināšanas līgumi;
 - g) strukturētā finansējuma līgumi, tostarp vērtspapīrošana un instrumenti, ko izmanto riska ierobežošanas nolūkā, kuri veido nodrošinājuma portfeļa neatņemamu daļu un kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek nodrošināti un ietver to, ka nodrošinājumu piešķir un uztur līgumslēdzēja puse vai pilnvarotais, pārstāvis vai izvirzīta persona.

Aizsardzības veidu, kas ir piemērots pirmās daļas a) līdz g) apakšpunktā noteiktajām līgumu kategorijām, izvēlas saskaņā ar 59. līdz 62. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzību, kas precizēta 1. punktā, piemēro šādos gadījumos:
 - a) noregulējuma iestāde pārved citai vienībai vai, piemērojot noregulējuma instrumentu, no pagaidu sabiedrības vai aktīvu un saistību pārvaldības struktūras citai personai daļu, bet ne visus noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības;
 - b) noregulējuma iestāde īsteno pilnvaras, kas precizētas 43. panta 1. punkta f) apakšpunktā.
3. Prasību saskaņā ar 1. punktu piemēro neatkarīgi no iesaistīto personu skaita un neatkarīgi no tā, vai vienošanās:
 - a) ir izveidotas ar līgumu, trastiem vai citiem līdzekļiem, vai rodas automātiski, darbojoties tiesību aktiem;
 - b) tās pilnībā vai daļēji reglamentē citas dalībvalsts vai trešās valsts tiesību akti vai tās rodas saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

59. pants

Līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu, savstarpējā ieskaita līgumu un pārapirošināšanas līgumu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota piemērota aizsardzība līgumiem par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumiem un savstarpējā ieskaita līgumiem, un pārapirošināšanas līgumiem, lai novērstu dažu, bet ne visu tādu tiesību un saistību pārvešanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu, savstarpējā ieskaita līgumu vai pārapirošināšanas līgumu starp noregulējamo sabiedrību un citu personu un tādu tiesību un saistību grozīšanu vai

izbeigšanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar šādu līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu, savstarpējā ieskaista līgumu vai pārapdrošināšanas līgumu, izmantojot papildu pilnvaras.

Pirmās daļas nolūkos tiesības un saistības uzskata par aizsargātām saskaņā ar līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu, savstarpējā ieskaista līgumu vai pārapdrošināšanas līgumu, ja līguma vai vienošanās puses ir tiesīgas veikt šo tiesību un saistību savstarpēju dzēšanu vai savstarpēju ieskaitu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta gadījumos, kad ir nepieciešams labāk aizsargāt apdrošinājuma ņēmējus, nodrošinot, ka pārvestās apdrošināšanas polises joprojām atbilst attiecīgajām juridiskajām prasībām attiecībā uz obligātajiem seguma minimālajiem līmeņiem saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, noregulējuma iestādes var pārvest tos līgumu portfeļus, kas ir 1. punktā minēto vienošanos un līgumu daļa, nepārvedot citus aktīvus, tiesības un saistības, kas to pašu vienošanos un līgumu daļa, un var pārvest, grozīt vai izbeigt minētos aktīvus, tiesības un citas saistības, nepārvedot līgumu portfeļus.

60. pants

Nodrošinājuma pasākumu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota atbilstoša aizsardzība saistībām, kas nodrošinātas saskaņā ar nodrošinājuma pasākumiem, lai novērstu vienu vai vairākas no šīm darbībām:

- a) tādu aktīvu pārvešana, ar kuriem ir nodrošinātas saistības, ja vien nepārved arī minētās saistības un ieguvumu no nodrošinājuma;
- b) nodrošinātu saistību pārvešana, ja vien nepārved arī ieguvumu no nodrošinājuma;
- c) ieguvuma no nodrošinājuma pārvešana, ja vien nepārved arī nodrošinātās saistības;
- d) nodrošinājuma līguma grozīšana vai izbeigšana, izmantojot papildu pilnvaras, ja grozīšanas vai izbeigšanas dēļ saistības vairs nebūtu nodrošinātas.

2. Neatkarīgi no 1. punkta gadījumos, kad ir nepieciešams labāk aizsargāt apdrošinājuma ņēmējus, nodrošinot, ka pārvestās apdrošināšanas polises joprojām atbilst attiecīgajām juridiskajām prasībām attiecībā uz obligātajiem seguma minimālajiem līmeņiem saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, noregulējuma iestādes var pārvest tos līgumu portfeļus, kas ir daļa no 1. punktā minētajiem līgumiem, nepārvedot citus aktīvus, tiesības un saistības, kas ir daļa no tiem pašiem līgumiem, un var pārvest, grozīt vai izbeigt minētos aktīvus, tiesības un citas saistības, nepārvedot līgumu portfeļus.

61. pants

Strukturētā finansējuma līgumu un citu norobežoto portfeļu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka strukturētā finansējuma līgumiem vai citiem norobežotajiem portfeļiem, tostarp 58. panta 1. punkta e) un g) apakšpunktā minētajiem līgumiem, ir atbilstoša aizsardzība, lai novērstu kādu no šīm darbībām:

- a) tādu aktīvu, tiesību un saistību daļas, bet ne to visu, pārvešana, kas ir strukturētā finansējuma līgumi vai citi norobežotie portfeļi, vai to daļa, tostarp 58. panta 1. punkta e) un g) apakšpunktā minētie līgumi, kuros noregulējamā sabiedrība ir puse;
- b) izbeigšana vai grozīšana, izmantojot papildu pilnvaras, attiecībā uz aktīviem, tiesībām un saistībām, kas ir strukturētā finansējuma līgumi vai citi norobežotie portfeļi, vai to daļa, tostarp 58. panta 1. punkta e) un g) apakšpunktā minētie līgumi, kuros noregulējamā sabiedrība ir puse.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja tas vajadzīgs, lai labāk sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un jo īpaši lai nodrošinātu apdrošinājuma ņēmēju labāku aizsardzību, noregulējuma iestādes var pārvest, grozīt vai izbeigt aktīvus, tiesības vai saistības, kas ir daļa no tā paša līguma.

62. pants

Dalēja pārvešana – tirdzniecības, tīrvērtes un norēķinu sistēmu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma instrumenta piemērošana neietekmē tādu sistēmu darbību un tādu sistēmu noteikumus, uz ko attiecas Direktīva 98/26/EK, ja noregulējuma iestāde veic kādu no šīm darbībām:

- a) pārved dažus, bet ne visus noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības citai vienībai;
- b) izmanto 43. pantā paredzētās papildu pilnvaras atcelt vai grozīt tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā sabiedrība ir puse, vai aizvietot pusi, kura ir saņēmējs.

2. Ar šā panta 1. punktā minēto pārvešanu, atcelšanu vai grozīšanu netiek:

- a) atsaukts pārveduma rīkojums pretrunā Direktīvas 98/26/EK 5. pantam;
- b) mainīta vai traucēta pārveduma rīkojumu un ieskaita izpildāmība, kā noteikts Direktīvas 98/26/EK 3. un 5. pantā, līdzekļu, vērtspapīru vai kredīta izmantošana, kā noteikts minētās direktīvas 4. pantā, vai nodrošinājuma aizsardzība, kā noteikts minētās direktīvas 9. pantā.

VI NODAĻA

Procesuālie pienākumi

63. pants

Paziņošanas prasības

1. Dalībvalstis pieprasa, lai 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra paziņotu uzraudzības iestādei, ja tā uzskata, ka 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga 19. panta 4. punktā norādītajā nozīmē.

2. Uzraudzības iestādes informē attiecīgās noregulējuma iestādes par:

- a) jebkādiem paziņojumiem, kas saņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu un Direktīvas 2009/138/EK 136. pantu, 138. panta 1. punktu un 139. panta 1. punktu;
- b) jebkādam darbībām, kuras uzraudzības iestāde pieprasa veikt 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai atbilstoši to pilnvaru īstenošanai, kuras tai ir saskaņā ar šīs direktīvas 15. vai 16. pantu un Direktīvas 2009/138/EK 136. a pantu, 137. pantu, 138. panta 3. un 5. punktu, 139. panta 3. punktu un 140., 141. un 144. pantu;
- c) jebkādu atveseļošanas laikposma pagarinājumu, ievērojot Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 4. punktu.

Uzraudzības iestādes arī sniedz noregulējuma iestādēm tā atveseļošanas plāna kopiju, kuru šīs direktīvas 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība ir iesniegusi saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 2. punktu, tās finanšu shēmas kopiju, kuru šīs direktīvas 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība ir iesniegusi, ievērojot Direktīvas 2009/138/EK 139. panta 2. punktu, un attiecīgā gadījumā uzraudzības iestāžu atzinumu par minētajiem dokumentiem.

3. Uzraudzības iestāde vai noregulējuma iestāde, kas nosaka, ka attiecībā uz 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 19. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, tā nekavējoties dara to zināmu šādām iestādēm, ja tā ir cita iestāde:

- a) minētās vienības noregulējuma iestādei;
- b) minētās vienības uzraudzības iestādei;
- c) jebkuras tādas dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā minētā vienība veic nozīmīgas pārrobežu darbības;

- d) jebkuras tādas dalībvalsts noregulējuma iestādei, kurā minētā vienība veic nozīmīgas pārrobežu darbības;
- e) attiecīgā un vajadzības gadījumā – apdrošināšanas garantiju sistēmai, ar kuru minētā vienība ir saistīta, lai būtu iespējama apdrošināšanas garantiju sistēmas funkciju izpilde;
- f) attiecīgā gadījumā – grupas līmeņa noregulējuma iestādei;
- g) kompetentajai ministrijai;
- h) attiecīgā gadījumā – grupas uzraudzības iestādei;
- i) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai un izraudzītajai valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādei;
- j) ja vienība ir daļa no finanšu konglomerāta – attiecīgajai noregulējuma iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu, un attiecīgajai kompetentajai iestādei Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES⁽²⁴⁾ un Regulas (ES) Nr. 575/2013 nozīmē.

64. pants

Noregulējuma iestādes lēmums

1. Saņēmusi paziņojumu no uzraudzības iestādes, ievērojot 63. panta 3. punktu vai pēc savas iniciatīvas, noregulējuma iestāde nosaka, vai attiecībā uz konkrēto 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību ir izpildīti 19. panta 1. punkta vai 20. panta 3. punkta nosacījumi.
2. Lēmumā par to, vai veikt noregulēšanas darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, iekļauj minētā lēmuma iemeslus.

Ja tiek pieņemts lēmums veikt noregulējuma darbību, lēmumā iekļauj arī šādu informāciju: noregulējuma darbība un attiecīgā gadījumā konstatējumu par likvidācijas pieteikuma iesniegšanu, administratora iecelšanu vai jebkuru citu pasākumu saskaņā ar piemērojamo parasto maksātnespējas procedūru vai citiem noregulējuma pasākumiem, ievērojot 26. panta 7. punktu, saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

65. pants

Noregulējuma iestāžu procesuālie pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, tiklīdz praktiski iespējams, noregulējuma iestādes pēc noregulējuma darbības izpilda prasības, kas noteiktas 2. un 3. punktā.
2. Par 1. punktā minēto noregulējuma darbību noregulējuma iestādes paziņo noregulējamajai sabiedrībai un šādām iestādēm, ja tā ir cita iestāde:
 - a) noregulējamās sabiedrības uzraudzības iestādei;
 - b) noregulējamās sabiedrības jebkuras filiāles uzraudzības iestādei;
 - c) tās dalībvalsts centrālajai bankai, kurā noregulējamā sabiedrība ir iedibināta;
 - d) attiecīgā gadījumā – apdrošināšanas garantiju sistēmai, ar kuru noregulējumā sabiedrība ir saistīta;
 - e) attiecīgā gadījumā – grupas līmeņa noregulējuma iestādei;
 - f) kompetentajai ministrijai;
 - g) attiecīgā gadījumā – grupas uzraudzības iestādei;

⁽²⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- h) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai un izraudzītajai valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādei;
- i) Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, EAAPI, EVTI un EBI;
- j) ja tā ir iestāde, kas definēta Direktīvas 98/26/EK 2. panta b) punktā – to sistēmu operatoriem, kurās noregulējamā sabiedrība piedalās;
- k) ja noregulējamā sabiedrība ir daļa no finanšu konglomerāta – attiecīgajai noregulējuma iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu, un attiecīgajai kompetentajai iestādei Direktīvas 2013/36/ES un Regulas (ES) Nr. 575/2013 nozīmē.

3. Noregulējuma iestāde publicē – vai nodrošina attiecīgu publicēšanu – tā rīkojuma vai akta kopiju, ar kuru tiek veikta noregulējuma darbība, vai paziņojumu, kurā ir apkopota noregulējuma darbības ietekme, tostarp ietekme uz apdrošinājuma ņēmējiem, un attiecīgā gadījumā 49., 50. un 51. pantā minētās apturēšanas vai ierobežošanas noteikumus un ilgumu, izmantojot šādus līdzekļus:

- a) savu oficiālo tīmekļa vietni;
- b) uzraudzības iestādes, ja tā nav tā pati noregulējuma iestāde, tīmekļa vietni un EAAPI tīmekļa vietni;
- c) noregulējamās sabiedrības tīmekļa vietni;
- d) ja noregulējamās sabiedrības akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus vai parāda instrumentus ir atļauts tirgot regulētā tirgū – līdzekļus, ko izmanto regulētās informācijas atklāšanai par noregulējamo sabiedrību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK ⁽²⁵⁾ 21. panta 1. punktu.

4. Ja akcijas, īpašumtiesību instrumentus vai parāda instrumentus nav atļauts tirgot regulētā tirgū, noregulējuma iestāde nodrošina, ka 3. punktā minētos instrumentus apliecinošie dokumenti tiek nosūtīti zināmajiem noregulējamās sabiedrības akcionāriem un kreditoriem, kuri ir iekļauti noregulējuma iestādei pieejamajos noregulējamās sabiedrības reģistros vai datubāzēs.

66. pants

Konfidencialitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dienesta noslēpuma prasības ir saistošas šādām personām, iestādēm un struktūrām un ka neviena no tām neizpauž konfidencialu informāciju:

- a) noregulējuma iestādēm;
- b) uzraudzības iestādēm un EAAPI;
- c) kompetentajām ministrijām;
- d) īpašajiem vadītājiem, kas iecelti saskaņā ar šīs direktīvas 44. pantu;
- e) potenciālajiem ieguvējiem, pie kuriem ir vērsušās uzraudzības iestādes vai kuriem piedāvājumu izteikušas noregulējuma iestādes, neatkarīgi no tā, vai saziņa vai piedāvājums veikti kā sagatavošanās uzņēmuma pārdošanas instrumenta izmantošanai, un neatkarīgi no tā, vai piedāvājuma rezultāts bijusi iegāde;
- f) revidentiem, grāmatvežiem, juridiskajiem un profesionālajiem padomniekiem, vērtētājiem un citiem ekspertiem, kurus tieši vai netieši nolīgušas noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes, kompetentās ministrijas vai e) apakšpunktā minētie potenciālie ieguvēji;
- g) struktūrām, kas pārvalda apdrošināšanas garantiju sistēmas;

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

- h) struktūrai, kas ir atbildīga par finansēšanas mehānismiem;
- i) centrālajām bankām un citām iestādēm, kas iesaistītas noregulējuma procesā;
- j) pagaidu sabiedrībai vai aktīvu un saistību pārvaldības struktūrai;
- k) jebkurai citai personai, kas tieši vai netieši pastāvīgi vai atsevišķos gadījumos sniedz vai ir sniegusi pakalpojumus a) līdz j) apakšpunktā minētajām personām;
- l) augstākajai vadībai, pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem un iepriekš minētajā a) līdz j) apakšpunktā norādīto struktūru vai vienību darbiniekiem amata pienākumu pildīšanas laikā un pēc tam.
- m) attiecīgajai noregulējuma iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu, un kompetentajai iestādei Regulas (ES) Nr. 575/2013 nozīmē.

2. Neskarot 1. punktā minēto prasību vispārīgo raksturu, dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajām personām ir aizliegts izpaust jebkurai personai vai iestādei konfidenciālu informāciju, kas saņemta šo personu profesionālās darbības laikā vai saņemta no uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes saistībā ar minētās iestādes funkcijām, izņemot gadījumus, kad:

- a) izpaušana notiek, veicot to funkcijas saskaņā ar šo direktīvu;
- b) izpaušanu veic kopsavilkuma vai apkopojuma veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķu 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību;
- c) izpaušanu veic ar skaidru un iepriekšēju tās iestādes vai 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības piekrišanu, kas šo informāciju sniegusi.

Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētās personas novērtē iespējamās sekas, ko minētās informācijas izpaušana var radīt sabiedrības interesēm saistībā ar finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku, fizisku un juridisku personu komerciālajām interesēm, pārbaužu mērķim, izmeklēšanām un revīzijām.

Otrajā daļā minēto seku novērtēšanas procedūrā ietver īpašu novērtējumu par sekām, ko radītu 5., 7., 9., 10. un 12. pantā minēto preventīvo atveseļošanas plānu un noregulējuma plānu satura un elementu izpaušana un jebkādas saskaņā ar 6., 8. un 13. pantu veiktas novērtēšanas rezultāta izpaušana.

Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta pārkāpuma gadījumā jebkurai no 1. punktā minētajām personām vai vienībām iestājas civiltiesiskā atbildība.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta a), b), c), g), i) un j) apakšpunktā minētās personas ir ieviesušas iekšējus noteikumus, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērotas 1. un 2. punktā minētās konfidencialitātes prasības, tostarp noteikumi, ar kuriem tiek garantēta informācijas slepenība un tās pieejamība tikai personām, kas ir tieši iesaistītas noregulējuma procesā.

4. Šā panta 1. līdz 3. punkts neliedz:

- a) šā panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā minēto struktūru vai vienību darbiniekiem un ekspertiem dalīties informācijā citam ar citu katras struktūras vai vienības ietvaros;
- b) noregulējuma iestādēm un uzraudzības iestādēm, tostarp to darbiniekiem un ekspertiem, dalīties informācijā citam ar citu un ar citām Savienības noregulējuma iestādēm, citām Savienības uzraudzības iestādēm, kompetentajām ministrijām, centrālajām bankām, apdrošināšanas garantiju sistēmām, iestādēm, kas ir atbildīgas par parastajām maksātnespējas procedūrām, ar iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu sistēmas stabilitātes uzturēšanu dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālos noteikumus, ar personām, kas ir atbildīgas par tiesību aktos noteikto grāmatvedības revīziju veikšanu, ar EAAPI vai – atbilstīgi 80. pantam – trešās valsts iestādēm, kas veic funkcijas, kuras līdzvērtīgas tām, ko veic noregulējuma iestādes, vai, ievērojot stingras konfidencialitātes prasības, ar potenciālo ieguvēju noregulējuma darbības plānošanas vai īstenošanas nolūkā;
- c) veikt informācijas apmaiņu starp noregulējuma iestādēm un nodokļu iestādēm tajā pašā dalībvalstī, ciktāl šāda apmaiņa ir atļauta valsts tiesību aktos; ja minētās informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, ar to apmainās tikai ar tās iestādes nepārprotamu piekrišanu, kas ir informācijas avots.

5. Dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu ar jebkuru no turpmāk minētajām personām:
- a) ievērojot stingras konfidencialitātes prasības – ar jebkuru citu personu, ja tas nepieciešams, lai plānotu vai veiktu noregulējuma darbību;
 - b) ar parlamentārajām izmeklēšanas komisijām savā dalībvalstī, valsts kontroli savā dalībvalstī un citām par izmeklēšanu atbildīgām vienībām savā dalībvalstī, ievērojot atbilstīgus nosacījumus;
 - c) ar valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu uzraudzību, iestādēm, kas ir atbildīgas par parastajām maksātspējas procedūrām, iestādēm, kam uzticēts publisks pienākums uzraudzīt citas finanšu sektora vienības, iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu tirgu, kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību uzraudzību, un inspektoriem, kuri darbojas to vārdā, dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu sistēmas stabilitātes uzturēšanu dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālos noteikumus, iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu sistēmas stabilitātes aizsardzību, un personām, kam uzdots veikt tiesību aktos noteiktās revīzijas.
6. Šā panta 1. līdz 5. punkts neskar valsts tiesību aktus attiecībā uz informācijas izpaušanu tiesvedības vajadzībām krimināllietās vai civillietās.
7. EAAPĪ līdz 2027. gada 29. janvārim izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai precizētu, kā informācija būtu jāsniedz kopsavilkuma vai apkopojuma veidā šā panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkos.

VII NODAĻA

Pārsūdzības tiesības un citu darbību izslēgšana

67. pants

Ex ante tiesas apstiprinājums un tiesības apstrīdēt lēmumus

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecībā uz lēmumu par krīzes novēršanas pasākuma vai krīzes vadības pasākuma veikšanu tiktu saņemts *ex ante* tiesas apstiprinājums ar noteikumu, ka attiecībā uz lēmumu par krīzes vadības pasākuma veikšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem procedūra, kas saistīta ar apstiprinājuma pieprasījumu, un tiesas izskatīšana notiek paātrināti.
2. Dalībvalstis valsts tiesību aktos nosaka tiesības pārsūdzēt lēmumu par tādu krīzes novēršanas pasākumu veikšanu vai lēmumu par jebkādu tādu pilnvaru īstenošanu, kas nav krīzes vadības pasākums, saskaņā ar šo direktīvu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kuras skar lēmums par krīzes vadības pasākumu veikšanu, ir tiesības pārsūdzēt minēto lēmumu.
- Dalībvalstis nodrošina to, ka krīzes vadības pasākuma pārskatīšana notiek paātrināti un ka valsts tiesu iestādes par pamatu savam novērtējumam izmanto noregulējuma iestādes veiktos faktu ekonomiskos novērtējumus.
4. Uz 3. punktā minētajām pārsūdzības tiesībām attiecas šādas prasības:
- a) pārsūdzības iesniegšana neizraisa apstrīdētā lēmuma seku automātisku apturēšanu;
 - b) noregulējuma iestādes lēmums ir nekavējoties izpildāms, un tas rada atspēkojamu prezumpciju, ka tā izpildes apturēšana būtu pretrunā sabiedrības interesēm.

Ja nepieciešams aizsargāt tādu trešo personu intereses, kuras labticīgi iegādājušās noregulējamās sabiedrības akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības, noregulējuma iestādei izmantojot noregulējuma instrumentus vai īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes lēmuma atcelšana neietekmē turpmākos administratīvos aktus vai darījumus, kurus noslēdz attiecīgā noregulējuma iestāde un kuru pamatā bijis atceltais lēmums. Šādā gadījumā tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz noregulējuma iestāžu nelikumīgu lēmumu vai rīcību aprobežojas ar kompensāciju par pieteikuma iesniedzēja ciestajiem zaudējumiem atceltā lēmuma vai rīcības rezultātā.

68. pants

Citu procedūru ierobežojumi

1. Neskarot 64. panta 2. punkta otro daļu, dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz noregulējamo sabiedrību vai 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, kura saskaņā ar konstatējumiem atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, parasto maksātnespējas procedūru neuzsāk citādi, kā vien pēc noregulējuma iestādes ierosinājuma, un lēmums, ar kuru 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai piemēro parasto maksātnespējas procedūru, tiek pieņemts tikai ar noregulējuma iestādes piekrišanu.
2. Šā panta 1. punkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) uzraudzības iestādes un noregulējuma iestādes tiek nekavējoties informētas par visiem pieteikumiem par parastās maksātnespējas procedūras sākšanu attiecībā uz kādu 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, neatkarīgi no tā, vai minētajai sabiedrībai vai vienībai tiek piemērots noregulējums vai ir publiskots lēmums saskaņā ar 65. panta 3. un 4. punktu;
 - b) par pieteikumu par parastās maksātnespējas procedūras sākšanu nepieņem lēmumu, ja vien nav izteikti paziņojumi, kas minēti a) apakšpunktā, un nenotiek viens no šiem notikumiem:
 - i) noregulējuma iestāde ir paziņojusi iestādēm, kas ir atbildīgas par parasto maksātnespējas procedūru, ka neplāno veikt nekādas noregulējuma darbības attiecībā uz 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību;
 - ii) ir pagājis septiņu dienu laikposms, kas sākas dienā, kad izteikti a) apakšpunktā minētie paziņojumi.
3. Neskarot nekādus ierobežojumus nodrošinājuma tiesību izpildei, kas noteiktas, ievērojot 50. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja tas vajadzīgs, lai efektīvi piemērotu noregulējuma instrumentus un efektīvi īstenotu noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes var lūgt tiesai piemērot atlikšanu uz sasniedzamajam mērķim atbilstīgu laikposmu jebkurai tiesvedībai vai procedūrai, kurā kāda noregulējamā sabiedrība ir puse vai par tādu kļūst.

IV SADAĻA

PĀRROBEŽU GRUPU NOREGULĒJUMS

69. pants

Vispārīgi principi attiecībā uz lēmumu pieņemšanu, kas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti

Dalībvalstis nodrošina, ka, pieņemot lēmumus vai veicot pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, kam var būt ietekme vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, to iestādes ievēro šādus vispārīgus principus:

- a) veicot noregulējuma darbību, lēmumu pieņemšana ir efektīva un noregulējuma izmaksas tiek saglabātas pēc iespējas zemas;
- b) lēmumus pieņem un rīcību veic laikus un, ja nepieciešams, steidzamā kārtā;
- c) noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un citas iestādes savstarpēji sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka lēmumi tiek pieņemti un rīcība tiek veikta koordinēti un efektīvi;
- d) katras dalībvalsts attiecīgo iestāžu lomas un pienākumi ir skaidri definēti;
- e) pienācīgi ņem vērā intereses, visu lēmumu, darbību vai bezdarbības iespējamo ietekmi un negatīvās sekas uz apdrošinājuma ņēmējiem, finanšu stabilitāti, fiskālajiem resursiem, apdrošināšanas garantiju sistēmām, finansēšanas mehānismiem un negatīvo ekonomisko un sociālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās darbojas galvenais mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi vai kurās tie veic nozīmīgas pārrobežu darbības;
- f) pienācīgi ņem vērā mērķus līdzsvarot dažādu iesaistīto dalībvalstu intereses un izvairīties no neobjektīvas konkrētu dalībvalstu interešu pārkāpšanas vai aizstāvības;

- g) noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma darbības, ņem vērā un izpilda grupas noregulējuma plānus, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos;
- h) ierosinātais lēmums vai darbība ir pārredzami, ja ir iespējams, ka minētais lēmums vai darbība ietekmēs jebkuras attiecīgās dalībvalsts apdrošinājuma ņēmējus, reālo ekonomiku, finanšu stabilitāti, fiskālos resursus un attiecīgā gadījumā apdrošināšanas garantiju sistēmas un finansēšanas mehānismus.

70. pants

Noregulējuma kolēģijas

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes izveido noregulējuma kolēģijas, kas veic 10., 11., 14., 16., 73. un 74. pantā minētos uzdevumus un attiecīgā gadījumā nodrošina sadarbību un koordināciju ar trešās valsts noregulējuma iestādēm.

Konkrēti, noregulējuma kolēģijas grupas līmeņa noregulējuma iestādei, pārējām noregulējuma iestādēm un attiecīgā gadījumā uzraudzības iestādēm un attiecīgajām grupas uzraudzības iestādēm nodrošina satvaru, kurā veikt šādus uzdevumus:

- a) apmainīties ar informāciju, kas ir būtiska, lai izstrādātu grupas noregulējuma plānus un lai īstenotu noregulējuma pilnvaras attiecībā uz grupām;
- b) izstrādāt grupas noregulējuma plānus;
- c) novērtēt grupu noregulējamību, ievērojot 14. pantu;
- d) īstenot pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus grupu noregulējamībai, ievērojot 16. pantu;
- e) izlemt par nepieciešamību izveidot 73. vai 74. pantā minēto grupas noregulējuma shēmu;
- f) panākt vienošanos par grupas noregulējuma shēmu, kas ierosināta saskaņā ar 73. vai 74. pantu;
- g) koordinēt publisko komunikāciju par grupas noregulējuma stratēģijām un shēmām;
- h) koordinēt visu apdrošināšanas garantiju sistēmu vai finansēšanas mehānismu izmantošanu.

Turklāt noregulējuma kolēģijas var tikt izmantotas kā forums, lai apspriestu visus jautājumus saistībā ar pārrobežu grupu noregulējumu.

2. Noregulējuma kolēģijas locekļi ir šādi:

- a) grupas līmeņa noregulējuma iestāde;
- b) noregulējuma iestādes katrā dalībvalstī, kurā meitasuzņēmums, uz kuru attiecas grupas uzraudzība, ir iedibināts;
- c) noregulējuma iestādes dalībvalstīs, kurās vienas vai vairāku grupas sabiedrību mātesuzņēmums, kas ir 1. panta 1. punkta b), d) vai e) apakšpunktā minētā vienība, ir iedibinātas;
- d) grupas uzraudzības iestāde un uzraudzības iestādes dalībvalstīs, kurās noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas locekle;
- e) kompetentās ministrijas, ja noregulējuma iestādes, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles, nav kompetentās ministrijas;
- f) attiecīgā gadījumā iestāde, kas ir atbildīga par apdrošināšanas garantiju sistēmu dalībvalstī, kurā minētās dalībvalsts noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas locekle;

g) EAAPI, ievērojot otro daļu;

h) noregulējuma iestādes dalībvalstīs, kurās grupas apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības veic nozīmīgas pārrobežu darbības.

Pirmās daļas g) punkta nolūkā EAAPI veicina noregulējuma kolēģiju efektīvas, iedarbīgas un saskaņotas darbības sekmēšanu un uzraudzību un noregulējuma kolēģiju konvergenci. Šajā nolūkā uzaicina EAAPI piedalīties noregulējuma kolēģijas sanāksmēs. EAAPI nav balsstiesību.

Pirmās daļas h) punkta nolūkā noregulējuma iestāžu dalība aprobežojas ar informācijas efektīvas apmaiņas mērķu sasniegšanu.

3. To trešo valstu noregulējuma iestādes, kurās mātesuzņēmumam vai sabiedrībai, kas iedibināta Savienībā, ir apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas meitasuzņēmums vai filiāle, kas tiktu uzskatīta par nozīmīgu, ja tā atrastos Savienībā, var tikt uzaicinātas piedalīties noregulējuma kolēģijā kā novērotājas, ar noteikumu, ka uz minētajām iestādēm attiecas konfidencialitātes prasības, kas pēc grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinuma ir līdzvērtīgas 80. pantā noteiktajām.

4. Ja grupa ir finanšu konglomerāts vai tā daļa, attiecīgās iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu, tiek aicinātas piedalīties noregulējuma kolēģijā novērotāja statusā.

5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas priekšsēdētāja. Šajā statusā tā:

a) pēc apspriešanās ar pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem nosaka rakstveida kārtību un procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai;

b) koordinē visas noregulējuma kolēģijas darbības;

c) sasauca un vada visas noregulējuma kolēģijas sanāksmes un iepriekš pilnībā informē visus noregulējuma kolēģijas locekļus par noregulējuma kolēģijas sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem pārrunājamajiem un izskatāmajiem jautājumiem;

d) informē noregulējuma kolēģijas locekļus par visām plānotajām sanāksmēm, lai tie varētu pieteikties dalībai šajās sanāksmēs;

e) nolemj, kurus locekļus un novērotājus uzaicina piedalīties konkrētās noregulējuma kolēģijas sanāksmēs, pamatojoties uz noteiktām vajadzībām, ņemot vērā apspriežamā jautājuma nozīmīgumu minētajiem locekļiem un novērotājiem;

f) laikus informē visus kolēģijas locekļus par minēto sanāksmju lēmumiem un rezultātiem.

Neatkarīgi no pirmās daļas e) apakšpunkta noregulējuma iestādes ir tiesīgas piedalīties noregulējuma kolēģijas sanāksmēs visos tādos gadījumos, kad darba kārtībā apspriežamie jautājumi attiecas uz kopīga lēmuma pieņemšanu vai grupas vienību, kas atrodas to dalībvalstī.

6. Grupas līmeņa noregulējuma iestādēm nav pienākuma izveidot noregulējuma kolēģiju, ja citas grupas vai kolēģijas pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas noteikti 1. punktā, un atbilst visiem nosacījumiem un procedūrām, tostarp attiecībā uz locekļa statusu un līdzdalību noregulējuma kolēģijās, kas noteiktas šajā pantā un 72. pantā. Šajā gadījumā visas atsauces uz noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā saprot kā atsauces uz minētajām citām grupām vai kolēģijām.

7. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu noregulējuma kolēģiju operatīvo darbību 1. punktā minēto uzdevumu veikšanai.

EAAPI minēto regulatīvu tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz 2026. gada 29. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

71. pants

Eiropas noregulējuma kolēģijas

1. Ja trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai trešās valsts mātesuzņēmumam ir Savienības meitasuzņēmumi, kas iedibināti divās vai vairākās dalībvalstīs, vai divas vai vairākas trešās valsts sabiedrības Savienības filiāles, kuras par nozīmīgām uzskata divas vai vairākas dalībvalstis, to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās minētie meitasuzņēmumi iedibināti vai kur atrodas minētās trešās valsts sabiedrības filiāles, var izveidot Eiropas noregulējuma kolēģiju.
2. Eiropas noregulējuma kolēģija veic 70. pantā noteiktās funkcijas un uzdevumus attiecībā uz Savienības meitasuzņēmumiem un, ciktāl minētie uzdevumi ir būtiski, attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajām trešās valsts sabiedrības Savienības filiālēm, un citādi darbojas saskaņā ar 70. pantā paredzētajiem noteikumiem.
3. Ja visas trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts mātesuzņēmuma Savienības meitasuzņēmumi ir tikai vienam mātesuzņēmumam, kas iedibināts dalībvalstī, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā iedibināts minētais mātesuzņēmums.

Ja pirmā daļa nav piemērojama, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā iedibināts Savienības meitasuzņēmums ar visaugstāko kopējo bilances aktīvu vērtību.

72. pants

Informācijas apmaiņa

1. Ievērojot 66. pantu, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes pēc pieprasījuma sniedz cita citai visu informāciju, kas ir būtiska pārējo iestāžu uzdevumu izpildei saskaņā ar šo direktīvu.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde koordinē visas attiecīgās informācijas plūsmu starp noregulējuma iestādēm. Konkrēti, grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma iestādēm citās dalībvalstīs laikus nodrošina visu būtisko informāciju, lai atvieglotu 70. panta 1. punkta otrās daļas b) līdz h) punktā minēto uzdevumu veikšanu.
3. Noregulējuma iestāde nenosūta informāciju, kuru sniegusi trešās valsts uzraudzības vai noregulējuma iestāde, ja vien minētā trešās valsts uzraudzības vai noregulējuma iestāde nav piekritusi šādai nosūtīšanai.

73. pants

Grupas noregulējums, iekļaujot grupas meitasuzņēmumu

1. Noregulējuma iestāde grupas līmeņa noregulējuma iestādei, ja tā ir cita iestāde, grupas uzraudzības iestādei un attiecīgās noregulējuma kolēģijas locekļiem, nekavējoties dara zināmu 2. punktā minēto informāciju, ja:
 - a) noregulējuma iestāde nolemj, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas ir grupas meitasuzņēmums, kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga; vai
 - b) uzraudzības iestāde ir informējusi noregulējuma iestādi, ka ir pieņemts lēmums, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas ir grupas meitasuzņēmums, kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga; vai
 - c) noregulējuma iestāde nolemj, ka 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība, kas ir grupas meitasuzņēmums, atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem noregulējuma nosacījumiem.
2. Informācija, kas jāpaziņo, ievērojot 1. punktu, ir šāda:
 - a) lēmums, kas konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) lēmums par to, ka 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem noregulējuma nosacījumiem;

c) noregulējuma darbības vai maksātnespējas pasākumi, kurus noregulējuma iestāde uzskata par piemērotiem 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai.

3. Saņemusi 1. punktā minēto paziņojumu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar pārējiem attiecīgās noregulējuma kolēģijas locekļiem novērtē iespējamo ietekmi, kāda uz grupu un grupas vienībām citās dalībvalstīs varētu būt noregulējuma darbībām vai citiem pasākumiem, kas paziņoti, ievērojot 2. punkta c) apakšpunktu, un to, vai noregulējuma darbības vai citi pasākumi veicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem.

4. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde novērtē, ka noregulējuma darbības vai citi pasākumi, kas paziņoti, ievērojot 2. punkta c) apakšpunktu, neveicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem, noregulējuma iestāde, kas ir atbildīga par 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, var veikt noregulējuma darbības vai citus pasākumus, par kuriem tā paziņojusi.

5. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde novērtē, ka noregulējuma darbības vai citi pasākumi, kas paziņoti, ievērojot 2. punkta c) apakšpunktu, veicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas piecu dienu laikā ierosina grupas noregulējuma shēmu un iesniedz minēto shēmu noregulējuma kolēģijai. Minēto piecu dienu laikposmu var pagarināt, ja tam piekrīt noregulējuma iestāde, kas sniegusi paziņojumu.

6. Ja piecu dienu laikā vai ilgākā laikposmā, par kuru panākta vienošanās, pēc 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas grupas līmeņa noregulējuma iestāde nav veikusi novērtējumu, noregulējuma iestāde, kas sniegusi paziņojumu, var veikt noregulējuma darbības vai citus pasākumus, par kuriem tā paziņojusi.

7. Šā panta 5. punktā minētajā grupas noregulējuma shēmā:

a) izklāsta noregulējuma darbības, kas attiecīgajām noregulējuma iestādēm būtu jāveic attiecībā uz galveno mātes-uzņēmumu vai konkrētām grupas vienībām, lai sasniegtu noregulējuma mērķus un ievērotu 22. pantā noteiktos vispārīgos principus, kas reglamentē noregulējumu;

b) precizē, kā būtu jākoordinē a) apakšpunktā minētās noregulējuma darbības;

c) izveido finansēšanas plānu, kurā ņem vērā grupas noregulējuma plānu un dalītas atbildības principus, kas noteikti minētajā grupas noregulējuma plānā, saskaņā ar 10. panta 2. punkta e) apakšpunktu.

8. Ievērojot 9. punktu, grupas noregulējuma shēma ir kopīgs lēmums, ko pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas grupas noregulējuma shēma.

EAAPI pēc kādas noregulējuma iestādes lūguma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

9. Noregulējuma iestāde, kas nepiekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai vai kas uzskata, ka apdrošinājumaņēmēju kolektīvo interešu aizsardzības, reālās ekonomikas un finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ tai jāveic neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi, kas nav grupas noregulējuma shēmā ierosinātie pasākumi attiecībā uz 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību:

a) sīki izklāsta nepieņemšanas iemeslus vai iemeslus atkāpei no grupas noregulējuma shēmas;

b) paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei un pārējām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, a) apakšpunktā minētos iemeslus;

- c) informē grupas līmeņa noregulējuma iestādi un pārējās noregulējuma iestādes, kuras skar grupas noregulējuma shēma, par noregulējuma darbībām vai pasākumiem, ko tā veiks.

Izklāstot savus nepieņemšanas iemeslus, noregulējuma iestāde ņem vērā grupas noregulējuma plānus, to noregulējuma darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs, kurus tā veiks, un minēto noregulējuma darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz citām grupas daļām.

10. Noregulējuma iestādes, kuras piekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai, var panākt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma shēmu, kas attiecas uz grupas vienībām minēto noregulējuma iestāžu dalībvalstīs, bez to noregulējuma iestāžu piedalīšanās, kuras nepiekrīt minētajai shēmai.

11. Šā panta 8. un 10. punktā minētie kopīgie lēmumi un saskaņā ar 9. punktu veiktās noregulējuma darbības vai pasākumi tiek atzīti par galīgiem, un tos piemēro noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

12. Noregulējuma iestādes veic visas šajā pantā minētās noregulējuma darbības un pasākumus nekavējoties un pienācīgi ņemot vērā situācijas neatliekamību.

13. Ja grupas noregulējuma shēma netiek īstenota, noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma darbības attiecībā uz jebkuru grupas vienību, cieši sadarbojas noregulējuma kolēģijā nolūkā panākt saskaņotu noregulējuma stratēģiju attiecībā uz visām grupas vienībām, kuras kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas.

14. Noregulējuma iestādes, kas veic kādu noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, regulāri un pilnībā par minētajām darbībām vai pasākumiem un to norisi informē noregulējuma kolēģijas locekļus.

74. pants

Grupas noregulējums, iekļaujot galveno mātesuzņēmumu

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, kas nolemj, ka galvenais mātesuzņēmums, par kuru tā ir atbildīga, atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem, nekavējoties paziņo 73. panta 2. punktā minēto informāciju grupas uzraudzības iestādei un pārējiem attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekļiem.

Noregulējuma darbības vai maksātnespējas pasākumi, kas minēti 73. panta 2. punkta c) apakšpunktā, var ietvert saskaņā ar 73. panta 7. punktu izstrādātas grupas noregulējuma shēmas īstenošanu jebkurā no turpmāk minētajām situācijām:

- a) noregulējuma darbības vai pasākumi mātesuzņēmuma līmenī, par kuriem paziņots saskaņā ar 73. panta 2. punkta c) apakšpunktu, veicina to, ka 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi tiktu izpildīti attiecībā uz grupas vienību citā dalībvalstī;
- b) noregulējuma darbības vai citi pasākumi tikai mātesuzņēmuma līmenī nav pietiekami, lai stabilizētu situāciju, vai arī, visticamāk, nesniegs optimālu iznākumu;
- c) noregulējuma iestādes ir noteikušas, ka viens vai vairāki meitasuzņēmumi, par kuriem tās ir atbildīgas, atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem;
- d) no noregulējuma darbībām vai citiem pasākumiem grupas līmenī labumu gūs grupas meitasuzņēmumi un tādējādi tiks panākta grupas noregulējuma shēmas lietderība.

2. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātās darbības vai pasākumi neietver grupas noregulējuma shēmu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar noregulējuma kolēģijas locekļiem.

3. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātās darbības vai pasākumi ietver grupas noregulējuma shēmu, grupas noregulējuma shēma ir kopīgs lēmums, ko pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kuras ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem, uz ko attiecas grupas noregulējuma shēma.

EAAPI pēc kādas noregulējuma iestādes lūguma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

4. Noregulējuma iestāde, kas nepiekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai vai atkāpjas no tās, vai uzskata, ka finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ tai jāveic neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi, kas nav grupas noregulējuma shēmā ierosinātie pasākumi attiecībā uz 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību:

a) sīki izklāsta nepieņemšanas iemeslus vai iemeslus atkāpei no grupas noregulējuma shēmas;

b) paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei un pārējām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, a) apakšpunktā minētos iemeslus;

c) informē grupas līmeņa noregulējuma iestādi un pārējās noregulējuma iestādes, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, par noregulējuma darbībām vai pasākumiem, ko tā plāno veikt.

Izklāstot savus nepieņemšanas iemeslus, attiecīgā noregulējuma iestāde pienācīgi ņem vērā grupas noregulējuma plānus, to neatkarīgo noregulējuma darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti, fiskālajiem resursiem, apdrošināšanas garantiju sistēmām un jebkādiem finansēšanas mehānismiem attiecīgajās dalībvalstīs, kurus tā veiks, un noregulējuma darbību vai citu pasākumu iespējamo ietekmi uz citām grupas daļām.

5. Noregulējuma iestādes, kuras piekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai, var panākt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma shēmu, kas attiecas uz grupas vienībām to attiecīgajās dalībvalstīs, bez to noregulējuma iestāžu piedalīšanās, kuras nepiekrīt minētajai shēmai.

6. Šā panta 3. vai 5. punktā minētais kopīgais lēmums un 4. punktā minētās noregulējuma darbības un pasākumi tiek atzīti par galīgiem, un tos piemēro noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

7. Iestādes veic visas 1. līdz 6. punktā minētās noregulējuma darbības un pasākumus nekavējoties un pienācīgi ņemot vērā situācijas neatliekamību.

8. Ja grupas noregulējuma shēma netiek īstenota, noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, cieši sadarbojas noregulējuma kolēģijā nolūkā panākt saskaņotu noregulējuma stratēģiju attiecībā uz visām skartajām grupas vienībām.

9. Noregulējuma iestādes, kas veic noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, regulāri un pilnībā par minētajām darbībām vai pasākumiem un to norisi informē noregulējuma kolēģijas locekļus.

V SADAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

75. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

1. Saskaņā ar LESD 218. pantu Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus apspriest nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par līdzekļiem noregulējuma iestāžu sadarbībai ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm, tostarp informācijas apmaiņai saistībā ar atveseļošanas un noregulējuma plānošanu attiecībā uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām un grupām.

2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt, ka tiek noteikti procesi un vienošanās starp noregulējuma iestādēm un attiecīgajām trešās valsts iestādēm par sadarbību, veicot dažus vai visus uzdevumus un īstenojot dažas vai visas 79. pantā minētās pilnvaras.

3. Dalībvalstis var slēgt divpusējus nolīgumus ar trešo valsti par 1. un 2. punktā minētajiem jautājumiem līdz brīdim, kad stājas spēkā 1. punktā minētais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, tiktāl, cik šādi divpusēji nolīgumi nav nesaderīgi ar šo sadaļu.

76. pants

Trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšana un izpilde

1. Šo pantu piemēro trešās valsts noregulējuma procedūrai, ja vien nestājas spēkā 75. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, un līdz brīdim, kad tas stājas spēkā. To piemēro arī pēc tam, kad ir stājies spēkā šāds starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, ciktāl minētais nolīgums nereglamentē trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšanu un izpildi.

2. Attiecīgā noregulējuma iestāde nolemj, vai, izņemot 77. pantā paredzētajos gadījumos, atzīt un izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūru attiecībā uz Savienības meitasuzņēmumu vai trešās valsts sabiedrības Savienības filiāli vai mātesuzņēmumu.

Pieņemot lēmumu, pienācīgi ņem vērā katras tās dalībvalsts intereses, kurā darbojas trešās valsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība vai mātesuzņēmums, un jo īpaši trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšanas un izpildīšanas iespējamo ietekmi uz citām grupas daļām un apdrošinājumaņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti minētajās dalībvalstīs.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas vismaz:

a) īstenojot noregulējuma pilnvaras saistībā ar:

i) trešās valsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības vai mātesuzņēmuma aktīviem, kas atrodas to dalībvalstī vai ko reglamentē to dalībvalsts tiesību akti;

ii) trešās valsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības tiesībām vai saistībām, ko iegūstojusi trešās valsts sabiedrības Savienības filiāle to dalībvalstī vai ko reglamentē to dalībvalsts tiesību akti, vai ja prasījumi saistībā ar šādām tiesībām un saistībām ir izpildāmi to dalībvalstī;

b) izpildīt, kā arī prasīt citai personai veikt rīcību, lai izpildītu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvešanu Savienības meitasuzņēmumā, kas iedibināts minētajā dalībvalstī;

c) īstenojot 49., 50. vai 51. pantā noteiktās pilnvaras saistībā ar tiesībām, kas ir ikvienai pusei, kura ir noslēgusi līgumu ar šā panta 1. punktā minēto vienību, ja šādas pilnvaras ir nepieciešamas, lai izpildītu trešās valsts noregulējuma procedūru; un

d) padarīt par neizpildāmām jebkādas tiesības izbeigt vai paātrināt tādu līgumu izpildi, kas noslēgti ar 2. punktā minētajām vienībām un citām grupas vienībām, vai ietekmēt to līgumā noteiktās tiesības, gadījumos, kad šādas tiesības izriet no noregulējuma darbības, ko attiecībā uz trešās valsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību, šādu vienību mātesuzņēmumu vai citām grupas vienībām vai nu veikusi trešās valsts noregulējuma iestāde pati, vai arī šī darbība veikta, ievērojot minētās valsts noregulējuma kārtības juridiskās vai regulatīvās prasības, ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskās saistības saskaņā ar līgumu, tostarp maksājumu un piegādes saistības, kā arī sniegts nodrošinājums.

4. Noregulējuma iestādes, ja tas vajadzīgs sabiedrības interešu vārdā, var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz mātesuzņēmumu, ja attiecīgā trešās valsts iestāde konstatē, ka apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība, kas ir minētā mātesuzņēmuma meitasuzņēmums un kas ir reģistrēta minētajā trešā valstī, atbilst noregulēšanas nosacījumiem saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas attiecībā uz minēto mātesuzņēmumu izmantot jebkuras noregulēšanas pilnvaras, un piemēro 48. pantu.

5. Trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšana un izpilde neskar visas parastās maksātnespējas procedūras, kas atbilstoši valsts tiesību aktiem attiecīgā gadījumā ir piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu.

77. pants

Tiesības atteikties atzīt vai izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūru

Noregulējuma iestāde var atteikties atzīt vai izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūru, ievērojot 76. pantu, ja tā uzskata, ka:

- a) trešās valsts noregulējuma procedūra negatīvi ietekmētu finanšu stabilitāti tajā dalībvalstī, kurā atrodas noregulējuma iestāde, vai ka procedūra varētu negatīvi ietekmēt citas dalībvalsts finanšu stabilitāti;
- b) ir vajadzīga neatkarīga noregulējuma rīcība saskaņā ar 78. pantu attiecībā uz trešās valsts sabiedrības Savienības filiāli, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus;
- c) kreditoriem netiktu piemērots tāds pats režīms kā trešās valsts kreditoriem ar līdzīgām tiesībām saskaņā ar trešās valsts iekšēju noregulējuma procedūru;
- d) trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšana vai izpilde radītu dalībvalstij būtisku fiskālu ietekmi; vai
- e) šādas atzīšanas vai izpildes sekas būtu pretrunā valsts tiesību aktiem.

78. pants

Trešo valstu sabiedrību Savienības filiāļu noregulējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas vajadzīgas, lai rīkotos attiecībā uz trešās valsts sabiedrības Savienības filiāli, uz kuru neattiecas trešās valsts noregulējuma procedūra vai uz kuru attiecas trešās valsts procedūra un kāds no 77. pantā minētajiem apstākļiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka šādu pilnvaru īstenošanai piemēro 48. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var īstenot 1. punktā prasītās pilnvaras, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka darbība ir nepieciešama sabiedrības interešu vārdā, un ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

- a) trešās valsts sabiedrības Savienības filiāle vairs neatbilst vai, iespējams, neatbildīs nosacījumiem, kas noteikti ar valsts tiesību aktiem tās darbības atļaujai un darbībai minētajā dalībvalstī, un nav izredzu, ka kāda privātā sektora, uzraudzības vai attiecīgās trešās valsts darbība pieņemamā laikposmā atjaunotu filiāles atbilstību nosacījumiem vai novērstu maksātnespēju;
- b) noregulējuma iestāde uzskata, ka trešās valsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība nespēj vai nevēlas, vai, iespējams, nespēs apmaksāt savas saistības pret Savienības kreditoriem, vai saistības, kas ir izveidotas vai iegrāmatotas ar filiāles starpniecību, piemēram, maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, kad pienāk to termiņš, un noregulējuma iestāde ir pārliecinājusies, ka attiecībā uz minēto trešās valsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību pieņemamā laikposmā nekāda trešās valsts noregulējuma procedūra vai maksātnespējas procedūra nav uzsākta vai netiks uzsākta;
- c) attiecīgā trešās valsts iestāde ir uzsākusi trešās valsts noregulējuma procedūru attiecībā uz trešās valsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību vai ir paziņojusi noregulējuma iestādei par savu nodomu uzsākt šādu procedūru.

3. Ja noregulējuma iestāde veic neatkarīgu darbību attiecībā uz trešās valsts sabiedrības Savienības filiāli, tā ņem vērā noregulējuma mērķus un, ciktāl tie ir būtiski, veic darbību saskaņā ar šādiem principiem un prasībām:

- a) šīs direktīvas 22. pantā izklāstītajiem principiem;
- b) prasībām attiecībā uz III sadaļas II nodaļas noregulējuma instrumentu piemērošanu.

79. pants

Sadarbība ar trešās valsts iestādēm

1. Šo pantu piemēro attiecībā uz sadarbību ar trešo valsti, ja vien nestājas spēkā 75. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, un līdz brīdim, kad tas stājas spēkā. To piemēro arī pēc tam, kad ir stājies spēkā šāds starptautiskais nolīgums, ciktāl minētais nolīgums nereglamentē šā panta priekšmetu.
2. EAAPI var slēgt nesaistošus sadarbības pamatnolīgumus ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm. Sadarbības pamatnolīgumi nosaka procesus un vienošanās starp iesaistītajām iestādēm sadarbībai nepieciešamās informācijas apmaiņai un sadarbībai, tām veicot dažus vai visus turpmāk minētos uzdevumus un īstenojot dažas vai visas turpmāk minētās pilnvaras attiecībā uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām vai grupām:
 - a) noregulējuma plānu izstrāde saskaņā ar 9. līdz 12. pantu un līdzīgām prasībām saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - b) šādu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību un grupu noregulējamības novērtējums saskaņā ar 13. un 14. pantu un līdzīgām prasībām saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - c) piemērot pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai, ievērojot 15. un 16. pantu, un jebkādas līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - d) piemērot preventīvus pasākumus, ievērojot Direktīvas 2009/138/EK 141. pantu un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - e) noregulējuma instrumentu piemērošana un noregulējuma pilnvaru izmantošana un līdzīgas pilnvaras, ko var īstenot attiecīgās trešās valsts varas iestādes.
3. Uzraudzības vai noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā var saskaņā ar 2. punktā minēto EAAPI pamatnolīgumu slēgt sadarbības nolīgumus ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm.
4. Dalībvalstis paziņo EAAPI par katru sadarbības nolīgumu, ko noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes ir noslēgušas saskaņā ar šo pantu.

80. pants

Apmaiņa ar konfidenciālu informāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un kompetentās ministrijas apmainās ar konfidenciālu informāciju, tostarp preventīviem atvērēšanas plāniem, ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) minētajām trešās valsts iestādēm piemēro dienesta noslēpuma prasības un standartus, kurus visas attiecīgās iestādes uzskata par vismaz līdzvērtīgiem tiem, kas noteikti ar 66. pantu;
 - b) informācija ir vajadzīga, lai attiecīgās trešās valsts iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem izpildītu savas noregulējuma funkcijas, kas ir līdzvērtīgas šajā direktīvā paredzētajām funkcijām, un, ņemot vērā a) apakšpunktu, šī informācija netiek izmantota nekādiem citiem mērķiem.

Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos, ciktāl informācijas apmaiņa attiecas uz personas datiem, šādu personas datu apstrādi un nosūtīšanu trešās valsts iestādēm reglamentē piemērojamie Savienības un valsts tiesību akti par datu aizsardzību.

2. Ja konfidenciāla informācija ir iegūta no citas dalībvalsts, tad noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un kompetentās ministrijas neizpauž minēto informāciju attiecīgajām trešās valsts iestādēm, ja vien nav izpildīti šādi nosacījumi:

- a) tās dalībvalsts attiecīgā iestāde, no kuras informācija ir iegūta (izcelsmes iestāde), piekrīt tādai izpaušanai;
- b) informācija tiek izpausta tikai tiem nolūkiem, ko atļāvusi izcelsmes iestāde.

81. pants

Finansēšanas mehānismi

1. Katra dalībvalsts izveido vienu vai vairākus finansēšanas mehānismus, lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādes rīcībā ir pietiekami līdzekļi, izmantojot *ex ante* vai *ex post* iemaksas vai to kombināciju no apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kas saņēmušas atļauju minētajā dalībvalstī, un no trešo valstu sabiedrību Savienības filiālēm, kas atrodas minētās dalībvalsts teritorijā, lai segtu vismaz 57. pantā minēto starpības izmaksu akcionāriem, apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem un citiem kreditoriem.

Dalībvalstis var paredzēt iespēju izmantot pirmajā daļā minētos finansēšanas mehānismus, lai segtu arī citas izmaksas, kas saistītas ar noregulējuma instrumentu izmantošanu, ciktāl finansēšanas mehānismu izmantošana ir nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai.

Dalībvalstis finansēšanas mehānismiem var izmantot tādu pašu administratīvo struktūru kā savām apdrošināšanas garantiju sistēmām, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 ⁽²⁶⁾.

- 2. Dalībvalstis nodrošina, ka finansēšanas mehānismu izmantošana atbilst 22. pantā noteiktajiem principiem.
- 3. Ja noregulējamā sabiedrība darbojas Savienībā saskaņā ar tiesībām iedibināties vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, tās dalībvalsts attiecīgo finansēšanas mehānismu, kurā sabiedrībai ir piešķirta atļauja, izmanto, lai sniegtu kompensāciju akcionāriem, apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, prasītājiem vai citiem kreditoriem saskaņā ar 57. pantu.
- 4. Dalībvalstis paziņo Komisijai un EAAPI par izveidotajiem finansēšanas mehānismiem.

VI SADAĻA

SODI

82. pants

Administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi

1. Neskarot šajā direktīvā un Direktīvā 2009/138/EK paredzētās noregulējuma un uzraudzības iestāžu pilnvaras un dalībvalstu tiesības noteikt un uzlikt kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kas piemērojami, ja nav ievēroti valsts noteikumi, kas pieņemti, transponējot šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie tiek īstenoti.

Dalībvalstis, kas nolemj neparedzēt noteikumus attiecībā uz administratīviem sodiem vai citiem administratīviem pasākumiem par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas valsts krimināltiesības, informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem.

Paredzētie administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pārkāpuma gadījumā administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus, ievērojot valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus, var piemērot pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

3. Atkarībā no pārkāpuma veida pilnvaras piemērot šajā direktīvā paredzētos administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus piešķir noregulējuma iestādēm vai uzraudzības iestādēm. Noregulējuma iestādēm un uzraudzības iestādēm ir visas informācijas vākšanas un izmeklēšanas pilnvaras, kuras vajadzīgas, lai tās varētu pildīt savas attiecīgās funkcijas. Izmantojot pilnvaras piemērot administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka administratīvie sodi vai citi administratīvie pasākumi dod vēlamās rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

4. Noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes īsteno savas administratīvās pilnvaras piemērot sodus un citus administratīvus pasākumus saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem jebkurā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras citām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka uz lēmumiem, kurus saskaņā ar šo sadaļu pieņēmušas noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes, attiecas pārsūdzības tiesības.

83. pants

Specifiski noteikumi par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvie un administratīvie akti paredz administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus vismaz attiecībā uz šādām situācijām:

- a) pārkāpts 5. vai 7. pants, jo nav izstrādāti, uzturēti un atjaunināti preventīvi atveseļošanas plāni un grupas preventīvi atveseļošanas plāni;
- b) pārkāpts 12. pants, jo nav sniegta visa informācija, kas vajadzīga noregulējuma plānu izstrādei;
- c) pārkāpts 63. panta 1. punkts, jo 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra nav paziņojusi uzraudzības iestādei, ka minētā vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos piemērojamie administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi ietver vismaz šādus elementus:

- a) publisku paziņojumu, kurā norāda par pārkāpumu atbildīgo fizisko personu, 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, galveno mātesuzņēmumu vai citu juridisko personu un pārkāpuma būtību;
- b) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt rīcību un atturēties no minētās rīcības atkārtošanas;

- c) pagaidu aizliegumu jebkuram 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās vienības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības loceklim vai jebkurai citai fiziskai personai, kuru uzskata par atbildīgu, īstenot funkcijas 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajā vienībā;
- d) juridiskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 10 % no minētās juridiskās personas kopējā gada apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā;
- e) fiziskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 5 000 000 EUR vai atbilstošo vērtību attiecīgās valsts valūtā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta, 2025. gada 28. janvārī;
- f) ja var noteikt no pārkāpuma gūto labumu – administratīvus naudas sodus apmērā līdz gūtā labuma divkārsai summai.

Pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkos, ja juridiskā persona ir mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, attiecīgais apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums, kas norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajos pārskatos iepriekšējā finanšu gadā.

84. pants

Informācijas par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē informāciju vismaz par visiem administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kurus minētās iestādes piemērojušas par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, ja šādi administratīvi sodi vai citi administratīvi pasākumi nav pārsūdzēti vai ja attiecībā uz tiem pārsūdzības iespējas ir izsmeltas. Šādu publicēšanu veic bez nevajadzīgas kavēšanās pēc tam, kad fiziskā vai juridiskā persona ir informēta par minēto administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu. Šādā publikācijā ietver informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un tās fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kurai ir piemērots administratīvais sods vai cits administratīvs pasākums.

Ja dalībvalstis atļauj publicēt informāciju par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, par kuriem ir iesniegta pārsūdzība, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes bez liekas kavēšanās savās oficiālajās tīmekļa vietnēs publicē informāciju par minētās pārsūdzības statusu un tās iznākumu.

2. Ja noregulējuma iestāde vai uzraudzības iestāde uzskata, ka juridisko personu identitātes vai fizisko personu identitātes vai personas datu publicēšana būtu nesamērīga, ņemot vērā katra gadījuma atsevišķu izvērtējumu, ko veic saistībā ar šādu datu publicēšanas samērīgumu, vai ja šāda publicēšana apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai patlaban notiekošu izmeklēšanu, noregulējuma iestāde vai uzraudzības iestāde:

- a) atliek lēmuma, ar ko piemēro administratīvo sodu vai citus administratīvos pasākumus, publicēšanu līdz brīdim, kad minētās atlikšanas iemesli vairs nepastāv;
- b) publicē lēmumu, ar ko piemēro administratīvo sodu vai citus administratīvos pasākumus, anonīmi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publicēšana nodrošinātu attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību;
- c) nepublicē lēmumu, ar ko piemēro administratīvo sodu vai citus administratīvos pasākumus, ja noregulējuma iestāde vai uzraudzības iestāde uzskata, ka publicēšana saskaņā ar a) un b) apakšpunktu būs nepietiekama, lai nodrošinātu vienu no šādiem rezultātiem:
 - i) ka netiek apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte;
 - ii) attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par nebūtiskiem, – šādu datu publicēšanas samērīgumu.

Noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes nodrošina, ka informācija, kas publicēta saskaņā ar šo pantu, paliek pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus. Publikācijā ietvertos personas datus noregulējuma iestādes vai uzraudzības iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgu laika posmu, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem.

85. pants

EAAPI centrālās datubāzes uzturēšana

1. Ievērojot 66. pantā minētās prasības attiecībā uz dienesta noslēpumu, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes informē EAAPI par visiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, ko tās piemērojušas saskaņā ar 83. pantu, kā arī sniedz informāciju par minētās pārsūdzības statusu un tās iznākumu.

EAAPI uztur un atjaunina centrālu datubāzi par sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, par kuriem tai paziņojušas noregulējuma iestādes, vienīgi tādēļ, lai minētās noregulējuma iestādes varētu apmainīties ar informāciju, kas ir pieejama tikai minētajām noregulējuma iestādēm.

EAAPI uztur un atjaunina centrālu datubāzi par sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, par kuriem tai ziņojušas uzraudzības iestādes, vienīgi tādēļ, lai minētās uzraudzības iestādes varētu apmainīties ar informāciju, kas ir pieejama tikai minētajām uzraudzības iestādēm.

2. EAAPI uztur un atjaunina tīmekļa vietni ar šādu informāciju vai saitēm uz minēto informāciju:

- a) katras noregulējuma iestādes publicētā informācija par sodiem;
- b) katras uzraudzības iestādes publicētā informācija par sodiem saskaņā ar 84. pantu;
- c) laikposms, par kuru katra dalībvalsts publicē informāciju par sodiem.

86. pants

Efektīva sodu piemērošana un uzraudzības iestāžu un noregulējuma iestāžu sodu piemērošanas pilnvaru īstenošana

Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu apmēru, uzraudzības iestādes un noregulējuma iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp vajadzības gadījumā:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
- c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli;
- d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu summu, ciktāl minēto peļņu vai zaudējumus var noteikt;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, tostarp apdrošinājumaņēmējiem, ciktāl minētos zaudējumus var noteikt;
- f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar uzraudzības iestādi un noregulējuma iestādi;
- g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.

Pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkos fiziskās vai juridiskās personas finansiālās stiprības rādītāji ietver atbildīgās juridiskās personas kopējo apgrozījumu vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumus.

VII SADAĻA

GROZĪJUMI DIREKTĪVĀS 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES, (ES) 2017/1132 UN REGULĀS (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 UN (ES) 2017/1129

87. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/47/EK

Direktīvu 2002/47/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Šīs direktīvas 4. līdz 7. pantu nepiemēro nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz finanšu nodrošinājuma līgumu izpildi un nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz vērtspapīra finanšu nodrošinājuma līguma ietekmi, nekādiem noslēguma savstarpējā ieskaista vai savstarpējās dzēšanas noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes

Direktīvas 2014/59/ES (*) IV sadaļas V vai VI nodaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/23 (**) V sadaļas III nodaļas 3. iedaļā vai IV nodaļā, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (***) III sadaļas III nodaļas 4. iedaļā vai IV nodaļā, vai nekādiem ierobežojumiem, kurus nosaka, īstenojot līdzīgas pilnvaras saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai atvieglotu to šā panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto vienību pienācīgu noregulēšanu, kurām piemēro aizsardzības pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas VII nodaļā un Regulas (ES) 2021/23 un V sadaļas V nodaļā izklāstītajiem pasākumiem.

- (*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).
- (**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atvēršanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).
- (***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”;

2) direktīvas 9.a pantu aizstāj ar šādu:

“9.a pants

Direktīva 2008/48/EK, Direktīva 2014/59/ES, Regula (ES) 2021/23 un Direktīva (ES) 2025/1

Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/59/ES, Regulu (ES) 2021/23 un Direktīvu (ES) 2025/1.”

88. pants

Grozījums Direktīvā 2004/25/EK

Direktīvas 2004/25/EK 4. panta 5. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 5. panta 1. punktu nepiemēro, ja piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (*) IV sadaļā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/23 (**) V sadaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (***) III sadaļā.

- (*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).
- (**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atvēršanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).
- (***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”;

89. pants

Grozījumi Direktīvā 2007/36/EK

Direktīvas 2007/36/EK 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro gadījumos, kad piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (*) IV sadaļā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/23 (**) V sadaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (***) III sadaļā.

- (*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).
- (**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atvēršanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).
- (***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

90. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktā pievieno šādus apakšpunktus:

- “110) “apdrošināšanas noregulējuma iestāde” ir noregulējuma iestāde saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (*) 2. panta 12) punktā minēto definīciju;
- 111) “apdrošināšanas uzraudzības iestāde” ir uzraudzības iestāde saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (**) 13. panta 10) punktā minēto definīciju;
- 112) “finanšu konglomerāts” ir finanšu konglomerāts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (***) 2. panta 14) punktā minēto definīciju.

- (*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).
- (**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksāspēja II), (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).
- (***) Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).”

2) direktīvas 7. panta 3. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

- “e) ja visa grupa kopumā vai jebkura grupas iestāde ir daļa no finanšu konglomerāta – attiecīgajai apdrošināšanas noregulējuma iestādei un apdrošināšanas uzraudzības iestādei.”;

3) direktīvas 14. pantā pievieno šādu punktu:

“3. Ja iestāde vai vienība, vai grupa ir finanšu konglomerāts vai daļa no finanšu konglomerāta, noregulējuma iestāde vai grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma plānus vai grupas noregulējuma plānus nosūta arī attiecīgajai apdrošināšanas noregulējuma iestādei un apdrošināšanas uzraudzības iestādei.”;

4) direktīvas 81. panta 3. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“l) ja iestāde vai vienība ir daļa no finanšu konglomerāta – attiecīgajām apdrošināšanas uzraudzības iestādēm un apdrošināšanas noregulējuma iestādēm.”;

5) direktīvas 83. panta 2. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“l) ja noregulējamā iestāde ir daļa no finanšu konglomerāta – attiecīgajām apdrošināšanas uzraudzības iestādēm un apdrošināšanas noregulējuma iestādēm.”;

6) direktīvas 84. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“n) apdrošināšanas uzraudzības iestādēm un apdrošināšanas noregulējuma iestādēm, kuras informētas vai kurām paziņots, pamatojoties uz šo nodaļu.”;

7) direktīvas 88. pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a. Ja iestāde vai vienība, vai grupa ir daļa no finanšu konglomerāta, attiecīgās apdrošināšanas noregulējuma iestādes tiek aicinātas piedalīties noregulējuma kolēģijā novērotāja statusā ar noteikumu, ka uz minētajām iestādēm attiecas konfidencialitātes prasības, kas pēc grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinuma ir līdzvērtīgas 90. pantā noteiktajām.”.

91. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2017/1132

Direktīvu (ES) 2017/1132 groza šādi:

1) direktīvas 84. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 49. pantu, 58. panta 1. punktu, 68. panta 1., 2. un 3. punktu, 70. panta 2. punkta pirmo daļu, 72. līdz 75. pantu un 79., 80. un 81. pantu nepiemēro gadījumā, kad piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (*) IV sadaļā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/23 (**) V sadaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (***) III sadaļā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”;

2) direktīvas 86.a pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) sabiedrībai piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā, Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) 2025/1 III sadaļā.”;

b) panta 4. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) attiecas krīzes novēršanas pasākumi, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 101. punkta 1) apakšpunktā, Regulas (ES) 2021/23 2. panta 48) punktā vai Direktīvas (ES) 2025/1 2. panta 79) punktā.”;

3) direktīvas 87. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo nodaļu nepiemēro uzņēmumiem, uz kuriem attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu piemērošana, kas paredzēta Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā, Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) 2025/1.”;

4) direktīvas 120. pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) sabiedrībai piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā, Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) 2025/1 III sadaļā.”;

b) panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) attiecas krīzes novēršanas pasākumi, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 101) apakšpunktā, Regulas (ES) 2021/23 2. panta 48) punktā vai Direktīvas (ES) 2025/1 2. panta 79) punktā.”;

5) direktīvas 160.a pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) sabiedrībai piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā, Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) 2025/1 III sadaļā.”;

b) panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) attiecas krīzes novēršanas pasākumi, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 101) apakšpunktā, Regulas (ES) 2021/23 2. panta 48) punktā vai Direktīvas (ES) 2025/1 2. panta 79) punktā.”

92. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 1094/2010

Regulu (ES) Nr. 1094/2010 groza šādi:

1) regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“i) uzraudzības iestādes, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 10) punktā, noregulējuma iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (*) 2. panta 12) punktā, un kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341 (**) 6. panta 8) punktā un kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/97 (***);

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).”;

2) regulas 40. panta 6. punktā pievieno šādu daļu:

“Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas (ES) 2025/1 darbības jomai, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties katras dalībvalsts noregulējuma iestādes pārstāvis, bet bez balsstiesībām.”

93. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 648/2012

Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punkta pirmajā daļā pievieno šādu apakšpunktu:

“s) noregulējuma iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (*) 3. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

94. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 806/2014

Regulas (ES) Nr. 806/2014 88. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Šis pants nekavē Valdi, Padomi, Komisiju, ECB, valstu noregulējuma iestādes vai valstu kompetentās iestādes, tostarp to darbiniekus un ekspertus, noregulējuma darbības plānošanas vai īstenošanas nolūkā dalīties informācijā citam ar citu un ar kompetentajām ministrijām, centrālajām bankām, noguldījumu garantiju sistēmām, ieguldītāju kompensācijas sistēmām, varas iestādēm, kas atbild par parasto maksātspējas procedūru, apdrošināšanas noregulējuma iestādēm, apdrošināšanas uzraudzības iestādēm un neiesaistīto dalībvalstu noregulējuma un kompetentajām iestādēm, EBI vai – atbilstīgi šīs regulas 33. pantam – trešo valstu varas iestādēm, kas veic funkcijas, kuras ir līdzvērtīgas tām, ko veic noregulējuma iestāde, vai, ievērojot stingras konfidencialitātes prasības, ar potenciālo pircēju.”

95. pants

Grozījums Regulā (ES) 2017/1129

Regulas (ES) 2017/1129 1. panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) vērtspapīri, kas iegūti no citu vērtspapīru, pašu kapitāla vai atbilstīgo saistību konvertēšanas vai apmaiņas, kuru veic noregulējuma iestāde, īstenojot pilnvaras, kas minētas Direktīvas 2014/59/ES 53. panta 2. punktā, 59. panta 2. punktā vai 63. panta 1. vai 2. punktā, vai īstenojot pilnvaras, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2025/1 (*) 39. panta 2. punktā vai 42. panta 1. vai 2. punktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2025/1 (2024. gada 27. novembris), ar ko izveido apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2017/1129 (OV L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

VIII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

96. pants

EAAPI noregulējuma komiteja

1. Lai sagatavotu EAAPI lēmumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1094/2010 44. pantā, tostarp lēmumus attiecībā uz regulatīvo tehnisko standartu projektiem un īstenošanas tehnisko standartu projektiem attiecībā uz uzdevumiem, kas saskaņā ar šo direktīvu ir uzticēti noregulējuma iestādēm, EAAPI izveido pastāvīgu iekšējo komiteju, ievērojot minētās regulas 41. pantu. Minētās iekšējās komitejas sastāvā ietilpst šīs direktīvas 3. pantā minētās noregulējuma iestādes.

2. Šīs direktīvas nolūkos EAAPI sadarbojas ar EBI un ar EVTI Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotajā komitejā, kas izveidota ar 54. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

3. Šīs direktīvas nolūkos EAAPI nodrošina noregulējuma komitejas strukturālu nošķiršanu no citām Regulā (ES) Nr. 1094/2010 minētajām funkcijām. Noregulējuma komiteja veicina noregulējuma plānu sagatavošanu un koordināciju un izstrādā noregulējuma metodes šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētajām vienībām, kas kļūst maksātspējīgas.

97. pants

Sadarbība ar EAAPI

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas nolūkos uzraudzības un noregulējuma iestādes sadarbojas ar EAAPI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības un noregulējuma iestādes nekavējoties sniedz EAAPI visu informāciju, kas vajadzīga tās pienākumu veikšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 35. pantu.

98. pants

Apdrošināšanas garantiju sistēmas

Komisija pēc apspriešanās ar EAAPI līdz 2027. gada 29. janvāri iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtēta apdrošināšanas garantiju sistēmu minimālo kopīgo standartu piemērotība Savienībā. Minētajā ziņojumā vismaz:

- a) novērtē apdrošināšanas garantiju sistēmu pašreizējo stāvokli dalībvalstīs (seguma līmenis, segtie apdrošināšanas veidi, izraisītājfaktori);
- b) iztirzā politikas risinājumus, tostarp dažādus politikas risinājumus, piemēram, apdrošināšanas garantiju sistēmu izmantošanu apdrošināšanas polišu turpināšanai vai likvidācijai, tādējādi pienācīgi ņemot vērā apdrošināšanas produktu atšķirības dažādās dalībvalstīs;
- c) novērtē nepieciešamību ieviest un attiecīgā gadījumā ieskicē pasākumus, kas nepieciešami, lai visā Savienībā ieviestu apdrošināšanas garantiju sistēmu minimālās pamatprasības.

Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno legīslatīvā akta priekšlikumu.

99. pants

Pārskatīšana

Komisija pēc apspriešanās ar EAAPI līdz 2030. gada 29. janvārim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumā jo īpaši:

- a) izvērtē, vai un cik lielā mērā ir sasniegti šīs direktīvas mērķi attiecībā uz iekšējā tirgus darbību un finanšu sistēmas stiprināšanu Savienībā, ņemot vērā tirgus un ekonomikas norises;
- b) novērtē pašreizējo stāvokli saistībā ar noregulējuma finansēšanas mehānismiem;
- c) novērtē nepieciešamību ieviest un attiecīgā gadījumā ieskicē pasākumus, kas nepieciešami, lai ieviestu minimālās saskaņotās definīcijas attiecībā uz aptverto polišu un tiesīgo prasītāju un polišu līmeni;
- d) analizē pieredzi informācijas apmaiņā starp iestādēm, kuru kompetencē ir apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību un kredītiestāžu uzraudzība vai noregulējums, gadījumos, kad 1. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētā vienība ir daļa no finanšu konglomerāta;
- e) novērtē iespējamību un priekšnosacījumus attiecībā uz to, lai ļautu finanšu konglomerātiem izstrādāt vienotus grupas (preventīvus) atveseļošanas plānus visam konglomerātam, kā arī to, ka noregulējuma iestādes izstrādā vienotus grupas noregulējuma plānus visam finanšu konglomerātam;

- f) analizē priekšrocības, kādas būtu apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību krīzes pārvarēšanas sistēmas turpmākai saskaņošanai.

Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu.

100. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2027. gada 29. janvārim pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. līdz 91., 96. un 97. panta prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2027. gada 30. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

101. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šīs direktīvas 92. līdz 95. pantu piemēro no 2027. gada 30. janvāra.

102. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2024. gada 27. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja
R. METSOLA

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
BÓKA J.

PIELIKUMS

Noregulējamības elementi

Veicot noregulējamības novērtējumu, noregulējuma iestādes un grupas līmeņa noregulējuma iestādes, ņemot vērā sabiedrības veidu, mērogu un sarežģītību, vērtē šādus elementus:

1. Darbības nepārtrauktība

- a) cik lielā mērā ir konstatēta visa attiecīgā iekšējā un ārējā, finansiālā un operatīvā savstarpējā atkarība, atsaucoties uz visiem attiecīgajiem pakalpojumiem, funkcijām, tostarp darbiniekiem, un kartēta attiecībā uz juridiskajām personām, kritiskajām funkcijām, galvenajām darbības jomām un saistītajām līgumattiecībām;
- b) cik lielā mērā jau ir ieviesti atbilstoši operatīvie mehānismi, lai nodrošinātu to attiecīgo pakalpojumu nepārtrauktību, kuri ir nepieciešami kritisko funkciju saglabāšanai, un galvenos darbības virzienus, kas nepieciešami noregulējuma darbības efektīvai īstenošanai un jebkādi no tās izrietošai pārstrukturēšanai, jo īpaši, atvieglojot aktīvu, tiesību vai saistību, funkciju un personāla iespējamu pārvešanu;
- c) cik lielā mērā ir visaptveroši novērtēti darbības nepārtrauktības riski noregulējuma procesā, ietverot kvalitatīvu un kvantitatīvu informāciju, kas ļauj noteikt attiecīgo pakalpojumu kritiskumu, tostarp attiecīgo noregulējamo pakalpojumu pārtraukšanas vai izbeigšanas ietekmi un to aizstājamību;
- d) cik lielā mērā reāli ir mazināti darbības nepārtrauktības riski, un vai ir veikti pasākumi, lai uzlabotu gatavību noregulējumam, tostarp attiecībā uz nepārtrauktības pasākumu izpildi, ko veic attiecīgi ārējie trešo personu pakalpojumu sniedzēji.

2. Piekļuve finanšu tirgus infrastruktūrām

Cik lielā mērā sabiedrības vai grupas ir izveidojušas procesus un pasākumus, kas nepieciešami, lai pirms noregulējuma, tā laikā un pēc tā saglabātu piekļuvi finanšu tirgus infrastruktūrām un maksājumu, tīrvērtes, norēķinu un turēšanas pakalpojumiem, ko sniedz starpnieki.

3. Nodalāmība

- a) cik lielā mērā sabiedrības vai grupas ir identificējušas, samazinājušas un vajadzības gadījumā likvidējušas nepamatotas sarežģītības avotus to struktūrā un informācijas sistēmās, kas rada risku noregulējuma darbības īstenošanai, jo īpaši ar mērķi atvieglot kritisko funkciju un galveno darbības jomu nodalīšanu un pārvešanu;
- b) cik lielā mērā pārvesto īpašumtiesību saņēmējs vai pircējs ir pieejams uzņēmuma portfelim vai uzņēmējdarbībai;

4. Zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja

- a) cik lielā mērā pastāv zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja un novērtējums par to, vai šāda spēja ir pietiekama noregulējuma plāna īstenošanai, tostarp apdrošināšanas garantiju sistēmu vai finansēšanas mehānismu pieejamība un ticamība, ka zaudējumu absorbcijas spējas turētājs spēs absorbēt zaudējumus;
- b) cik lielā mērā pastāv pienācīgi mehānismi, lai nodrošinātu noregulējuma darbību pārrobežu atzīšanu un efektivitāti;
- c) cik lielā mērā pastāv pienācīgi pārvaldības pasākumi, iekšējie procesi un vadības informācijas sistēmas, lai atbalstītu norakstīšanas vai konvertācijas operatīvo izpildi, tostarp, lai atbalstītu portfeļu pārvešanu;

5. Likviditāte un finansēšana noregulējumā

- a) cik lielā mērā sabiedrības vai grupas uzņēmējdarbības modelis var radīt vajadzību pēc likviditātes noregulējumā;

- b) cik lielā mērā pastāv procesi un spējas, lai i) aplēstu likviditātes un finansēšanas vajadzības noregulējuma stratēģijas īstenošanai, ii) novērtētu likviditātes pozīciju noregulējumā un ziņotu par to un iii) identificētu un mobilizētu pieejamo nodrošinājumu, kas pastāv un ko var izmantot, lai iegūtu finansējumu noregulējuma laikā un pēc tā.

6. Informācijas sistēmas un prasības attiecībā uz datiem

Cik lielā mērā sabiedrībām vai grupām ir pienācīgas vadības informācijas sistēmas, vērtēšanas spējas un tehnoloģiskā infrastruktūra, lai nodrošinātu informāciju, kas nepieciešama i) noregulējuma plānu izstrādei un uzturēšanai, ii) taisnīga, piesardzīga un reālistiska vērtējuma veikšanai un iii) noregulējuma darbību efektīvai piemērošanai, arī strauji mainīgos apstākļos.

7. Komunikācija

Cik lielā mērā sabiedrībām vai grupām ir komunikācijas plāni, lai nodrošinātu savlaicīgu, stabilu un konsekventu saziņu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un atbalstītu noregulējuma darbības īstenošanu, kā arī pārvaldības mehānismi, lai nodrošinātu šo plānu efektīvu izpildi.

8. Pārvaldība

Cik lielā mērā pastāv stabili pārvaldības procesi, kas atvieglo noregulējuma darbības sagatavošanu un īstenošanu, tostarp i) savlaicīga un precīza attiecīgās informācijas sniegšana regulāri un *ad hoc* režīmā, ii) efektīva uzraudzība noregulējuma plānošanas un krīzes laikā un iii) efektīva lēmumu pieņemšana noregulējuma laikā.

9. Ticamība un ietekme

- a) cik lielā mērā noregulējuma darbība atbilst noregulējuma mērķiem un ir ticama, tostarp izvērtējums par iespējamo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmēju, kreditoriem, darījumu partneriem un darbiniekiem;
- b) cik lielā mērā var pienācīgi izvērtēt sabiedrības vai grupas noregulējuma ietekmi uz reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti un ierobežot kaitīgās ietekmes izplatīšanos, ņemot vērā iespējamās darbības, ko var veikt trešo valstu iestādes;
- c) cik lielā mērā pastāv mehānismi un līdzekļi, kas varētu atvieglot noregulējumu tādu grupu gadījumā, kurām ir meitasuzņēmumi, kas iedibināti dažādās jurisdikcijās.